KOKOOMUSHALLITUKSESTA

(24. huhtikuuta 1945)

Poliittinen selostus Kiinan Kommunistisen puolueen VII edustajakokoukselle.

I. Kiinan kansan perusvaatimukset

Edustajakokouksemme pidetään seuraavien olosuhteiden vallitessa: lähes kahdeksan vuotta kestäneen päättävän, sankarillisen ja uhrautuvan taistelun jälkeen, jota Kiinan kansa on käynyt japanilaisia anastajia vastaan ja joka on ollut täynnä loputtomia kieltäymyksiä, vaikeuksia ja uhreja, on muodostunut uusi tilanne: pyhässä ja oikeutetussa taistelussa, jota kaikkialla maailmassa käydään fasistisia hyökkääjiä vastaan, on saavutettu ratkaisevia voittoja, ja nyt on jo lähellä se hetki, jolloin Kiinan kansa yhdessä liittolaistensa kanssa murskaa japanilaiset anastajat.

Mutta Kiina ei ole vieläkään yhtenäinen, Kiina potee yhä vielä vakavaa kriisiä. Miten meidän pitää siis tällaisessa tilanteessa toimia? Varmaa on, että Kiinalle on kipeästi tarpeen väliaikainen demokraattinen kokoomushallitus, jossa liittyisivät yhteen kaikkien puolueiden ja ryhmien edustajat samoin kuin puolueettomat poliitikot, jotta voitaisiin toimeen-

panna demokraattisia uudistuksia, voittaa nykyinen kriisi ja panna liikkeelle sekä yhdistää koko maassa kaikki ne voimat, jotka kannattavat taistelua japanilaisia anastajia vastaan, musertaa yhdessä liittolaisten kanssa voimakkailla iskuilla japanilaiset anastajat ja antaa Kiinan kansalle mahdollisuus irtautua niiden kynsistä. Tämän jälkeen on kutsuttava koolle laajalla demokraattisella pohjalla Kansalliskokous, joka muodostaa vakinaisen demokraattisen hallituksen. Myös sen tulisi olla luonteeltaan kokoomushallitus, jossa eri puolueet, ryhmät ja puolueettomat henkilöt ovat vielä laajemmin edustettuina ja joka johtaisi vapautettua kansaa riippumattoman, vapaan, demokraattisen, yhtenäisen, rikkaan ja mahtavan uuden Kiinan rakentamisessa. Lyhyesti sanoen: yhteenliittymisen ja demokratisoinnin kautta japanilaisten anastajien murskaamiseen ja uuden Kiinan rakentamiseen.

Meidän käsityksemme mukaan vain tällainen toimintalinja vastaa Kiinan kansan perusvaatimuksia. Tästä syystä tulee selostukseni olemaan omistettu pääasiallisesti näiden vaatimusten käsittelylle. Kysymys demokraattisen kokoomushallituksen muodostamisesta Kiinaan on Kiinan kansan ja liittolaismaiden demokraattisten kansalaispiirien tarkkaavaisen huomion kohteena. Sentähden tulen käsittelemään selostuksessani erityisen yksityiskohtaisesti tätä kysymystä.

Kiinan Kommunistinen puolue on kahdeksan vuoden aikana japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan kestäessä voittanut työssään jo monia vaikeuksia ja saavuttanut valtavaa menestystä. Nykyisessä tilanteessa on puolueemme ja koko kansan edessä kuitenkin yhä vielä vakavia vaikeuksia. Nykyinen tilanne vaatii, että puolueemme on tehtävä vielä paremmin työtä kiireellisiä tehtäviä suoritettaessa, käytävä vielä toimeliaammin käsiksi niiden ratkaisuun, voitettava vaikeudet jatkuvasti ja pyrittävä Kiinan kansan perusvaatimusten toteuttamiseen.

II. Kansainvälinen ja kotimainen tilanne

Voiko Kiinan kansa toteuttaa ne perusvaatimukset, joista olen edellä puhunut? Se tulee riippumaan Kiinan kansan tietoisuudesta, yhteenliittyneisyydestä ja ponnistuksista nykyisen kansainvälisen ja kotimaisen tilanteen taatessa Kiinan kansalle poikkeuksellisen suotuisat edellytykset. Jos se pystyy näitä edellytyksiä taitavasti hyväkseen käyttäen jatkamaan aktiivista, päättävää ja yhä sitkeämpää taistelua, niin aivan varmaa on, että se on saavuttava voiton hyökkääjästä ja rakentava uuden Kiinan. Kiinan kansan on kaksin verroin pontevammin käytävä taistelua pyhien tehtäviensä täyttämiseksi.

Millainen on nykyinen kansainvälinen tilanne?

Sotilaallinen tilanne on tällä hetkellä seuraavanlainen: Neuvostoliiton joukot rynnäköivät jo Berliiniä; Englannin, USA:n ja Ranskan yhtyneet sotajoukot tukevat niitä antaen iskuja hitleriläisten joukkojen rippeille, ja Italian kansa on noussut kapinaan. Tämä kaikki johtaa hitleriläisten lopulliseen murskaamiseen. Eikä hitleriläisten murskaamisesta tule kulumaan pitkää aikaa japanilaisten hyökkääjien murskaamiseen. Vastoin taantumuksen Kiinassa ja ulkomailla tekemiä laskelmia fasistiset hyökkääjävoimat tullaan ehdottomasti murskaamaan ja kansandemokraattiset voimat tulevat ehdottomasti saavuttamaan voiton. Ihmiskunta lähtee kulkemaan edistyksen eikä suinkaan taantumuksen tietä. Välttämätöntä on tietenkin tehostaa mahdollisimman paljon valppautta ja ottaa huomioon, että historian kehityksen kulussa ovat eräät tilapäiset, joskus jyrkätkin mutkat mahdollisia; monissa maissa on vielä suuria taantumuksellisia voimia, jotka eivät halua omien maittensa ja muiden maiden kansojen saavan aikaan yhteenliittymistä, edistystä ja vapautusta. Joka aliarvioi tätä kaikkea, se on erehtyvä politiikassa. Historiallisten tapahtumien kehityksen yleinen suunta on kuitenkin jo määräytynyt

eikä voi muuttua. Vain fasisteille ja eri maiden taantumusvoimille, jotka itse asiassa auttavat fasismia, ei muodostunut tilanne ole edullinen; kaikkien maiden kansoille ja niiden järjestyneille demokraattisille voimille sitävastoin se on enne onnellisesta tulevaisuudesta. Kansa ja vain kansa on se liikkeellepaneva voima, joka luo maailman historiaa. Mahtavaksi voimaksi varttunut neuvostokansa on esittänyt pääosaa fasismin murskaamisessa. Fasismin murskaaminen on käynyt mahdolliseksi vain neuvostokansan ja muiden liittoutuneiden fasisminvastaisten maiden kansojen ponnistusten ansiosta. Sota on antanut kansoille monta opetusta; ne voittavat sodan, ja ne voittavat myös taistelun rauhan ja edistyksen puolesta. Tämä uusi tilanne poikkeaa jyrkästi siitä tilanteesta, joka vallitsi ensimmäisen maailmansodan aikana. Siihen aikaan ei vielä ollut Neuvostoliittoa eikä ollut myöskään sitä tietoisuuden astetta, jonka monien maiden kansat nyt ovat saavuttaneet. Kaksi maailmansotaa ovat kaksi aivan eri aikakautta.

Fasististen hyökkääjävaltioiden murskaaminen, toisen maailmansodan päättyminen ja rauhan aikaansaaminen kansojen kesken eivät suinkaan tule merkitsemään taistelun päättymistä. Fasistiset voimat, joita yhä tulee säilymään monin paikoin, tulevat varmasti punomaan juonia. Niissä maissa, jotka kuuluvat fasistista hyökkäystä vastaan käytävän taistelun leiriin, on demokratiaa vastaan toimivia ja muita kansoja sortavia voimia, ja ne tulevat vastaisuudessakin sortamaan muiden maiden kansanjoukkoja, siirto- ja puolisiirtomaita. Sentähden tullaan vielä senkin jälkeen, kun kansojen kesken on aikaansaatu rauha, maapallon huomattavalla osalla käymään taistelua laajojen fasisminvastaisten kansanjoukkojen ja fasististen voimien rippeiden välillä, taistelua demokraattisten ja demokratianvastaisten voimien välillä, kansallisen vapautuksen voimien ja kansallisen sorron voimien välillä. Vasta pitkäaikaisten ponnistusten tuloksena, kun fasististen voimien

rippeet, demokratianvastaiset voimat ja kaikki imperialistisen leirin voimat on nujerrettu, käy kaikkein laajimpien kansanjoukkojen voitto mahdolliseksi. Tähän ei voida päätyä helposti eikä nopeasti, mutta tähän päädytään varmasti. Voitto toisessa maailmansodassa — sodassa fasismia vastaan — avaa tien voittoon kansanjoukkojen sodanjälkeisessä taistelussa. Kestävä ja pitkäaikainen rauha tullaan turvaamaan vasta sen jälkeen, kun tässä taistelussa on saavutettu voitto.

Minkälainen on tällä hetkellä maamme sisäinen tilanne?

Kiinan käymä pitkällinen sota on vaatinut ja vaatii vieläkin Kiinan kansalta suuria uhreja. Mutta kuitenkin on juuri tämä sota karaissut Kiinan kansaa. Tämä sota on enemmän kuin ainoakaan toinen niistä suurista taisteluista, joita Kiinan kansa on käynyt viime vuosisadan kuluessa, omiaan kohottamaan sen tietoisuutta ja yhteenkuuluvuutta. Kiinan kansalla on vastassaan voimakkaan ulkoisen, kansallisen vihollisen lisäksi vielä kotimaisenkin taantumuksen mahtavia voimia, jotka toiminnallaan auttavat kansallista vihollista. Tämä toisaalta. Toisaalta taas Kiinan kansan tietoisuus on kehittynyt korkeammalle kuin koskaan ennen, ja lisäksi on maahan muodostunut voimakkaita vapautettuja alueita, ja yleiskansallinen demokraattinen liike kasvaa päivä päivältä. Tällaisia ovat suotuisat edellytykset kotimaassa.

Kun Kiinan kansan taistelu viime vuosisadan kuluessa joka kerta päättyi tappioon tai epäonnistumiseen siitä syystä, että tietyt välttämättömät kansainväliset tai kotimaiset edellytykset puuttuivat, niin nyt on kuva muuttunut aivan toiseksi: toisin kuin taistelun aikaisemmissa vaiheissa ovat välttämättömät edellytykset nyt olemassa, tappion välttäminen ja voiton saavuttaminen on täysin mahdollista. Jos me kykenemme kokoamaan koko kansan aktiiviseen taisteluun ja antamaan sen vaatiman johdon, niin me voitamme. Kiinan kansan usko siihen, että se voi lujasti yhteenliittyneenä murskata anasta-

jat ja rakentaa uuden Kiinan, on tällä hetkellä äärettömästi lujittunut. On koittanut aika, jolloin Kiinan kansa voi kaikki vaikeudet voittaen toteuttaa perusvaatimuksensa, joilla on suuri historiallinen merkitys. Voiko tästä olla mitään epäilystä? Minun käsitykseni mukaan ei voi olla.

Tällainen on yleispiirteittäin nykyinen kansainvälinen ja sisäinen tilanne.

III. Kaksi linjaa japanilaisia anastajia vastaan käytävässä sodassa

Avain Kiinan ongelmiin

Sisäisestä tilanteesta puhuttaessa on eriteltävä konkreettisesti myös japanilaisia anastajia vastaan Kiinassa käytävän sodan kulkua.

Kiina on yksi maailman viidestä suurimmasta fasismia vastaan sotaa käyvästä valtiosta ja tärkein osanottaja sodassa japanilaisia anastajia vastaan Aasian mantereella. Kiinan kansa esittää valtavaa osaa paitsi sodassa japanilaisia anastajia vastaan myös sodanjälkeisen rauhan turvaamisessa kaikkialla maailmassa, ja rauhan turvaamisessa Idässä se tulee esittämään ratkaisevaa osaa. Käytyään sotaa jo kahdeksan vuotta Kiina on ponnistellut suunnattomasti oman vapautuksensa hyväksi ja antaakseen apua liittoutuneille. Näitä ponnistuksia tekevät pääasiallisesti Kiinan kansanjoukot. Kiinan armeijan sotamiesten ja upseerien laajat joukot vuodattavat vertaan rintamalla; Kiinan työläiset, talonpojat, sivistyneistö ja teollisuuspiirit ahertavat sitkeästi selustassa; ulkomailla olevat kiinalaiset emigrantit auttavat sodankäyntiä rahavaroin; kaikki taistelua japanilaisia anastajia vastaan kannattavat puolueet, kansanvastaisia aineksia lukuunottamatta, kaikki antavat pa-

noksensa yhteisen sodan hyväksi. Sanalla sanoen, Kiinan kansa on kokonaisten kahdeksan vuoden kuluessa hikeä ja verta vuodattaen käynyt sankarillista taistelua japanilaisia anastajia vastaan. Taantumukselliset ainekset ovat kuitenkin vuosikausia levittäneet Kiinassa parjausta ja johtaneet väärillä tiedoilla yleistä mielipidettä harhaan yrittäen salata siltä Kiinan kansan todellisen osuuden tässä sodassa. Samaan aikaan ei kukaan vielä ole joka puolelta yleistänyt sitä kokemusta, joka Kiinan kansalle on karttunut kahdeksan sotavuoden kuluessa. Tästä syystä on meidän edustajakokouksemme suoritettava tämän kokemuksen asianmukainen yleistys, jotta sen pohjalla voitaisiin kasvattaa kansaa ja jotta se voitaisiin asettaa perustaksi puolueemme politiikkaa määriteltäessä.

Tämän kokemuksen yleistämisestä voidaan todeta seuraavaa: nyt on kaikille aivan ilmeistä, että Kiinassa on olemassa kaksi erilaista johtavaa linjaa: toinen niistä voi johtaa japanilaisten anastajien murskaamiseen, toinen taas ei voi johtaa heidän murskaamiseensa, vaan tosiasiallisesti auttaakin tietyssä suhteessa japanilaisia hyökkääjiä tekemään tyhjäksi Kiinan kansan sotaponnistukset.

Kuomintangin hallituksen harjoittama passiivisen sodankäynnin politiikka japanilaisia anastajia vastaan ja aktiivinen taantumuksellinen politiikka kansan lannistamiseksi omassa maassa on johtanut vastoinkäymisiin sodassa, huomattavan alueen menetykseen, raha- ja talouspulaan sekä kansanjoukkojen sortoon aiheuttaen niille kärsimyksiä ja häiriten kansallista yhteenliittymistä. Tämä taantumuksellinen politiikka on esteenä kaikkien japanilaisille anastajille tehtävää vastarintaa kannattavien Kiinan kansan voimien liikkeelle saattamiselle ja yhdistämiselle, menestykselliselle sodankäynnille, Kiinan kansan herättämiselle ja yhteenliittymiselle. Kiinan kansan heräämisen ja yhteenliittymisen prosessi ei kuitenkaan ole suinkaan pysähtynyt. Se edistyy mutkallista tietä, kaksinkertaisen sor-

ron, japanilaisten anastajien sorron ja kuomintangin hallituksen sorron vallitessa.

Kaksi linjaa — kuomintangin hallituksen linja kansan lannistamiseen ja passiiviseen sodankäyntiin sekä linja Kiinan kansan herättämiseen ja yhteenliittämiseen kansan sodankäyntiä varten — ovat esiintyneet Kiinassa jo kauan sitten ja sangen selvästi. Tässä onkin avain Kiinan kaikkiin ongelmiin.

Mutkittelevaa tietä

Jotta kävisi selväksi, miksi kysymys kahdesta linjasta on avain Kiinan kaikkiin ongelmiin, on palattava japanilaisia anastajia vastaan käymämme sodan historiaan.

Kiinan kansan sodassa japanilaisia anastajia vastaan on kehitys kulkenut mutkallista tietä. Tämä sota alkoi jo vuonna 1931. Syyskuun 18 päivänä 1931 japanilaiset hyökkääjät valtasivat Mukdenin, ja muutaman seuraavan kuukauden kuluessa he kaappasivat kolme itäistä maakuntaa kokonaisuudessaan. Kuomintangin hallitus harjoitti vastarinnattomuuden politiikkaa. Mutta kolmen itäisen maakunnan kansanjoukot ja osa siellä olleista isänmaallisesti ajattelevista joukoista järjesti Kiinan Kommunistisen puolueen johdolla tai avulla ja vastoin kuomintangin hallituksen tahtoa japanilaisvastaisen vapaaehtoisarmeijan ja japanilaisvastaisen Yhtyneen Koillisarmeijan ja kävivät sankarillista sissisotaa. Tämä sissisota sai yhteen aikaan laajat mittasuhteet, eikä vihollisen onnistunut tehdä siitä loppua sen kohtaamista monista vaikeuksista ja vastoinkäymisistä huolimatta. Vuonna 1932, kun japanilaiset anastajat hyökkäsivät Šanghaita vastaan, teki 19. armeijan johdossa ollut kuomintangiin kuulunut isänmaallismielinen ryhmä jälleen vastoin kuomintangin hallituksen tahtoa vastarintaa japanilaisten anastajien hyökätessä. Vuonna 1933, kun japanilaiset anastajat tunkeutuivat Jeholin ja Tšaharin maa-

kuntiin, järjesti toinen kuomintangilainen isänmaallismielinen ryhmä — taaskin vastoin kuomintangin hallituksen tahtoa ja yhteistyössä kommunistisen puolueen kanssa — Yhdistyneen japanilaisvastaisen armeijan ja teki anastajille vastarintaa. Kaikkia näitä sotatoimia japanilaisia anastajia vastaan tukivat kuitenkin vain Kiinan kansa, Kiinan Kommunistinen puolue, toiset demokraattiset ryhmät ja ulkomailla olleet kiinalaiset emigrantit, kun sen sijaan kuomintangin hallitus ei vastarinnattomuuspolitiikkansa mukaisesti antanut näille toimille vähäisintäkään kannatusta. Eikä siinä kaikki, vaan kuomintangin hallitus teki vielä karkealla tavalla tyhjäksi sotatoimet japanilaisia anastajia vastaan Šanghaissa ja Tšaharin maakunnassa. Kuomintangin hallitus teki myös lopun 19. armeijan vuonna 1933 Fukienin maakuntaan muodostamasta Kansanhallituksesta.

Minkätähden kuomintangin hallitus noudatti vastarinnattomuuden politiikkaa? Pääasiallisesti sen tähden, että kuomintang oli vuonna 1927 vienyt karille yhteistyön kommunistisen puolueen kanssa, ajanut karille Kiinan kansan yhteenliittymisen asian.

Vuonna 1924 Sun Jat-sen kutsui Kiinan Kommunistisen puolueen ehdotuksen perusteella koolle kuomintangin 1. Yleiskiinalaisen edustajakokouksen, johon osallistuivat myös kommunistit, esitti kolme poliittista peruslinjaa — liitto Venäjän kanssa, liitto kommunistisen puolueen kanssa ja talonpoikien sekä työläisten kannatus —, perusti Vampun sota-akatemian ja loi kuomintangin, Kiinan Kommunistisen puolueen ja kaikkien väestökerrosten kansallisen yhteisrintaman. Tuloksena oli, että vuosina 1924—1925 tehtiin loppu taantumusvoimista Kuangtungin maakunnassa, vuosina 1926—1927 tehtiin menestyksellinen Pohjoinen sotaretki ja vallattiin huomattava osa Jangtsen ja Huangho-joen alueista, lyötiin hajalle pohjoisten militaristien hallituksen voimat ja alkoi kansan vapaustaistelu,

jonka laajuista ei ennen ollut nähty Kiinan historiassa. Mutta kevään päättyessä ja kesän alkaessa vuonna 1927, juuri Pohjoisen sotaretken vaativimmalla hetkellä, ajautui Kiinan kansan vapautuksen nimessä luotu kuomintangin, kommunistisen puolueen ja kaikkien väestökerrosten kansallinen yhteisrintama samoin kuin koko tämän yhteisrintaman vallankumouksellinen poliittinen ohjelmakin karille sen johdosta, että kuomintangin viranomaiset harjoittivat kansanvastaista petospolitiikkaa, joka sai ilmauksensa »puolueen puhdistuksessa» ja verisissä vainoissa. Eilisiä liittolaisia — Kiinan Kommunistista puoluetta ja Kiinan kansaa — alettiin pitää ilmiviholisina; eilisiä vihollisia — imperialisteja ja feodaaliherroja — liittolaisina. Näin annettiin yllättäen valapattoinen isku Kiinan Kommunistiselle puolueelle ja Kiinan kansalle, näin haudattiin elinvoimainen, voimakkaasti kehittynyt Kiinan suuri vallankumous. Ja niin tuli yhtenäisyyden tilalle kansalaissota, demokratian tilalle diktatuuri, valon tilalle pimeys. Kuitenkaan ei Kiinan Kommunistisen puolueen ja Kiinan kansan pelottelu, lannistaminen eikä tuhoaminen onnistunut. Ne nousivat maasta, pyyhkivät pois veren, hautasivat kaatuneet toverinsa ja jatkoivat taas taistelua. Ne nostivat korkealle vallankumouksen lipun ja aloittivat aseellisen vastarinnan. Kiinan laajoilla alueilla ne perustivat kansanvallan elimiä, toteuttivat maanomistusjärjestelmän uudistuksen ja muodostivat kansanarmeijan — Kiinan Punaisen armeijan; ne säilyttivät Kiinan kansan vallankumoukselliset voimat ja lisäsivät niitä moninkertaisiksi. Kiinan kansa, Kiinan Kommunistinen puolue ja muut demokraatit omaksuivat Sun Jat-senin kolme vallankumouksellista kansan periaatetta, jotka kuomintangin taantumukselliset olivat heittäneet yli laidan.

Kun japanilaiset hyökkääjät olivat tunkeutuneet kolmeen itäiseen maakuntaan, kääntyi kommunistinen puolue jo vuonna 1933 kaikkien niiden kuomintangin sotajoukkojen puoleen,

jotka olivat hyökänneet vallankumouksen tukikohtia ja Punaista armeijaa vastaan, ehdottaen aselevon solmimista sellaisilla ehdoilla, että hyökkäys lopetetaan, kansalle annetaan demokraattiset vapaudet ja kansa aseistetaan, jotta yhdessä voitaisiin lyödä takaisin japanilaiset hyökkääjät. Mutta kuomintangin viranomaiset hylkäsivät nämä ehdotukset.

Tämän jälkeen kuomintangin hallitus alkoi entistä kiihkeämmin harjoittaa kansalaissodan politiikkaa. Mutta samaan aikaan kaikui Kiinan kansan ääni yhä voimakkaampana sen vaatiessa kansalaissodan lopettamista ja japanilaisten anastajien torjumista yhteisvoimin. Šanghaissa ja monissa muissa paikoissa syntyi erilaisia kansan isänmaallisia järjestöjä. Vuosina 1934—1936 siirtyivät eri alueilla Jangtse-joelta etelään ja pohjoiseen olleet Punaisen armeijan päävoimat sanomattomia vaikeuksia voittaen puolueemme Keskuskomitean johdolla luoteeseen ja yhtyivät luoteisalueiden Punaisen armeijan joukko-osastoihin. Juuri näiden kahden vuoden aikana Kiinan Kommunistinen puolue kehitti uusien olosuhteiden mukaisesti uuden joka taholta harkitun poliittisen linjan, joka tähtäsi japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman luomiseen, ja alkoi toteuttaa tätä linjaa käytännössä asettaen taistelun tavoitteeksi kansan yhteenliittämisen taisteluun japanilaisia anastajia vastaan ja uusdemokraattisen tasavallan luomisen.

Joulukuun 9 pnä 1935 Peipingin ylioppilasjoukot aloittivat puolueemme johdolla sankarillisen isänmaallisen liikkeen ja muodostivat »Kiinan kansallisen vapaustaistelun etujoukon» [1]; tämä isänmaallinen liike levisi maamme kaikkiin suuriin kaupunkeihin. Joulukuun 12 pnä 1936 kaksi japanilaisille anastajille tehtävää vastarintaa kannattaneiden kuomintangin isänmaallisten jäsenten ryhmää — Koillisessa armeijassa ja 17. armeijassa — liittyi yhteen ja nousi rohkeasti vastustamaan kuomintangin viranomaisten harjoittamaa taantumuspolitiikkaa, joka merkitsi sopuilua japanilaisten hyökkääjien kanssa

ja kansan julmaa vainoamista omassa maassa; nämä olivat tunnetut Sianin tapahtumat. Samaan aikaan ilmaisivat muutkin isänmaallismieliset ainekset kuomintangissa tyytymättömyyttä kuomintangin viranomaisten silloiseen politiikkaan. Tässä tilanteessa oli kuomintangin viranomaisten pakko luopua kansalaissodan politiikasta ja tulla kansan vaatimuksia puolitiehen vastaan.

Sianin selkkauksen rauhallinen ratkaisu oli käännekohta tapahtumien kehityksessä: uusien olosuhteiden vaikutuksesta muodostuivat maassamme yhteistyösuhteet ja alkoi yleiskansallinen sota japanilaisia anastajia vastaan. Vähää ennen Lukoutšiaon tapahtumia pidettiin toukokuussa 1937 puolueemme historiallinen konferenssi, joka hyväksyi Keskuskomitean vuodesta 1935 noudattaman uuden poliittisen linjan.

Heinäkuun 7 pnä 1937 sattuneista Lukoutšiaon tapahtumista Vuhanin kukistumiseen saakka lokakuussa 1938 kuomintangin hallitus kävi sotaa japanilaisia anastajia vastaan enemmän tai vähemmän tarmokkaasti. Tällä kaudella japanilaisten anastajien laaja hyökkäys ja kansan oikeutetun isänmaallisen suuttumuksen kasvu pakottivat kuomintangin hallituksen aika ajoittain panemaan politiikassaan painon taisteluun japanilaisia anastajia vastaan, mikä tietyssä määrin vaikutti kohottavasti armeijan ja koko kansan aseelliseen taisteluun. Joksikin aikaa muodostui jälleen yleisen nousun ilmapiiri. Siihen aikaan asettivat koko kansa, kommunistit ja muut demokraattiset puolueet sangen suuria toiveita kuomintangin hallitukseen: toivoimme, että hetkellä, jona koko kansakunta koki vaikeata kriisiä ja kansa eli korkean moraalisen nousun aikaa, se olisi tarmokkaasti pannut toimeen demokraattisia uudistuksia ja toteuttanut käytännössä Sun Jat-senin kolme vallankumouksellista kansan periaatetta. Mutta toiveemme eivät täyttyneet. Näidenkin kahden vuoden aikana, vaikka japanilaisille hyökkääjille tehtiinkin suhteellisen aktiivista vastarin-

taa, kuomintangin viranomaiset toisaalta kuitenkin vastustivat entiseen tapaansa laajaa kansansotaa, johon olisivat osallistuneet mahdollisimman laajat kansanjoukot, ja rajoittivat entiseen tapaan kansan pyrkimystä yhteenliittymiseen sodan käymistä varten japanilaisia anastajia vastaan ja demokraattista toimintaa varten. Toisaalta kuomintangin hallituksen suhtautuminen Kiinan Kommunistiseen puolueeseen ja muihin japanilaisvastaisiin puolueihin ja ryhmiin muuttui jonkin verran, toisaalta taas hallitus kieltäytyi edelleenkin asettamasta eri puolueita ja ryhmiä samanarvoiseen asemaan ja rajoitti kaikin tavoin niiden toimintaa. Monia isänmaallisen toiminnan tähden pidätettyjä poliittisia vankeja ei vapautettu. Ja mikä oli pääasia: kuomintangin hallitus säilytti edelleenkin vuonna 1927 pystytetyn muutamien harvojen miesten diktatuurin hetkellä, jolloin se päästi valloilleen kansalaissodan, ja tämän johdosta osoittautui mahdottomaksi muodostaa yleiskiinalaista demokraattista kokoomushallitusta.

Jo tämän kauden alussa me kommunistit osoitimme kahden linjan olemassaolon Kiinan sodassa japanilaisia anastajia vastaan: toinen oli voittoon johtavan yleisen kansan sodan linja, toinen yksipuolisen, kansaa sorrettaessa käytävän ja tappioon johtavan sodan linja. Me osoitimme myös, että sodasta tulee pitkällinen ja että monet vaikeudet ja kieltäymykset ovat väistämättömiä, mutta että ponnistustensa ansiosta Kiinan kansa tulee ehdottomasti saavuttamaan lopullisen voiton.

Kansan sota

Tällä kaudella oli Kiinan Punaisen armeijan päävoimat, joita Kiinan Kommunistinen puolue johti ja jotka oli siirretty luoteeseen, järjestetty uudelleen Kiinan Kansallisvallankumouksellisen armeijan 8. armeijaksi, ja eri paikoille Jangtse-joelta pohjoiseen ja etelään jätetyt Kiinan Punaisen armeijan sissi-

osastot Uudeksi 4. armeijaksi sekä siirretty sitten pohjois- ja keski-Kiinaan sotatoimia varten. Kansalaissodan aikana Kiinan Punainen armeija oli säilyttänyt ja kehittänyt Wampun sotaakatemian ja Pohjoisen sotaretken aikaisen Kansallis-vallankumouksellisen armeijan demokraattisia perinteitä, ja sen miesvahvuus nousi yhteen aikaan useaan sataan tuhanteen. Kuomintangin hallituksen etelä-Kiinan tukikohtien alueella toimeenpanemien julmien verilöylyjen ja luoteeseen tehdyn Pitkän marssin aikana kärsittyjen menetysten johdosta ja muista syistä oli Punaisen armeijan miesvahvuus japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan alkuun mennessä vähentynyt ja oli kaikkiaan vain muutamia kymmeniä tuhansia. Tästä syystä alkoivat eräät suhtautua halveksivasti tähän armeijaan ja olivat sitä mieltä, että sodassa japanilaisia anastajia vastaan oli nojauduttava pääasiallisesti kuomintangiin. Paras tuomari on kuitenkin kansa. Se tiesi, että vaikka 8. ja Uusi 4. armeija olivatkin siihen aikaan miesvahvuudeltaan vähäiset, niin laadullisessa suhteessa ne olivat hyvin korkealla tasolla; se tiesi, että nämä armeijat pystyivät käymään todellista kansan sotaa ja että heti kun ne vain saapuvat japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan rintamalle ja saavat läheisen kosketuksen paikallisen väestön laajoihin joukkoihin, niiden eteen avautuvat rajattomat näköalat. Osoittautui, että kansa oli oikeassa. Tällä hetkellä, esittäessäni tätä selostusta, armeijamme miesvahvuus on 910.000, ja maaseudulla käsittää kansan nostoväki, joka suorittaa sotapalvelusta maataloustöitten ohella, jo yli 2.200.000 miestä. Vaikka meidän säännölliset joukkomme ovatkin miesvahvuudeltaan nykyistä kuomintangin armeijaa (sekä keskusjoukot että paikalliset muodostelmat mukaan luettuina) huomattavasti pienemmät, niin niistä on jo tullut — jos päätellään niiden japanilaisten ja marionettijoukkojen miesvahvuuden mukaan, joita joukkomme vetävät itseään vastaan, niiden hallussaan pitämän rintaman pituuden mukaan,

niiden taistelukyvyn mukaan, ja jos otetaan huomioon se tuki, jota väestön laajat joukot antavat niille taistelutoiminnallaan, samoin kuin meidän joukkojemme poliittiset ominaisuudet, sisäinen yhtenäisyys ja yhteenkuuluvuuden tunne — päävoima Kiinan sodassa japanilaisia anastajia vastaan.

Tämän armeijan tekee voimakkaaksi se, että siihen liittyneet ovat tietoisen kurin alaista väkeä; he eivät ole liittyneet yhteen eivätkä käy taistelua muutamien harvojen ihmisten tai jonkin ahtaan ryhmän itsekkäiden etupyyteiden puolesta, vaan laajojen kansanjoukkojen etujen, koko kansakunnan etujen puolesta. Kiinteä yhteenliittyminen Kiinan kansanjoukkojen kanssa, Kiinan kansan palveleminen rajattomalla antaumuksella — tämä on ainoa pyrkimys, joka panee tämän armeijan liikkeelle.

Tämän pyrkimyksen innoittamana meidän armeijamme kulkee aina pelottomasti eteenpäin. Se on lujasti päättänyt voittaa jokaisen vihollisen, itse se taas ei koskaan tule nöyrtymään vihollisen edessä. Kaikissa olosuhteissa, niin vaikeita kuin ne saattavat ollakin, se tulee taistelemaan viimeiseen mieheen.

Tämän pyrkimyksen innoittamalla armeijallamme on erinomainen sisäinen yhtenäisyys ja vankat suhteet ulospäin. Armeijan sisällä vallitsee yhteenkuuluvuuden tunne komentajien ja sotamiesten, päälliköiden ja alaisten, poliittisten työntekijäin ja huoltoportaiden työntekijäin välillä; ulospäin yhteenkuuluvuuden tunne armeijan ja kansan välillä, armeijan ja vallan elinten, meidän joukkojemme ja meille ystävällismielisten joukkojen välillä. Kaikki mikä vahingoittaa yhteenkuuluvuuden tunnetta, on poistettava.

Tämän pyrkimyksen innoittamana meidän armeijamme noudattaa oikeata politiikkaa, jolla se vetää puolelleen vastustajan upseereita ja sotamiehiä, samoin myös vastaavaa politiikkaa suhtautumisessa sotavankeihin. Armeijamme ter-

vehtii ja kasvattaa oikealla tavalla uudelleen kaikkia niitä, jotka vapaaehtoisesti siirtyvät meidän puolellemme ja jotka tulevat meille nostatettuaan kapinan vastustajan riveissä samoin kuin myös niitä, jotka vangiksi antauduttuaan ilmaisevat haluavansa ottaa osaa taisteluun yhteistä vihollista vastaan. Sotavankien surmaaminen, julma kohtelu ja häpäiseminen, olipa kysymys kenestä tahansa, on kielletty.

Tämän pyrkimyksen innoittamana meidän armeijamme on kehittänyt monia strategian ja taktiikan sääntöjä, jotka vastaavat kansan sodan vaatimuksia. Muuttuvan tilanteen konkreettisia olosuhteita vastaavasti se käy joustavasti liikehtien mestarillisesti sissisotaa; yhtä mestarillisesti se käy myös säännöllisten joukko-osastojen liikuntasotaa.

Tämän pyrkimyksen innoittamana meidän armeijamme on luonut kokonaisen poliittisen työn järjestelmän, joka vastaa kansan sodan vaatimuksia ja asettaa tavoitteekseen taistelun armeijamme rivien tiivistämisen puolesta, yhteenliittymisen puolesta ystävällismielisten armeijain kanssa, yhteenliittymisen puolesta kansan kanssa, vastustajan armeijain hajottamisen sisältäpäin ja voiton saavuttamisen sodassa.

Tämän pyrkimyksen innoittamana pystyy koko armeija sissisodan oloissa saamaan aikaan ja saakin jo aikaan ravintoaineiden ja välttämättömyystarviketarpeensa täydellisen tai osittaisen tyydyttämisen käyttämällä taukoja sotatoimissa ja koulutuksessa tuotannolliseen toimintaan voittaakseen siten taloudelliset vaikeudet, parantaakseen armeijan aineellista asemaa ja keventääkseen kansan taakkaa. Sitä paitsi se on sotilaallisilla tukialueillaan käyttänyt kaikkia mahdollisuuksia lukuisten pienten sotateollisuustehtaiden perustamiseen.

Tämä armeija on voimakas myös siksi, että sitä tukevat taistelutoimillaan sellaiset laajat aseistetut joukkojärjestöt kuin kansan itsepuolustusjoukot ja kansan nostoväki. Kiinan vapautetuilla alueilla järjestäytyvät koko nuoriso ja myös ai-

kuiset miehet ja naiset vapaaehtoisella demokraattisella pohjalla varsinaisten toimiensa ohella japanilaisvastaisiksi kansan itsepuolustusjoukoiksi. Koetelluimmat itsepuolustusjoukkojen sotilaat, armeijaan ja sissiosastoihin meneviä lukuun ottamatta, järjestäytyvät kansan nostoväkeen. Ilman näiden aseistettujen kansanjoukkojen taistelun antamaa tukea olisi mahdotonta saavuttaa voittoa vihollisesta.

Tämä armeija on vihdoin voimakas siksi, että se jakautuu kahteen osaan: perusvoimien joukkoyhdistelmiin ja alueellisiin joukkoyhdistelmiin. Edellisiä voidaan käyttää milloin tahansa taistelutehtäviin, jotka eivät ole sidottuja johonkin määrättyyn alueeseen; jälkimmäisten tehtävät rajoittuvat kyseisen paikkakunnan puolustamiseen ja iskujen antamiseen vastustajalle tällä alueella yhdessä kansan nostoväen ja itsepuolustusjoukkojen kanssa. Tällainen jako saa väestön taholta täydellisen kannatuksen. Ellei tällaista oikeata erottelua olisi, jos esimerkiksi koko huomio kiinnitettäisiin vain perusvoimiin ja alueellisten joukkoyhdistelmien merkitys jäisi vaille huomiota, niin niissä olosuhteissa, joissa Kiinan vapautetut alueet joutuvat käymään taistelua, olisi mahdotonta saavuttaa voittoa vihollisesta. Alueelliset joukkoyhdistelmät muodostavat keskuudestaan lukuisia aseistettuja prikaateja — ryhmiä, jotka ovat hyvin koulutettuja ja muita paremmin valmennettuja sotilaalliseen ja poliittiseen toimintaan sekä työhön väestön keskuudessa. Syvälle vihollisen selustaan tunkeutuessaan, antaessaan siellä iskuja viholliselle, nostattaessaan kansanjoukkojen taistelua japanilaisia anastajia vastaan ja tukiessaan siten sotaliikkeitä vapautettujen alueiden päärintamilla nämä prikaatit ovat jo saavuttaneet sangen merkittäviä tuloksia.

Maamme vapautetuilla alueilla kootaan taisteluun japanilaisia anastajia vastaan demokraattisten vallan elinten johdolla osallistuva koko väestö työväen, talonpoikien, nuorison, naisten, kulttuuri-, kaikkiin mahdollisiin ammatillisiin ja muihin

yhteiskunnallisiin järjestöihin, ja se suorittaa innolla monenlaista työtä rintaman auttamiseksi. Tämä ei koske ainoastaan ihmisten liittämistä armeijaan, työn järjestämistä elintarvikkeiden kuljettamiseksi armeijalle, avun antamista sotapalveluksessa olevien perheille ja armeijan auttamista aineellisten vaikeuksien voittamisessa, vaan myös sissiosastojen, kansan nostoväen ja itsepuolustusjoukkojen toiminnan aktivisoimista iskujen antamisessa viholliselle, harhauttamisliikkeiden ja tiedustelun suorittamisessa, petturien ja vakoilijoiden tuhoamisessa, haavoittuneiden kuljetuksessa ja hoidossa samoin kuin välittömän avun antamisessa sotajoukkojen taistelutoimille. Samanaikaisesti suorittaa vapautettujen alueiden koko väestö innokkaasti rakentavaa työtä poliittisen, taloudellisen ja sivistystyön sekä terveydensuojelun alalla. Pääasia tässä on koko väestön liikkeellepano tuottamaan ravintoaineita ja välttämättömyystarvikkeita; samalla on päästävä siihen, että kaikki virastot ja oppilaitokset (harvoja erikoistapauksissa sallittavia poikkeuksia lukuunottamatta) osallistuisivat työn ja opiskelun väliaikoina tuotannolliseen toimintaan ja yhtyisivät siten siihen koko väestön ja sotajoukkojen liikkeeseen tuotannon lisäämiseksi, joka asettaa tavoitteekseen omien tarpeiden tyydyttämisen. Näin tullaan saamaan aikaan valtava tuotannollinen nousu, joka takaa mahdollisuuden pitkäaikaisen sodan käymiseen japanilaisia anastajia vastaan. Vihollisen aiheuttamat hävitykset vapautetuilla alueilla ovat tavattoman suuret. Nämä alueet kärsivät usein myös tulvista, kuivuudesta ja maatalouden vitsauksena olevista tuhoeläimistä. Demokraattisten vallanelinten johdolla on vapautettujen alueiden väestö kuitenkin järjestyneesti voittanut ja voittaa edelleenkin kaikki vaikeudet. Laaja joukkoliike taistelussa heinäsirkkoja ja tulvia vastaan sekä avun antamiseksi luonnonmullistuksista kärsimään joutuneille on johtanut Kiinan historiassa ennen näkemättömiin saavutuksiin, mikä auttaa pitkä-

aikaisen sodan käyntiä japanilaisia anastajia vastaan. Lyhyesti sanoen, kaikki rintamaa varten, kaikki japanilaisten anastajien murskaamiseen ja Kiinan kansan vapauttamiseen — sellainen on Kiinan vapautettujen alueiden armeijan ja väestön yleinen tunnus, yleinen linja.

Näin käydään todellista kansan sotaa. Vain tällaista sotaa käymällä voidaan kansallisesta vihollisesta saavuttaa voitto. Kuomintang kärsiikin tappioita juuri sentähden, että se vastustaa raivokkaasti kansan sotaa.

Kun Kiinan vapautettujen alueiden sotajoukot on varustettu nykyaikaisilla aseilla, niistä tulee vielä voimakkaampia ja ne pystyvät lopullisesti murskaamaan japanilaiset anastajat.

Kaksi sotarintamaa

Japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan näyttämö on Kiinassa aivan alusta alkaen jakautunut kahteen rintamaan: kuomintangin rintamaan ja vapautettujen alueiden rintamaan.

Vuhanin kukistumisen jälkeen lokakuussa 1938 japanilaiset anastajat lopettivat strategisen hyökkäyksen kuomintangin rintamalla ja siirsivät vähitellen päävoimansa vapautettuja alueita vastaan. Samalla alkoivat japanilaiset anastajat kuomintangin hallituksessa vallinneita tappiomielialoja hyväkseen käyttäen selitellä haluavansa sopia sen kanssa kompromissirauhasta, vetivät puolelleen isänmaan kavaltajan Vang Tšing-vein Tšungkingista ja kiinalaisen kansakunnan pettämispolitiikkaa harjoittaessaan muodostivat Nankingissa nukkehallituksen. Tästä ajankohdasta lähtien kuomintangin hallitus alkoi muuttaa suuntaustaan siirtäen vähitellen politiikkansa painopistettä taistelusta japanilaisia anastajia vastaan taisteluun kommunisteja vastaan, kansaa vastaan. Tämä il-

meni ennen kaikkea sotilaallisella alalla. Kuomintangin hallitus pyrki säästämään omia asevoimiaan ja suuntautui passiiviseen sodankäyntiin japanilaisia anastajia vastaan, siirsi sodan päätaakan vapautettujen alueiden kannettavaksi ja antoi japanilaisille rosvoille mahdollisuuden aloittaa vapautettuja alueita vastaan laajat hyökkäystoimet; kuomintangin hallitus itse alkoi »seurata vuorelta kahden tiikerin kamppailua».

Vuonna 1939 antoi kuomintangin hallitus taantumuksellisen ohjeen: »Toimenpiteet vieraiden puolueiden toiminnan rajoittamiseksi», riistäen täydellisesti kansalta sekä japanilaisvastaisilta puolueilta ja ryhmiltä jopa ne rajoitetutkin oikeudet, jotka ne olivat vallanneet sodan alussa. Sen jälkeen on hallitus ajanut kuomintangin valta-alueilla maanalaisuuteen kaikki demokraattiset puolueet ja ryhmät, ensi sijassa ja pääasiallisesti kommunistisen puolueen. Vankilat ja keskitysleirit olivat kuomintangin hallitsemissa maakunnissa täynnä kommunisteja, isänmaallista nuorisoa ja muita demokratian puolesta taistelleita. Viiden vuoden aikana, vuodesta 1939 vuoden 1943 syksyyn, kuomintangin hallitus pani toimeen kolme suurta »kommunisminvastaista kamppailua» rikkoen kansallisen yhtenäisyyden ja luoden siten mitä vakavimman kansalaissodan syttymisen vaaran. Juuri noihin aikoihin sattuivatkin koko maailmaa järkyttäneet tapahtumat — Uuden 4. armeijan »hajallelaskeminen» ja Anhuein maakunnan eteläosassa yli 9 000 tähän armeijaan kuuluneen miehen tuhoaminen. Vielä tähänkään päivään mennessä eivät kuomintangin joukkojen hyökkäykset vapautettujen alueiden joukkoja vastaan ole lakanneet, eikä ole mitään merkkejä niiden lakkaamisesta. Samalla kuomintangin taantumukselliset syytävät kokonaisina vyöryinä panettelua ja herjauksia: haukkumasanat »petturipuolue», »petturiarmeija», »petturien alueet», tuulesta temmatut väitteet niin sanotusta »japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan asian vahingoittamisesta ja valtion hor-

juttamisesta» ym., jotka on pantu liikkeelle kommunistisen puolueen, 8. armeijan, Uuden 4. armeijan ja vapautettujen alueiden mustaamiseksi — kaiken tämän ovat nuo taantumukselliset tehtailleet. Heinäkuun 7 pnä 1939 Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitea antoi julkilausuman, jossa se puhjenneen kriisin voittamiseksi esitti seuraavat tunnukset: »on lujasti pidettävä kiinni suuntauksesta sitkeään sodankäyntiin, taisteltava antautumiskantaa vastaan», »on lujasti pidettävä kiinni suuntautumisesta yhteenliittymiseen, taisteltava hajotusta vastaan», »on lujasti pidettävä kiinni suuntauksesta liikkumiseen edistyksen tietä, taisteltava taantumista vastaan». Toimiessaan näiden hetken vaatimuksia täysin vastanneiden tunnusten hengessä puolueemme on viiden vuoden aikana menestyksellä torjunut kolme taantumuksellista, kansanvastaista »kommunisminvastaista kamppailua» ja voittanut vallinneen kriisin.

Näiden vuosien aikana ei kuomintangin rintamalla itse asiassa käyty vakavasti otettavia sotatoimia. Japanilaisten anastajien sotatoimet suuntautuivat pääasiallisesti vapautettuja alueita vastaan. Vuoteen 1943 mennessä joutuivat vapautettujen alueiden sotajoukot ja väestö torjumaan rynnistyksen, johon osallistui 65 % kaikista Kiinaan tunkeutuneista japanilaisista joukoista ja 95 % kaikista nukkehallituksen joukoista, kun sensijaan kuomintangin rintamaa vastassa oli vain 36 % japanilaisista ja 5 % nukkehallituksen joukoista.

Vuonna 1944, kun japanilaiset anastajat ryhtyivät sotatoimiin, joiden tarkoituksena oli varmistaa heidän joukoilleen yhteyslinja mantereella *, kuomintangin armeija osoitti täyden avuttomuutensa ja täydellisen kyvyttömyytensä vastarin-

* Tarkoitetaan japanilaisten joukkojen hyökkäystä, jonka tavoitteena oli Hankoun — Kantonin rautatien valtaaminen ja keskeytymättömän maayhteyden varmistaminen Kiinan pohjois- ja eteläosan välillä.

taan. Muutaman kuukauden kuluessa vihollisen käsiin joutui laajoja alueita Honanin, Hunanin, Kuangsin ja Kuangtungin maakunnista. Vasta tällä kaudella tapahtui jonkinlainen muutos kummallakin rintamalla toimineiden vihollisvoimien keskinäisessä suhteessa. Mutta tälläkin hetkellä, minun esittäessäni tätä selostustani, vapautettujen alueiden rintamaa vastaan rynnistää niistä 40 japanilaisesta divisioonasta, jotka ovat tunkeutuneet Kiinaan ja käsittävät 580 000 miestä (lukuunottamatta Mantšuriassa olevia japanilaisia joukkoja), 22,5 divisioonaa, joiden yhteinen miesvahvuus on 320.000, ts. 56 % kaikista vihollisen joukoista, kun sensijaan kuomintangin rintamalla ei ole enempää kuin 17,5 vastustajan divisioonaa, joiden miesvahvuus on 260 000, siis vain 44 %. Nukkehallituksen joukkojen keskinäissuhde taas on pysynyt muuttumattomana.

On myös mainittava siitä, että nukkehallituksen joukot (sekä säännölliset joukko-osastot että paikalliset asevoimat), joiden miesvahvuus on yli 800 000, on pääasiallisesti muodostettu kuomintangin kenraalien mukanaan viemistä joukko-osastoista tai sitten japanilaisille antautuneiden kuomintangin upseerien perustamista joukko-osastoista. Kuomintangin taantumukselliset pitivät jo ennakolta huolen näiden marionettijoukkojen varustamisesta järjettömällä, petturimaisella teorialla »kotimaan pelastamisesta kiertotietä» ja alkoivat niiden petoksen jälkeen antaa niille moraalista ja organisatorista tukea niiden ja japanilaisten anastajien yhteisessä taistelussa Kiinan vapautettuja alueita vastaan. Sitäpaitsi kuomintangin taantumusmiehet panivat suuria sotavoimia liikkeelle Šensin — Kansun — Ningsian Raja-alueen ja muiden vapautettujen alueiden saartamiseksi ja hyökkäystä varten näitä alueita vastaan. Näiden joukkojen miesvahvuus on 797 000. Kuomintangin hallituksen toimeenpaneman ankaran sensuurin tähden ei monilla kiinalaisilla eikä myöskään ulko-

maalaisilla ole käsitystä siitä, kuinka vakavaksi tilanne on muodostunut.

Kiinan vapautetut alueet

Kommunistisen puolueen johtamien Kiinan vapautettujen alueiden väkiluku on tällä hetkellä 95 500 000. Nämä alueet sijaitsevat hajallaan toisistaan Sisä-Mongoliasta pohjoisessa Hainanin saareen etelässä ulottuvalla alueella. Useimmilla niillä alueilla, joille vihollisen on onnistunut tunkeutua, ovat 8. armeija, Uusi 4. armeija ja muut kansan aseelliset voimat toiminnassa. Nämä laajat vapautetut maat muodostuvat 19 suuresta piirikunnasta, jotka käsittävät suurempia tai pienempiä osia Liaoningin, Jeholin, Tšaharin, Suijuanin, Šensin, Kansun, Ningsian, Šansin, Hopein, Honanin, Šantungin, Kiangsun, Tšekiangin, Anhuein, Kiangsin, Hupein, Hunanin, Kuangtungin ja Fukienin maakunnista. Jenan on kaikkien vapautettujen alueiden johtava keskus. Huangho-joesta länteen sijaitseva Šensin—Kansun—Ningsian raja-alue, jonka väkiluku ei ole suurempi kuin 1 500 000, on vain yksi niistä 19 alueesta, jotka muodostavat laajan vapautetun maan, ja se on sitäpaitsi väkilukuun nähden viimeisellä sijalla, ellei oteta lukuun kahta aluetta: toista Tšekiangin maakunnan itäosassa ja toista Hainanin saarella. Monet eivät käsitä tätä, luullen Kiinan vapautettujen alueiden käsittävän pääasiallisesti Šensin — Kansun — Ningsian Raja-alueen. Tämä väärinkäsitys on kuomintangin hallituksen toimeenpaneman ankaran sensuurin seuraus. Kaikilla vapautetuilla alueilla toteutetaan täydessä laajuudessa japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman politiikasta johtuvia toimenpiteitä, ja niillä on muodostettu tai muodostetaan parhaillaan kansan valitsemia vallan elimiä, joissa ovat yhteistyössä kommunistit, toisten japanilaisvastaisten puolueiden ja ryhmien edustajat sekä puolueettomat kansalai-

set, siis paikallisia kokoomushallituksia. Vapautetuilla alueilla on kansanjoukkojen kaikki voimat pantu liikkeelle. Tämä kaikki on tehnyt vapautetuille alueille mahdolliseksi ei vain pitää puoliaan voimakkaan vihollisen rynnistyksestä, kuomintangin joukkojen toimeenpanemasta saarrosta ja niiden hyökkäyksistä samoin kuin kaiken ulkoapäin tulevan avun puuttumisesta huolimatta, vaan myös alinomaa kehittyä, supistaa vihollisen miehittämää aluetta ja laajentaa omaa aluettaan sekä muodostua demokraattisen Kiinan esikuvaksi, siksi tärkeimmäksi voimaksi, joka yhteistoiminnassa liittoutuneiden valtojen kanssa taistellessaan on karkottava japanilaiset anastajat ja saa aikaan Kiinan kansan vapauttamisen. Kiinan vapautettujen alueiden sotajoukot — 8. armeija, Uusi 4. armeija ja muut kansan aseelliset voimat — näyttävät esimerkkiä sankaruudesta taistelussa japanilaisia anastajia vastaan, eivätkä ainoastaan siinä, vaan myös niiden demokraattisten toimenpiteiden toteuttamisessa, jotka johtuvat japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman politiikasta. Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean julkilausuma, jonka se antoi syyskuun 22 päivänä 1937 ja jossa korostetaan, että »Sun Jat-senin kolme kansan periaatetta ovat nykyajan Kiinalle välttämättömiä ja meidän puolueemme on valmis käymään taistelua niiden täydellisen toteuttamisen puolesta», on vapautetuilla alueilla täydellisesti toteutettu käytännössä.

Kuomintangin valta-alueet

Kuomintangin varsinainen hallitseva kopla, joka sitkeästi pitää kiinni diktatuuristaan, noudattaa passiivista politiikkaa sodan käynnissä japanilaisia anastajia vastaan ja kansanvastaista politiikkaa omassa maassa. Tämä on johtanut siihen, että sen armeijan miesvahvuus on supistunut yli puolella, minkä lisäksi suuri osa tästä armeijasta on miltei kokonaan me-

nettänyt taistelukykynsä; tämä on johtanut myös siihen, että mainitun koplan ja laajojen kansanjoukkojen välille on muodostunut syvä kuilu ja puhjennut vakava kriisi — kansa on köyhtynyt ja kuohuksissaan, levottomuuksia syntyy joka puolella; ja vihdoin se on johtanut paitsi siihen, että kuomintangin varsinaisen hallitsevan koplan asema sodassa japanilaisia anastajia vastaan on jyrkästi kaventunut, kaiken lisäksi myös siihen, että tuo kopla itse on muuttunut esteeksi kaikkien japanilaisia anastajia vastaan taistelevien Kiinan kansan voimien liikkeelle saamisessa ja yhdistämisessä.

Mutta minkätähden Kiinassa on kuomintangin varsinaisen hallitsevan koplan johdon takia syntynyt näin vakava tilanne? Sentähden, että tämä kopla ajaa Kiinan suurtilanomistajien, suurten pankkiirien ja suurten compradorien etuja. Tuo muutamien harvojen taantumuksellisten muodostama kopla on ottanut käsiinsä kaikki tärkeimmät kuomintangin hallituksen hoidossa olevat sotilaalliset, poliittiset, taloudelliset ja sivistyslaitokset. Nuo miehet asettavat oman koplansa etujen puoltamisen ensimmäiselle sijalle, japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan edut vasta toiselle sijalle. He puhuvat mielellään siitä, miten »kansakunta on kaiken yläpuolella», mutta heidän toimenpiteensä eivät vastaa kansakunnan enemmistön vaatimuksia. He puhuvat mielellään siitä, miten »valtio on kaiken yläpuolella», mutta se valtio, jota he tarkoittavat, on suurtilanomistajien, suurten pankkiirien ja suurten compradorien feodaalis-fasistinen valtio eikä laajojen kansanjoukkojen demokraattinen valtio. Sen vuoksi taantumukselliset pelkäävät kansan nousevan, he pelkäävät demokraattista liikettä, he pelkäävät todellista sotaa japanilaisia anastajia vastaan, koska sitä varten olisi todella pantava liikkeelle koko kansa. Tämä on pohjimmaisena syynä heidän politiikkaansa, joka suuntautuu passiiviseen sodankäyntiin japanilaisia anastajia vastaan, ja heidän kansanvastaiseen, demokra-

tianvastaiseen ja kommunisminvastaiseen taantumukselliseen politiikkaansa omassa maassa. Kaikilla aloilla he harjoittavat kaksinaista politiikkaa: kun he esimerkiksi käyvät sotaa japanilaisia anastajia vastaan he samanaikaisesti noudattavat passiivisen sodankäynnin politiikkaa, ja juuri heihin yrittävät japanilaiset hyökkääjät alituisesti vaikuttaa pyrkiessään taivuttamaan kuomintangin hallitusta antautumaan; julistaessaan sanoissa haluavansa kehittää Kiinan talouselämää he tosiasiassa huolehtivat vain byrokraattisen pääoman, ts. suurtilanomistajien, suurten pankkiirien ja suurten compradorien pääoman kartuttamisesta, valtaavat käsiinsä Kiinan talouselämän avainasemat ja sortavat armottomasti talonpoikia, työläisiä, pikkuporvaristoa ja kansallista porvaristoa; julistaessaan sanoissa »demokratian toteuttamista» ja »vallan palauttamista kansalle» he tosiasiassa tukahduttavat julmasti kansan demokraattista liikettä eivätkä halua toteuttaa vähäisimpiäkään demokraattisia uudistuksia; julistaessaan sanoissa, että »kysymys kommunistisesta puolueesta on poliittinen kysymys ja se on ratkaistava poliittisin keinoin», he tosiasiassa harjoittavat julmaa painostusta kommunistista puoluetta kohtaan sotilaallisin, poliittisin ja taloudellisin keinoin, pitäen sitä »vihollisena numero yksi» ja japanilaisia anastajia sen sijaan toissijaisena vihollisena, valmistautuvat alinomaa innokkaasti kansalaissotaan ja hautovat suunnitelmia kommunistisen puolueen tuhoamiseksi; julistaessaan sanoissa pyrkivänsä luomaan »nykyaikaisen valtion» he tosiasiassa pyrkivät kaikin keinoin säilyttämään suurtilanomistajien, suurten pankkiirien ja suurten compradorien feodaalis-fasistisen valtion; kannattaessaan muodollisesti diplomaattisia suhteita Neuvostoliittoon he tosiasiassa ovat Neuvostoliitolle vihamielisellä kannalla; säestäessään amerikkalaisia isolationisteja: »ensin Aasia, sitten Eurooppa», pidentääkseen siten fasistisen Saksan ja niin ollen kaiken muunkin fasismin päiviä, pidentääkseen omaa fa-

sistista valtaansa Kiinan kansaan nähden he käyttävät samanaikaisesti jokaista tilaisuutta hyväkseen esiintyäkseen ulkomaailman edessä fasisminvastaisen taistelun sankareina. Herää kysymys: mistä tämä ristiriitainen, kaksinainen politiikka saa alkunsa? Se syntyy suurtilanomistajien, suurten pankkiirien ja suurten compradorien tapaisten yhteiskuntakerrosten keskuudessa.

Mutta kuomintang ei ole kokoonpanoltaan yhtenäinen puolue. Vaikka valta ja johto kuuluvatkin kuomintangissa mainitulle taantumuskoplalle, joka edustaa suurtilanomistajia, suuria pankkiireja ja suuria compradoreja, niin sittenkään ei kuomintangia kokonaisuudessaan saa samaistaa tuon koplan kanssa. Osa kuomintangin johtajista ei kuulu siihen, joutuupa se hyökkäilyjen ja painostuksen alaiseksi tuon koplan taholta tai sen halveksunnan kohteeksi. Kuomintangin puoluetyöntekijäin, sen rivijäsenten ja »Kansan kolmen periaatteen nuorisoliiton» jäsenten joukossa on monia, jotka ovat tyytymättömiä tuon koplan johtoon, esiintyvätpä sitä vastaankin. Tällainen tilanne vallitsee kaikissa mainitun taantumuskoplan valvomissa kuomintangin armeijoissa, hallituselimissä sekä taloudellisissa ja sivistysjärjestöissä. Kaikissa näissä armeijoissa ja järjestöissä on melkoinen määrä demokraattisia aineksia. Ja itse taantumuskoplakin jakautuu useampiin keskenään taisteleviin ryhmiin eikä suinkaan ole eheä. Olisi ehdottomasti väärin pitää kuomintangia yksinomaan taantumuksellisista koostuneena yhtenäisenä massana.

Jyrkkiä vastakohtia

Nyt on Kiinan kansa saanut tilaisuuden nähdä havainnollisesti jyrkän vastakohdan Kiinan vapautettujen alueiden ja kuomintangin valta-alueiden välillä.

Eikö ole selvää, että edessämme on kaksi linjaa — linja kansan sodan kehittämiseen ja linja passiiviseen sodankäyntiin japanilaisia anastajia vastaan, kansan sodan kehittämistä vastaan. Edellinen johtaa voittoon, jopa sellaistenkin olosuhteiden vallitessa, joissa vapautetut alueet elävät kestäen taistelussaan tavattomia vaikeuksia ja saamatta minkäänlaista apua ulkoapäin. Jälkimmäinen johtaa tappioon, jopa sellaistenkin erittäin suotuisten olosuhteiden vallitessa, joissa kuomintangin valta-alueet elävät, vaikka niille sen lisäksi on ulkomainen apu taattu.

Kuomintangin hallitus yrittää selittää tappionsa aseiden puutteesta johtuvaksi. Mutta sallittaneen kysyä, kummalla on puutetta aseista — kuomintangin armeijallako vai vapautettujen alueiden armeijalla? Kiinan kaikista asevoimista kokee vapautettujen alueiden armeija kaikkein kipeintä aseiden puutetta. Se hankkii itselleen aseita joko kaappaamalla niitä viholliselta tai valmistamalla niitä omin voimin mitä epäsuotuisimmissa olosuhteissa.

Eivätkö kuomintangin keskushallituksen joukot ole huomattavasti paremmin aseistettuja kuin kuomintangin paikallisten ryhmittymien joukot? Taistelukuntoonsa nähden keskushallituksen joukkojen enemmistö jää kuitenkin huomattavasti jälkeen paikallisten ryhmittymien joukoista.

Kuomintangilla on käytettävissään valtavat ihmisvarat. Sen väärän asevelvollisuusjärjestelmän seurauksena, josta se pitää kiinni, sen on kuitenkin hyvin vaikeata saada täydennystä armeijaansa. Vihollisen toisistaan erottamat Kiinan vapautetut alueet, joiden on pakko käydä alituisia taisteluja, varmistavat kaikesta huolimatta itselleen ehtymättömän elävän voiman täydennyslähteen muodostamalla kaikkialla kansan vaatimusten mukaisen nostoväki- ja itsepuolustusjoukkojärjestelmän, sallimatta ihmisvarojen liiallista kulutusta, niiden tuhlaavaista käyttöä.

Kuomintangilla on hallussaan laajat alueet, joilla on runsain määrin viljaa; kansa luovuttaa sille joka vuosi 70—100 miljoonaa tania viljaa. Suurin osa näistä elintarvikkeista takertuu kuitenkin välikäsiin eikä pääse perille, mistä on seurauksena, että kuomintangin armeija kärsii alituisesti elintarvikkeiden puutetta ja sen sotamiehet ovat nääntyneitä aliravitsemuksesta. Kiinan vapautettujen alueiden perusosa on vihollisen selustassa; ne ovat alinomaa vihollisen harjoittaman julman »kolmasti putipuhtaaksi» politiikan kohteena. Eräät näistä alueista sijaitsevat sellaisella hedelmättömällä seudulla kuin Šensin maakunnan pohjoisosassa. Ja sittenkin on elintarvikekysymys meillä ratkaistu menestyksellisesti sen ansiosta, että olemme itse ryhtyneet aktiivisesti kehittämään maataloustuotantoa.

Kuomintangin alueet kärsivät ankaraa talouspulaa: suurin osa teollisuuslaitoksista on rappiolla; jopa sellaisiakin välttämättömyystarvikkeita kuin kankaita tuodaan maahan USA:sta. Kiinan vapautetut alueet tyydyttävät teollisuutta kehittämällä itse kankaiden ja muiden välttämättömyystarvikkeiden tarpeensa.

Kuomintangin alueilla on työläisten, talonpoikien, kauppalaitosten henkilökunnan, valtion virkailijain, sivistyneistön ja kulttuurin edustajain aineellinen toimeentulo äärimmäisen kurjaa. Kiinan vapautetuilla alueilla on koko väestölle taattu ravinto, vaatetus ja työ.

Muuan kuomintangin alueille luonteenomainen piirre on se, että siellä ihmiset käyttävät sotaa rikastuakseen kansallisesta onnettomuudesta, virkamiehet harjoittavat liiketoimintaa, lahjustenotto on kaikkialla yleistä eikä rehellisyydestä ja säädyllisyydestä ole jäänyt jälkeäkään. Eräs vapautetuille alueille luonteenomainen piirre on se, että ihmiset osallistuvat uhrautuvasti yhteiseen taisteluun ja näyttävät henkilökohtaisesti esimerkkiä käyttämällä varsinaisesta työstään jäävän vapaa-

ajan tuotannolliseen toimintaan ja että rehellisyys on niillä kunniassa ja lahjottavuus juuriaan myöten hävitetty.

Kuomintangin alueilla on kansalta riistetty kaikki vapaudet. Vapautetuilla alueilla sensijaan on kansalle annettu kaikki vapaudet.

Kenen syytä siis on, että kuomintangilaiset vallanpitäjät ovat joutuneet näin kummalliseen tilanteeseen? Voivatko he syyttää jotakin muuta vai onko heidän syytettävä itseään? Johtuuko muodostunut tilanne ulkopuolisen avun puuttumisesta vai onko siihen kokonaan syyllinen kuomintangin hallituksen diktatuurikomento, sen mädännäisyys ja avuttomuus? Eikö tämä vielä ole selvää?

Kuka "vahingoittaa japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan asiaa ja horjuttaa valtiota"?

Eivätkö tosiasiat ole vielä täysin osoittaneet, että nimenomaan kuomintangin hallitus vahingoittaa japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan asiaa ja horjuttaa Kiinan kansan valtiota? Täyden kymmenen vuoden ajan ovat kuomintangin hallituksen kaikki ponnistukset olleet tähdättyjä kansalaissodan käyntiin, sotaan omia maanmiehiään vastaan, kansallisen puolustuksen asian se on sensijaan heittänyt syrjään. Eikä siinä kaikki, vaan sen harjoittama vastarinnattomuuspolitiikka on johtanut siihen, että neljä koillismaakuntaa on luovutettu viholliselle. Kun japanilaiset anastajat tunkeutuivat Suuren muurin takaa maan sisäosiin, joutuivat niitä vastassa olleet kuomintangilaiset täydellisen hämmingin valtaan ja vyöryivät Lukoutšiaosta Kueitšouhun saakka. Ja he julistavat vielä: »Kommunistit vahingoittavat japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan asiaa ja horjuttavat valtiota» (kts. syyskuussa 1943 pidetyn kuomintangin Toimeen-

panevan Keskuskomitean yhdennentoista kokouksen päätöslauselmaa). Ainoaksi todisteeksi he esittävät sen, että kommunistinen puolue on yhtynyt liittoon kaikkien kansankerrosten kanssa ja muodostanut vapautetut alueet, jotka käyvät sankarillista taistelua japanilaisia anastajia vastaan. Näiden kuomintangilaisten logiikka poikkeaa siinä määrin Kiinan kansan logiikasta, ettei ole ihme, jos ne monessa asiassa eivät voi löytää yhteistä kieltä.

Herää kaksi kysymystä.

Ensimmäinen kysymys: mistä syystä kuomintangin hallitus oikeastaan luovutti viholliselle valtavan ja väkirikkaan alueen Amur-joelta Lukoutšiaoon ja sittemmin Lukoutšiaosta Kueitšoun maakuntaan saakka. Eikö vain siksi, että kuomintangin hallitus noudattaa vastarinnattomuuspolitiikkaa, passiivisuuden politiikkaa sodankäynnissä japanilaisia anastajia vastaan ja taistelun politiikkaa oman maan kansaa vastaan.

Toinen kysymys: mistä syystä Kiinan vapautetut alueet oikeastaan löivät menestyksellä takaisin japanilaisten ja nukkehallituksen joukkojen jatkuvat ja ankarat hyökkäykset ja vapauttivat kansallisen vihollisen vallasta niin laajan alueen ja niin runsaslukuisen väestön? Eikö vain sentähden, että näillä alueilla noudatetaan oikeata kansan sodan kehittämisen linjaa?

Niin sanottu "tottelemattomuus hallituksen määräyksiä ja sotilaskäskyjä kohtaan"

Kuomintangin hallitus syyttää alituisesti Kiinan Kommunistista puoluetta siitä, että se »ei noudata hallituksen määräyksiä eikä sotilaskäskyjä». Tähän me sanomme vain seuraavaa: onneksi ovat kommunistit säilyttäneet Kiinan kansalle ominaisen terveen järjen eivätkä ole alistuneet niin sanottuihin »hallituksen määräyksiin ja sotilaskäskyihin», joissa itse

asiassa on vaadittu, että Kiinan vapautetut alueet, jotka Kiinan kansa niin suurella vaivalla on ottanut pois japanilaisten anastajien kynsistä, luovutettaisiin heille jälleen vapaaehtoisesti. Näihin niin sanottuihin hallituksen määräyksiin ja sotilaskäskyihin kuuluvat esimerkiksi vuonna 1939 hyväksytyt »toimenpiteet vieraiden puolueiden toiminnan rajoittamiseksi», »Uuden 4. armeijan hajalle laskeminen» ja »joukkojen vetäminen Huangho-joen vanhan uoman pohjoispuolelle» vuodelta 1941, »Kiinan Kommunistisen puolueen lakkauttaminen» vuodelta 1943, »kaikkien sotajoukkojen, kymmentä divisioonaa lukuunottamatta, hajallelaskeminen tiukan määräajan kuluessa» vuodelta 1944 ja vihdoin hiljattain käytyjen neuvottelujen aikana tehty ehdotus kaikkien sotajoukkojen ja paikallisten vallan elinten luovuttamisesta kuomintangin valvontaan, minkä vastineeksi kuomintang suostui vain tarjoamaan kommunisteille muutamia virkapaikkoja kuomintangin diktatuurihallituksessa sensijaan, että olisi antanut suostumuksensa kokoomushallituksen muodostamiseen. Ja tätä nimitettiin kuomintangin hallituksen taholta tehdyksi »myönnytykseksi». Onneksi emme alistuneet näihin »määräyksiin» ja »käskyihin», vaan säilytimme Kiinan kansalle osan sen maasta tahrattomana, säilytimme armeijan, joka käy sankarillista taistelua japanilaisia anastajia vastaan. Eikö Kiinan kansalla ole syytä tervehtiä ilolla tällaista »tottelemattomuutta»? Eikö kuomintangin hallitukselle vielä riitä sekään, että se on fasististen hallitusmääräystensä ja tappiohenkisten sotilaskäskyjensä kautta luovuttanut japanilaisille anastajille Amur-joesta Kueitšoun maakuntaan saakka ulottuvan valtavan laajan alueen koko väestöineen? Nämä »hallituksen määräykset» ja »sotilaskäskyt» saavat vain japanilaisten anastajien ja kiinalaisten taantumuksellisten hyväksymisen. Löytyykö Kiinasta edes yhtä ainoata rehellistä isänmaan ystävää, joka ne hyväksyisi? Voisiko Kiinan kansa ennen kokoomushallituksen muodostamista

— todellisen eikä muodollisen kokoomushallituksen, todella demokraattisen eikä fasistisen diktatuurihallituksen muodostamista — sallia Kiinan kommunistien omavaltaisesti luovuttaa nämä alueet, jotka ovat saavuttaneet vapautensa, ja kansan sotajoukot, joilla on suuria ansioita sodassa japanilaisia anastajia vastaan, hallitukselle, joka on tappiohenkinen, fasistinen hallitus, kuomintangin fasistidiktatuurin hallitus? Ellei vapautettuja alueita ja niiden armeijoita olisi, niin miten olisi tänä päivänä Kiinan kansan japanilaisia anastajia vastaan käymän taistelun laita? Mikä odottaisi Kiinan kansakuntaa tulevaisuudessa?

Kansalaissodan uhka

Aina tähän päivään saakka on kuomintangin varsinainen hallitseva kopla itsepintaisesti noudattanut taantumuksellista suuntausta diktatuurikomennon säilyttämiseen ja kansalaissodan valloilleen päästämiseen. On olemassa monia merkkejä siitä, että tämä kopla on jo kauan valmistautunut ja valmistautuu parhaillaan erityisen voimaperäisesti päästämään kansalaissodan valloilleen heti, kunhan vain jonkin liittolaisvallan sotajoukot ovat puhdistaneet japanilaisista anastajista tietyn osan manner-Kiinasta. Samalla tämä kopla toivoo, että eräiden liittolaisvaltojen kenraalit tulevat suorittamaan Kiinassa samoja tehtäviä kuin englantilainen kenraali Scobie[2] Kreikassa. Se ylistelee niiden verilöylyjen menetelmiä, joita kenraali Scobie ja Kreikan taantumushallitus ovat panneet toimeen. Se aikoo uudelleen syöstä Kiinan kansalaissodan kurimukseen, samanlaiseen kuin vuosina 1927—1937 käyty kansalaissota oli. Puheet »Kansalliskokouksen koollekutsumisesta» ja »kysymyksen ratkaisemisesta poliittisin keinoin» ovat savuverho, jonka takana kuomintangin varsinainen hallitseva kopla

kaikessa hiljaisuudessa valmistelee kansalaissotaa. Elleivät meidän maanmiehemme pysy varuillaan, elleivät he paljasta tätä salaliittoa ja tee loppua näistä valmisteluista, niin koittaa päivä, jona he kuulevat tykkien jyrisevän kansalaissodan rintamalla.

Neuvotteluja

Japanilaisten anastajien murskaamiseksi ja uuden Kiinan rakentamiseksi, kansalaissodan ehkäisemiseksi Kiinan Kommunistinen puolue esitti muiden demokraattisten ryhmien suostumuksella Kansallisen poliittisen neuvoston istuntokaudella syyskuussa 1944 vaatimuksen kuomintangin yhden puolueen diktatuurin lopettamisesta viipymättä ja demokraattisen kokoomushallituksen muodostamisesta. Tämä vaatimus oli epäilemättä esitetty oikeaan aikaan ja sai jo muutaman kuukauden kuluessa laajojen kansanjoukkojen tunnustuksen.

Kävimme kuomintangin hallituksen kanssa moneen kertaan neuvotteluja yhden puolueen diktatuurikomennon lopettamisesta, kokoomushallituksen muodostamisesta ja välttämättömien demokraattisten uudistusten toimeenpanosta, mutta kuomintangin hallitus hylkäsi yhä uudelleen kaikki ehdotuksemme. Kuomintang ei halua lopettaa yhden puolueen diktatuurikomentoa eikä muodostaa kokoomushallitusta, mutta sen lisäksi se ei halua suostua ainoaankaan sellaisista kiireellisistä demokraattisista toimenpiteistä kuin salaisen poliisin lakkauttamiseen, demokraattisten vapauksien tukahduttamista tarkoittavien taantumuksellisten lakien kumoamiseen, poliittisten vankien vapauttamiseen, poliittisten puolueiden ja ryhmien laillistamiseen, vapautettujen alueiden tunnustamiseen, vapautettuja alueita saartavien ja näitä alueita vastaan hyökkäilevien joukkojen poistamiseen jne. Juuri tästä syystä Kiinassa onkin muodostunut tavattoman kireä poliittinen tilanne.

Lähtien tilanteesta kokonaisuudessaan sekä kansainvälisen ja kotimaan tilanteen kaikkien edellä esitettyjen puolten erittelystä tahtoisin varoittaa tovereita, ettei pidä uskoa kaiken sujuvan meillä sileästi ja oivallisesti. Ei, niin ei ole asian laita. Todellisuudessa on olemassa kaksi mahdollisuutta, kaksi näköalaa — suotuisa ja epäsuotuisa. Jos fasistinen diktatuurikomento tulee jatkumaan, ellei demokraattisia uudistuksia tulla sallimaan ja ellei pääponnistuksia suunnata japanilaisia anastajia vaan kansaa vastaan, niin siinäkin tapauksessa, että japanilaiset anastajat tullaan murskaamaan, maassa voi kuitenkin syttyä kansalaissota ja Kiina suistetaan jälleen takaisin entiseen raskaaseen asemaansa riippuvaisena, vapautta vailla olevana, epädemokraattisena, pirstottuna, köyhänä ja heikkona valtiona. Tällainen on toinen mahdollisuus, toinen näköala. Tällainen mahdollisuus, tällainen näköala on yhä edelleenkin olemassa, se ei suinkaan ole pois suljettu, se ei suinkaan ole itsestään väistynyt vain sen tähden, että kansainvälinen tilanne on käynyt suotuisammaksi ja että kansan tietoisuus ja sen järjestyneet voimat omassa maassa ovat kasvaneet. Juuri tällaisen mahdollisuuden, juuri tämän näköalan toteutumisesta ovat kiinnostuneita omassa maassamme kuomintangin kansanvastainen kopla ja ulkomailla taantumusainekset, jotka ovat täynnä imperialistisia pyyteitä. Tämä on asian toinen puoli, jota ei missään nimessä saa jättää huomioon ottamatta.

Toisaalta kuitenkin juuri tilanne kokonaisuudessaan ja kansainvälisen sekä sisäisen tilanteen kaikkien edellä esitettyjen puolien erittely kylvävät meihin vielä suurempaa varmuutta, vielä voimakkaampaa tahtoa taistella toisen mahdollisuuden, toisen näköalan puolesta — voittaa kaikki vaikeudet, koota yhteen koko kansa, syrjäyttää kuomintangin fasistinen

diktatuurikomento, panna toimeen demokraattisia uudistuksia, lujittaa ja kartuttaa japanilaisia anastajia vastaan taistelua käyviä voimia, murskata lopullisesti japanilaiset hyökkääjät ja rakentaa riippumaton, vapaa, demokraattinen, yhtenäinen, rikas ja mahtava uusi Kiina. Juuri tällaisen mahdollisuuden, juuri tämän näköalan toteuttaminen kiinnostaa laajoja kansanjoukkoja, Kiinan Kommunistista puoluetta ja muita demokraattisia ryhmiä maassamme, ulkomailla taas kaikkia niitä kansoja, jotka suhtautuvat meihin vertaisinaan, kaikkia ulkomaiden edistyksellisiä ihmisiä ja laajoja kansanjoukkoja.

Me ymmärrämme hyvin, että edessämme ja koko Kiinan kansan edessä on vielä suuria vaikeuksia, vielä monia esteitä, että tiellämme tulee vielä olemaan monia mutkia. Mutta me ymmärrämme myös, että kulkiessamme yhdessä koko Kiinan kansan kanssa me voimme voittaa mitkä vaikeudet ja esteet tahansa ja saamme vielä aikaan sen, että Kiinaa odottavat historialliset tehtävät täytetään. Taistella kaikin voimin ensimmäistä mahdollisuutta vastaan toisen mahdollisuuden puolesta, ensimmäistä näköalaa vastaan toisen näköalan puolesta — sellainen on meitä ja koko Kiinan kansaa odottava suuri tehtävä. Kansainvälisen ja sisäisen tilanteen tärkeimmät puolet ovat meille otollisia, koko kansallemme otollisia. Siitä olen edellä jo puhunut. Me toivomme, että kuomintangin johto ottaa huomioon kansainvälisen tilanteen kehityksen suunnan ja Kiinan kansan tahdon ja muuttaa epäröimättä nykyistä virheellistä politiikkaansa, ja silloin sota japanilaisia anastajia vastaan päättyy voittoon, Kiinan kansa ei joudu kokemaan tarpeettomia kärsimyksiä ja uusi Kiina on syntyvä nopeammin. Meidän on tehtävä itsellemme selväksi, että niin mutkitteleva kuin tiemme saattaa ollakin, niin Kiinan kansan riippumattomuus ja vapaus tullaan sittenkin valloittamaan, ja sen aika on jo tullut. Ne suuret pyrinnöt, joiden puolesta lukematon sankarien joukko yli sadan vuoden kuluessa on

antanut henkensä, tulee meidän sukupolvemme toteuttamaan. Tätä ei kenenkään onnistu estää, ei minkäänlaisin keinoin.

IV. Kiinan Kommunistisen puolueen politiikka

Edellä olen eritellyt kahta linjaa Kiinan sodassa japanilaisia anastajia vastaan. Tällainen erittely on aivan välttämätön, sillä Kiinan kansan laajojen joukkojen keskuudessa on vielä monia, joilla ei ole käsitystä todellisesta asiaintilasta Kiinan sodassa japanilaisia anastajia vastaan. Kuomintangin hallituksen toimeenpaneman saarron johdosta monet ihmiset — niin kuomintangin valta-alueilla kuin ulkomaillakin — ovat kokonaan vailla tietoja todellisesta asiaintilasta. Ennen kiinalaisten ja ulkomaisten sanomalehtimiesten ryhmän käyntiä vapautetuilla alueilla vuonna 1944 monet eivät tienneet juuri mitään näistä alueista. Kuomintangin hallitus pelkää tavattomasti tietojen tihkumista ulospäin vapautetuilla alueilla vallitsevasta todellisesta asiaintilasta. Sentähden se sulkikin kokonaan pääsyn vapautetuille alueille heti sen jälkeen, kun täällä vuonna 1944 kävi ryhmä sanomalehtimiehiä, eikä enää salli ainoankaan lehtimiehen käydä täällä. Kuomintangin hallitus on samoin pannut ankaraan kieltoon kuomintangin alueilla vallitsevan todellisen tilanteen valaisemisen. Sentähden minusta tuntuu, että meidän velvollisuutemme on tehdä kaikki voitavamme näyttääksemme maailmalle todellisen tilanteen niin yksillä kuin toisillakin Kiinan alueilla. Vasta kun on saanut selvän käsityksen tilanteesta maassa kokonaisuudessaan, voi ymmärtää, miksi Kiinan kahden suurimman puolueen, kommunistisen puolueen ja kuomintangin, politiikka niin suuresti eroaa toisistaan, minkätähden kahden linjan välillä käydään niin kärkevää taistelua. Vain näin voidaan osoittaa, ettei kiista kahden puolueen välillä ole, kuten eräät väittävät, tarpeetonta, tyhjänpäiväistä riitaa tai rettelöimistä, vaan että se

on periaatteellista kiistaa, jossa ratkaistaan kysymys satojen miljoonien ihmisten elämästä tai kuolemasta.

Kiinan tapahtumien kehityksen kriitillisellä hetkellä Kiinan kansa, kaikki demokraattiset puolueet, ryhmät ja demokraattiset ainekset maassa samoin kuin vieraiden maiden kansat, joiden sydäntä lähellä on kaikki mitä Kiinassa tapahtuu, toivovat, että hajallaan olemisen tilalle Kiinassa tulee jälleen yhteenliittyminen ja että maassa pannaan toimeen demokraattiset uudistukset. Kaikki ne tahtovat tietää, minkälainen on Kiinan Kommunistisen puolueen politiikka useissa maamme ratkaistavina olevissa erittäin tärkeissä kysymyksissä. Ensi tilassa tämä tietenkin kiinnostaa meidän puolueemme jäseniä.

Meidän edustamamme japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman politiikka on aina ollut selvää, se on kestänyt kahdeksan sotavuoden koetuksen. Edustajakokouksemme on tehtävä tästä vastaavat johtopäätökset, jotka tulevat olemaan ohjenuoranamme tulevassa taistelussa.

Siirryn nyt käsittelemään eräitä täysin kiinteitä johtopäätöksiä, joihin puolueemme on tullut Kiinan ongelmien ratkaisua tarkoittavien tärkeimpien poliittisten toimenpiteiden suhteen.

Ohjelmamme yleiset perusajatukset

Kaikkien niiden Kiinan kansan voimien liikkeelle nostattamiseksi ja yhdistämiseksi, jotka käyvät taistelua japanilaisia anastajia vastaan, japanilaisten hyökkääjien tuhoamiseksi täydellisesti ja riippumattoman, vapaan, demokraattisen, yhtenäisen, rikkaan ja mahtavan uuden Kiinan rakentamiseksi Kiinan kansa, Kiinan Kommunistinen puolue samoin kuin kaikki japanilaisvastaiset demokraattiset puolueet tarvitsevat ehdottomasti yhdessä sovittua yhteistä ohjelmaa.

Tämä ohjelma voidaan jakaa kahteen osaan — yleisiin perusajatuksiin ja konkreettisiin vaatimuksiin. Koskettelen

aluksi ohjelman yleisiä perusajatuksia ja siirryn sitten konkreettisiin vaatimuksiin.

Lähtien perusvaatimuksesta, japanilaisten anastajien täydellisestä murskaamisesta ja uuden Kiinan rakentamisesta me kommunistit olemme Kiinan historiallisen kehityksen nykyisessä vaiheessa samaa mieltä maan väestön valtavan enemmistön kanssa seuraavista perusajatuksista: ensiksi Kiinan valtiojärjestelmä ei saa olla feodaalinen, fasistinen eikä kansanvastainen järjestelmä, suurten tilanherrojen ja suurporvariston diktatuurijärjestelmä, sillä tämä kansanvastainen valtiojärjestelmä on kuomintangin varsinaisen hallitsevan koplan kahdeksantoista vuotta kestäneen herruuden aikana todistanut täydellisen kestämättömyytensä. Toiseksi, Kiinassa on mahdotonta rakentaa eikä siis pidä yrittääkään rakentaa vain kansallisen porvariston yksin toteuttamaa vanhan tyypin demokraattisen diktatuurin valtiota, sillä toisaalta on kansallinen porvaristo Kiinassa taloudellisesti ja poliittisesti äärimmäisen heikkoa, toisaalta taas Kiinaan on jo kauan sitten ilmestynyt sellainen uusi tekijä kuin tietoinen, poliittisella näyttämöllä voimansa näyttänyt Kiinan proletariaatti, joka johtaa mukanaan talonpoikaiston, kaupunkien pikkuporvariston, sivistyneistön ja muiden demokraattisten ainesten laajoja joukkoja, sekä sen johtaja, Kiinan Kommunistinen puolue. Kolmanneksi, Kiinan kansa ei voi nykyisessä vaiheessa, niin kauan kuin sen tehtävänä edelleenkin pysyy taistelu kansallista ja feodaalista sortoa vastaan ja niin kauan kuin ei ole olemassa välttämättömiä yhteiskunnallisia ja taloudellisia edellytyksiä, saattaa maassaan voimaan sosialistista valtiojärjestelmää.

Mitä me sitten näin ollen vaadimme? Olemme sitä mieltä, että japanilaisten anastajien täydellisen murskaamisen jälkeen on luotava Kiinaan maan väestön valtavaan enemmistöön nojautuva ja työväenluokan johtaman yhteisrintaman osan-

ottajien demokraattiseen liittoon perustuva valtiojärjestelmä. Tällaista valtiojärjestelmää me sanomme uusdemokraattiseksi.

Tämä valtiojärjestelmä vastaa todella maan väestön valtavan enemmistön vaatimuksia ensinnäkin siksi, että se on saanut tai voi saada miljoonien teollisuustyöläisten ja kymmenien miljoonien käsityöläisten ja maaseudun palkollisten hyväksymisen; toiseksi se on saanut tai voi saada Kiinan 450 miljoonan väestöstä 360 miljoonan eli 80 %:n hyväksymisen, ja kolmanneksi se on saanut tai voi saada kaupunkien pikkuporvariston, kansallisen porvariston, edistyksellisten šenšien ja muiden laajojen isänmaallisten kerrosten hyväksymisen.

On itsestään selvää, että näiden luokkien välillä tulee edelleenkin olemaan ristiriitoja, joista selvimpänä tulee ilmenemään ristiriita työn ja pääoman välillä. Sentähden tulee jokaisella näistä luokista olemaan omia erikoisvaatimuksiaan. Näiden ristiriitojen hämääminen, näiden erikoisvaatimusten hämääminen olisi ulkokultaisuutta, se olisi virheellistä. Mutta nämä ristiriidat, nämä erikoisvaatimukset eivät uuden demokratian koko vaiheen kestäessä tule ylittämään yleisten vaatimusten puitteita, eikä niitä saa päästää ylittämään näitä puitteita. Näitä ristiriitoja ja erikoisvaatimuksia voidaan säädellä; niitä näin säädeltäessä mainitut luokat voivat yhdessä toteuttaa kaikki toimenpiteet uuden demokratian valtion poliittisen, taloudellisen ja sivistyksellisen rakennustyön alalla.

Uusdemokraattinen poliittinen järjestelmä, jonka pystyttämiseen me pyrimme, edellyttää vierasmaalaisen kansallisen sorron kukistamista, kotimaisen feodaalis-fasistisen sorron hävittämistä ja sen jälkeen kaikkia demokraattisia luokkia yhdistävään yhteisrintamaan perustuvan poliittisen järjestelmän, mutta ei vanhan tyypin demokratian poliittisen järjestelmän luomista. Nämä meidän vaatimuksemme lankeavat täysin yhteen Sun Jat-senin vallankumouksellisten vaatimusten kanssa. Sun Jat-sen kirjoitti kuomintangin 1. Yleiskiinalaisen

edustajakokouksen Manifestissa: »Meidän aikanamme ottaa porvaristo eri maissa usein yksinoikeudekseen niin sanotun 'kansanvallan'; ja sitä käytetään välineenä tavallisen kansan sortamiseen. Kuomintangilainen kansanvallan periaate merkitsee, että vallan tulee olla koko tavallisen kansan yhteistä omaisuutta, eivätkä sitä saa muutamat harvat ihmiset anastaa itselleen.» Tämä on Sun Jat-senin suuri poliittinen jälkisäädös. Kiinan kansan, Kiinan Kommunistisen puolueen ja kaikkien muiden demokraattisten ainesten tulee vaalia tätä jälkisäädöstä pyhänä ja toteuttaa se päättävästi elämässä; niiden on käytävä päättävää taistelua kaikkia niitä henkilöitä ja ryhmiä vastaan, jotka rikkovat tätä jälkisäädöstä ja toimivat sitä vastaan, ja siten puolustettava ja kehitettävä tätä aivan oikeata uuden demokratian poliittista periaatetta.

Uusdemokraattisen vallan tulee rakentua demokraattisen sentralismin periaatteelle; yleisen poliittisen suunnan määräävät silloin eriasteiset kansan edustajien kokoukset, jotka myös valitsevat tämän vallan elimet. Tämä valta tulee olemaan sekä demokraattinen että keskitetty, toisin sanoen siinä yhdistyvät toisiinsa keskitys demokratian pohjalla ja demokratia keskitetyn johdon alaisena. Vain tällainen järjestelmä tekee mahdolliseksi toisaalta toteuttaa laajaa demokratiaa ja antaa kaikenasteisten kansan edustajien kokouksille täydellinen valta; toisaalta taas ratkaista valtion asiat keskitetyssä järjestyksessä; vain se takaa kaikenasteisille vallan elimille mahdollisuuden ratkaista keskitetyssä järjestyksessä ne asiat, jotka vastaavat kansan edustajien kokoukset ovat niiden hoidettaviksi uskoneet, ja samalla se takaa kansalle täyden vapauden demokraattiseen toimintaan.

Armeija ja muut aseelliset voimat ovat uuden demokratian valtiovallan koneistoon oleellisesti kuuluva tärkeä osa. Ilman niitä ei valtion puolustusta voida hoitaa. Kaikki uusdemokraattisen valtion asevoimat samoin kuin kaikki vallan elimet-

kin tulevat kuulumaan kansalle ja puolustamaan kansaa. Ne tulevat olemaan perinjuurin toisenlaisia kuin vanha armeija, vanha poliisilaitos yms., jotka kuuluvat muutamien harvojen ihmisten muodostamalle ryhmälle ja sortavat kansaa.

Sen uuden demokratian taloudellinen järjestelmä, johon me pyrimme, vastaa myös Sun Jat-senin periaatteita. Maakysymyksessä Sun Jat-sen esitti vaatimuksen: »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa». Teollisuutta ja kauppaa koskevassa kysymyksessä Sun Jat-sen lausui kuomintangin 1. edustajakokouksen Manifestissa: »Kaikkia niitä kiinalaisille ja ulkomaalaisille kuuluvia yrityksiä, jotka joko ovat luonteeltaan monopolistisia tai mittasuhteiltaan hyvin suuria ja joita yksityishenkilöt eivät voi hallita, kuten esimerkiksi pankkeja, rautateitä, lentoyhteyksiä yms., tulee käyttämään ja hallitsemaan valtio, jotta yksityispääoma ei voisi pitää käsissään kansan elämää. Juuri tämä on pääoman rajoittamisen perussisältö.» Nykyvaiheessa yhdymme talouselämän alalla täysin näihin Sun Jat-senin vaatimuksiin.

Eräät luulevat, että Kiinan kommunistit vastustavat yksityistä aloitteellisuutta, yksityispääoman kehitystä, yksityisomaisuuden suojelua. Todellisuudessa ei asia ole niin. Vierasmaalainen kansallinen sorto ja feodaalinen sorto kotimaassa kahlehtivat ankarasti kiinalaisten yksityistä aloitteellisuutta, ne kahlehtivat yksityispääoman kehitystä ja hävittävät väestön laajojen kerrosten omaisuutta. Sen uusdemokraattisen järjestelmän tehtävänä, jonka pystyttämiseen me pyrimme, on nimenomaan poistaa nämä kahleet, tehdä loppu tuosta hävityksestä ja turvata kiinalaisten laajoille piireille mahdollisuus vapaasti kehittää yksityistä aloitteellisuutta yhteiskunnassa, kehittää vapaasti yksityiskapitalistista taloutta, joka kuitenkaan ei saa »pitää käsissään kansan elämää», vaan jonka pitää tuottaa sille hyötyä; sen tehtävänä on samoin turvata kaiken laillisin keinoin hankitun yksityisomaisuuden suojelu.

Sun Jat-senin periaatteiden ja Kiinan vallankumouksen kokemusten mukaisesti Kiinan kansantalouden tulee nykyisessä vaiheessa muodostua valtion, yksityisestä ja osuuskuntien sektoreista. Valtio, jota me tarkoitamme puhuessamme valtion sektorista, ei missään tapauksessa saa olla sellainen, jossa vallan »anastaa käsiinsä muutamien harvojen ihmisten ryhmä», vaan sen tulee olla uusdemokraattinen valtio, jota proletariaatti johtaa, valtio, jossa valta »on koko tavallisen kansan yhteistä omaisuutta».

Uuden demokratian kulttuurin tulee samoin olla »koko tavallisen kansan yhteistä omaisuutta», mikä merkitsee, että sen tulee olla kansallista, tieteellistä ja joukkokulttuuria eikä sitä suinkaan saa »anastaa itselleen muutamien harvojen ihmisten ryhmä».

Kaikki edellä esitetyt seikat ovat Kiinan kommunistien ohjelman yleisiä perusajatuksia nykyisessä vaiheessa, ts. porvarillis-demokraattisen vallankumouksen koko vaiheen kestäessä. Sosialistisen ja kommunistisen yhteiskunnan puolesta vastaisuudessa käymämme taistelun ohjelmaan, enimmäisohjelmaan verrattuna tämä on vähimmäisohjelma. Tämän ohjelman täyttäminen tekee Kiinalle mahdolliseksi ottaa askeleen eteenpäin ja nousta valtion ja yhteiskunnan nykyisestä tilasta, ts. siirtomaa-, puolisiirtomaa- ja puolifeodaalisesta valtiosta ja yhteiskunnasta uusdemokraattiseksi valtioksi ja yhteiskunnaksi.

Tämän ohjelman edellyttämä proletariaatin johtoaseman voimaansaattaminen politiikassa ja valtion sekä osuuskuntien sektorien luominen proletariaatin johdolla talouselämään ovat sosialismin aineksia. Tämän ohjelman toteuttaminen ei kuitenkaan vielä merkitse sitä, että kiinalaisesta yhteiskunnasta tulisi sosialistinen.

Me kommunistit emme ole koskaan salanneet poliittisia

pyrkimyksiämme. Tulevan taistelumme ohjelman eli enimmäisohjelmamme tarkoituksena on nostaa Kiina korkeammalle asteelle, sosialismin ja kommunismin asteelle. Se on täysin selvää eikä millään lailla epäilyksen alaista. Puolueemme nimi ja marxilainen maailmankatsomuksemme viittaavat selvästi tähän rajattoman ylevään ja valoisaan korkeimpaan ihanteeseen, jonka me tulevaisuudessa toteutamme. Jokainen kommunisti näkee puolueeseen liittyessään selvästi edessään kaksi päämäärää, joiden puolesta hänen tulee taistella: uusdemokraattisen vallankumouksen toteuttamisen tässä vaiheessa ja sosialismin sekä kommunismin toteuttamisen tulevaisuudessa. Häntä eivät tässä säikytä kommunismin tietämättömien vastustajien tai katalien vihollisten vihamielisyys, panettelu, loukkaukset eikä pilkanteko. Kaikki tämä meidän on päättävästi lyötävä takaisin. Mitä taas tulee rehellisessä mielessä epäröiviin, niin heitä ei pidä lyödä, vaan heitä on hyväntahtoisesti ja kärsivällisesti valistettava. Kaikki tämä on aivan selvää, aivan tiettyä ja yksiselitteistä.

Mutta kaikkien kommunistien ja kaikkien niiden, jotka ovat kommunismin aatteille myötätuntoisia, tulee taistella sen päämäärän saavuttamiseksi, jonka me asetamme itsellemme nykyisessä vaiheessa — vierasmaalaisen kansallisen sorron kukistamiseksi, feodaalisen sorron hävittämiseksi, Kiinan kansan vapauttamiseksi siirtomaan, puolisiirtomaan ja puolifeodaalisen maan väestön murheellisesta kohtalosta; riippumattoman, vapaan, demokraattisen, yhtenäisen, rikkaan ja mahtavan Kiinan, luonteeltaan uusdemokraattisen, proletariaatin johtaman valtion, sellaisen valtion rakentamiseksi, jonka toiminnan perussisältönä on talonpoikaiston vapauttaminen — toisin sanoen Sun Jat-senin kolmen vallankumouksellisen kansan periaatteen valtion rakentamiseksi. Niin me teemmekin. Tämän päämäärän saavuttamiseksi me kommunistit olemme käyneet yhdessä Kiinan kansan laajojen joukkojen kanssa

sankarillista taistelua kahdenkymmenen neljän vuoden ajan. Ellei joku kommunisti tai kommunistiselle puolueelle myötämielinen ihminen käy taistelua tämän päämäärän saavuttamiseksi, vaan ylenkatsoo porvarillis-demokraattista vallankumousta ja tästä syystä vaikkapa vain vähänkin heikentää ponnistuksiaan taistelussa tämän vallankumouksen asian puolesta, jos hän osoittaa leväperäisyyttä, vilpittömyyden, innostuksen ja uhrivalmiuden puutetta harrastaen vain tyhjää lavertelua sosialismista ja kommunismista, niin se merkitsee, että hän joko tieten tai tietämättään jossakin määrin pettää sosialismin ja kommunismin eikä näin ollen ole tietoinen ja antaumuksellinen kommunisti. Vain demokratian kautta voidaan päästä sosialismiin — sellainen on marxilaisuuden järkkymätön perusajatus. Kiinassa tulee demokratian puolesta käytävän taistelun kausi olemaan vielä pitkä. Jos yritettäisiin rakentaa sosialismia siirtomaa-, puolisiirtomaa- ja puolifeodaalisen järjestelmän raunioille ilman yhtenäistä uusdemokraattista valtiota, ilman että olisi kehitetty uusdemokraattista valtion taloutta, ilman että olisi kehitetty yksityiskapitalistista ja osuuskunnallista taloutta, ilman että olisi kehitetty kansallista, tieteellistä joukkokulttuuria, ts. uusdemokraattista kulttuuria, ilman että olisi päästetty kahleista ja kehitetty satojen miljoonien ihmisten aloitteellisuutta — sanalla sanoen, ilman että olisi viety loppuun luonteeltaan porvarillinen uuden tyypin demokraattinen vallankumous kommunistisen puolueen johdolla — olisi se täydellistä utopiaa.

Eräät eivät ymmärrä, miksi kommunistit eivät suinkaan pelkää kapitalismin kehitystä, vaan päinvastoin tietyissä olosuhteissa puoltavat tätä kehitystä. Vastauksemme on hyvin yksinkertainen. Kun vierasmaalaisen imperialismin ja oman feodalismin sorron tilalle astuu tietynlainen kapitalismin kehitys, ei se ole ainoastaan edistyksellinen, vaan myös väistämätön ilmiö. Se ei ole edullista ainoastaan porvaristolle, vaan

siitä voittaa myös proletariaatti, kenties enemmänkin kuin porvaristo. Nykyajan Kiina kärsii vierasmaalaisen imperialismin ja kotimaisen feodalismin ylettömyydestä eikä suinkaan kotimaisen kapitalismin ylettömyydestä. Meillä on päinvastoin liian vähän kapitalismia. Mutta eräät Kiinan porvariston äänitorvet eivät, niin kummallista kuin se onkin, rohkene esittää suoraan vaatimusta kapitalismin kehittämisestä, vaan puhuvat siitä vain kautta rantain. Toisaalta taas on sellaisiakin ihmisiä, jotka kieltävät jyrkästi sen, että Kiinassa tarvitsee sallia jonkin verran kapitalismin välttämätöntä kehitystä; he väittävät, että sosialistiseen yhteiskuntaan voidaan päästä yhdellä harppauksella ja että kolme kansan periaatetta ja sosialismi voidaan valloittaa »yhdessä taistelussa». On aivan selvää, että tällaiset järkeilyt kuvastavat ensimmäisessä tapauksessa Kiinan kansallisen porvariston heikkoutta, toisessa on kysymyksessä demagoginen ote, johon suurtilanherrat ja suurporvaristo turvautuvat pettääkseen kansanjoukkoja. Me kommunistit, jotka lähdemme marxilaisesta yhteiskunnan kehityslakien käsittämisestä, näemme selvästi, että Kiinan olosuhteissa ja uusdemokraattisen valtiojärjestelmän vallitessa on rinnan valtion talouden, työtätekevien yksityistalouden ja osuuskunnallisen talouden kanssa aivan välttämätöntä tarjota yksityiskapitalistiselle taloudelle tilaisuus kehittyä sellaisissa puitteissa, jotka eivät suo yksityiselle pääomalle mahdollisuutta pitää käsissään kansan elämää. Me kiinalaiset kommunistit olemme tervejärkisiä ihmisiä, eivätkä mitkään tyhjät puheet ja demagogia saa meitä pois tolaltamme.

Eräät epäilevät kommunistien vilpittömyyttä heidän selittäessään, että »Sun Jat-senin kolme kansan periaatetta ovat välttämättömiä nykyiselle Kiinalle, ja meidän puolueemme on valmis käymään taistelua niiden täydellisen toteuttamisen puolesta». Tällaisiin epäilyihin on selityksenä se, ettei ymmärretä meidän tunnustamiemme kansan kolmen periaatteen,

sellaisina kuin Sun Jat-sen ne selitti kuomintangin 1. edustajakokouksen Manifestissa vuonna 1924, perustavien johtolauseiden käyvän yhteen eräiden meidän puolueemme nykyisen vaiheen ohjelman, ts. meidän vähimmäisohjelmamme, perusajatusten kanssa. On kuitenkin huomautettava, että nämä Sun Jat-senin kolme kansan periaatetta käyvät yhteen puolueemme nykyisen vaiheen ohjelman kanssa vain eräissä perusajatuksissa, mutta eivät suinkaan kokonaisuudessaan. Puolueemme uusdemokraattinen ohjelma on tietenkin paljoa täydellisempi kuin Sun Jat-senin ohjelma. Erityisen suurella menestyksellä puolueemme on kehittänyt uuden demokratian teoriaa, ohjelmaa ja käytäntöä Kiinan vallankumouksen kahdenkymmenen vuoden kuluessa Sun Jat-senin kuoleman jälkeen. Vastaisuudessa tämä menestys tulee olemaan vielä merkittävämpää. Kuitenkin ovat nämä Sun Jat-senin kolme kansan periaatetta olennaisesti uusdemokraattinen ohjelma, joka on erilainen kuin kolme vanhaa kansan periaatetta, ja luonnollista on, että nämä Sun Jat-senin kolme uutta kansan periaatetta »ovat välttämättömiä nykyiselle Kiinalle», luonnollista on, että »meidän puolueemme on valmis taistelemaan niiden täydellisen toteuttamisen puolesta». Kiinan kommunisteille on taistelu vähimmäisohjelman puolesta ja taistelu kolmen vallankumouksellisen, ts. Sun Jat-senin kolmen uuden kansan periaatteen puolesta pääasiassa (mutta ei kaikessa) sama tehtävä eikä kaksi erilaista tehtävää. Näin ollen ei ainoastaan menneisyydessä ja nykyisyydessä ole todistettu, vaan tullaan todistamaan vastaisuudessakin, että Kiinan kommunistit ovat niitä, jotka kaikkein antaumuksellisimmin ja kaikkein johdonmukaisimmin taistelevat Sun Jat-senin kolmen vallankumouksellisen kansan periaatteen toteuttamisen puolesta.

Eräät tuovat ilmi epäilynsä: eivätköhän kommunistit pystytä heti yliotteen saatuaan proletariaatin diktatuurin ja yhden puolueen järjestelmän Venäjän esimerkin mukaan? Vastaam-

me tähän, että muutamien demokraattisten luokkien liiton uusdemokraattisen valtion ja proletariaatin diktatuurin sosialistisen valtion välillä on periaatteellinen ero. Tietenkin luodaan meidän puoltamamme uusdemokraattinen järjestelmä proletariaatin johdolla, kommunistisen puolueen johdolla. Mutta yhden luokan diktatuurijärjestelmä ja yhden puolueen monopoliasema hallituksessa on Kiinassa kuitenkin uuden demokratian koko kauden kestäessä mahdoton, eikä se tämän vuoksi saa tulla kysymykseen. Meillä ei ole mitään syytä kieltäytyä yhteistyöstä minkään puolueen, yhteiskuntaryhmän tai yksityisten henkilöiden kanssa, jos ne vain kannattavat yhteistyötä kommunistisen puolueen kanssa eivätkä asetu siihen nähden vihamieliselle kannalle. Venäjällä luotu järjestelmä perustuu Venäjän historialliseen kehitykseen. Siellä on hävitetty ihmisen harjoittamaan toisen ihmisen riistoon perustuva yhteiskuntajärjestelmä ja luotu kaikkein pisimmälle kehittyneen demokratian tyypin, ts. sosialismin, poliittinen ja taloudellinen järjestelmä sekä kulttuuri. Kansa hylkäsi kaikki sosialismia vastustavat puolueet ja antoi kannatuksensa vain bolševikkien puolueelle. Sentähden Venäjällä muodostuikin siellä vallitseva asiaintila. Se oli sille aivan välttämätöntä ja aivan lainmukaista. Mutta vaikka Venäjällä ei olekaan muita puolueita kuin bolševikkien puolue, niin siellä toteutetaan kuitenkin vallan elimissä työläisten, talonpoikien ja sivistyneistön liittoa, kommunistien ja puolueeseen kuulumattomien liittoa, eikä ole niin, että valtiovallan elimissä saisivat toimia yksinomaan vain työväenluokan edustajat tai yksinomaan vain bolševikit. Kiinan historiallinen kehitys sen nykyisessä vaiheessa synnyttää myös sitä vastaavan järjestelmän. Pitkän ajan kuluessa tulee Kiinassa olemaan omalaatuinen valtiomuoto ja omalaatuinen vallan organisaation muoto, joka on aivan välttämätön ja lainmukainen meille ja samaan aikaan erilainen kuin Venäjän järjestelmä, nimittäin uusdemokraat-

tinen valtio ja uusdemokraattinen vallan organisaatio, jotka muodostavat useiden demokraattisten luokkien valtion ja vallan.

Ohjelmamme konkreettiset vaatimukset

Edellä esitettyjen ohjelman yleisten perusajatusten mukaisesti meidän puolueellamme tulee olla myös konkreettiset ohjelmalliset vaatimukset eri kausiin sovellettaviksi. Meidän uusdemokraattisen ohjelmamme yleiset perusajatukset pysyvät muuttumattomina vuosikymmenien kuluessa, porvarillisdemokraattisen vallankumouksen koko vaiheen kestäessä. Koska tilanne on kuitenkin tämän vaiheen eri kausina muuttunut ja muuttuu, eivät myöskään meidän konkreettiset vaatimuksemme voi olla muuttumatta. Tämä on täysin luonnollista. Niinpä uusdemokraattisen ohjelmamme yleiset perusajatukset pysyivät muuttumattomina Pohjoisen sotaretken aikana, vallankumouksellisen agraarisodan aikana ja japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan aikana, mutta konkreettiset vaatimuksemme muuttuivat kaikissa näissä kolmessa vaiheessa sen johdosta, että kussakin niistä vastustajamme ja liittolaisemme muuttuivat.

Tilanne, joka Kiinan kansan kohdalle on tällä hetkellä muodostunut, on seuraavanlainen: 1) japanilaisia anastajia ei vielä ole murskattu; 2) Kiinan kansa tarvitsee kipeästi yhteenliittymistä ja demokraattisten uudistusten toimeenpanoa turvatakseen kansallisen yhtenäisyyden, saadakseen nopeasti liikkeelle ja yhdistääkseen kaikki japanilaisia anastajia vastaan taistelua käyvät voimat sekä murskatakseen vuorovaikutuksessa liittolaisvaltojen kanssa japanilaiset hyökkääjät; 3) kuomintangin hallitus rikkoo kansallista yhtenäisyyttä ja asettaa esteitä demokraattisten uudistusten toimeenpanolle. Minkälaisia ovat tässä tilanteessa konkreettiset ohjelmavaatimuk-

semme, toisin sanoen minkälaisia ovat Kiinan kansan vaatimukset tänä ajankohtana?

Olemme sitä mieltä, että oikeimpia ja samalla vähimmäisvaatimuksia ovat seuraavat:

kaikki voimat on pantava liikkeelle murskaamaan vuorovaikutuksessa liittolaisvaltojen kanssa lopullisesti japanilaiset anastajat ja pystyttämään rauha kansojen kesken;

kuomintangin yhden puolueen diktatuuri on lopetettava, muodostettava demokraattinen kokoomushallitus ja yhdistetty korkein ylipäällystö;

on rangaistava kaikkia japanilaisystävällisiä, fasistisia ja tappiohenkisiä aineksia, jotka horjuttavat kansakunnan yhteenliittymistä ja taistelevat kansaa vastaan, ja turvattava kansallinen yhtenäisyys;

on rangaistava taantumuksellisia aineksia, jotka luovat kansalaissodan uhkaa, ja turvattava rauha maassa;

on rangaistava kansallisia pettureita, rangaistava vihollisen puolelle siirtyneitä kavaltajaupseereita, rangaistava japanilaisten vakoilijoita;

on lakkautettava salainen poliisi taantumuksellisena kansan sorron välineenä, tehtävä loppu sen toiminnasta, hävitettävä keskitysleirit;

on kumottava kaikki taantumukselliset lait, jotka suuntautuvat sanan-, paino-, kokoontumis-, yhdistymis-, vakaumuksen ja uskonnon vapautta sekä henkilöllistä koskemattomuutta vastaan; kansalaisvapaudet on turvattava kansalle täydellisinä;

on laillistettava kaikki demokraattiset puolueet ja ryhmät;

on vapautettava kaikki poliittiset vangit, jotka on teljetty vankiloihin isänmaallisen toiminnan vuoksi;

on vietävä pois kaikki Kiinan vapautettuja alueita saartavat ja niitä vastaan hyökkäilevät joukot ja käytettävä näitä joukkoja rintamalla japanilaisia anastajia vastaan;

on tunnustettava kaikki japanilaisia anastajia vastaan taistelua käyvät sotajoukot ja Kiinan vapautettujen alueiden kansan valitsemat vallan elimet;

on lujitettava ja laajennettava vapautettuja alueita ja niiden asevoimia sekä vapautettava kaikki vihollisen anastamat alueet;

on annettava apua miehitettyjen alueiden väestölle maanalaisen armeijan järjestämisessä ja aseellisten kapinoiden valmistelussa;

on sallittava Kiinan kansan aseistautua kotiensa ja isänmaansa puolustusta varten;

on järjestettävä uudelleen sotilaallisessa ja poliittisessa suhteessa välittömästi kuomintangilaisen ylipäällystön alaisina olevat asevoimat, jotka kärsivät alinomaa tappioita, tekevät väkivaltaa väestölle ja ahdistelevat »vieraita» sotajoukkoja, sekä rangaistava tappioista vastuussa olevia kenraaleja;

on kehitettävä täydellisemmäksi asevelvollisuusjärjestelmää, parannettava sotamiesten ja upseerien aineellista asemaa;

on huolehdittava japanilaisia anastajia vastaan taistelevien rintamamiesten perheistä, jotta rintamalla olevat sotamiehet ja upseerit voisivat levollisesti käydä sotaa;

on huolehdittava kaatuneiden soturien perheistä ja sotainvalideista sekä annettava kotiutetuille sotilaille aineellista apua ja autettava heidän sijoittamistaan työhön;

on kehitettävä sotateollisuutta sodankäynnin hyväksi;

on jaettava oikeudenmukaisesti japanilaisia anastajia vastaan sotaa käyvien armeijain kesken aseistus ja rahavarat, joita saadaan liittolaisvalloilta;

on rangaistava lahjottavia virkamiehiä ja valtion varojen kavaltajia, luotava rehellinen hallinto;

on parannettava valtion keski- ja aliasteiden virkailijain aineellista asemaa;

on annettava maan kaikille kansalaisille demokraattiset oikeudet;

on lakkautettava paotšia[3] järjestelmä, joka on kansan sortamisväline;

on annettava apua pakolaisille ja luonnonmullistuksista kärsimään joutuneelle väestölle;

on luotava suuri avustusrahasto, josta kotimaan vapautuksen jälkeen voidaan jakaa runsaasti apua miehityksestä kärsimään joutuneiden alueiden väestölle;

on kumottava kaikki raskaat maksut ja verot, saatettava voimaan yhtenäinen progressiivinen verotus;

on pantava toimeen uudistuksia maaseudulla, alennettava vuokramaksua ja lainauskorkoa, asianmukaisella tavalla taattava vuokraviljelijäin oikeudet, annettava köyhille talonpojille luottoa edullisilla ehdoilla ja autettava talonpoikia heidän järjestäytymisessään, jotta saataisiin luoduksi suotuisat edellytykset maataloustuotannon kehitykselle;

byrokraattista pääomaa on hillittävä;

taloudellisessa elämässä vallitsevasta sanelupolitiikasta on tehtävä loppu;

on pantava sulku hillittömälle inflaatiolle ja hillittömälle hintojen nousulle;

on edistettävä yksityishenkilöille kuuluvien erilaisten teollisuuslaitosten kehitystä, autettava niitä luoton saannissa, raaka-aineiden ostossa ja tavaroiden markkinoinnissa;

on parannettava työläisten aineellista asemaa, annettava apua työttömille ja autettava työläisiä heidän järjestäytymisessään, jotta saataisiin luoduksi suotuisat edellytykset teollisuustuotannon kehitykselle.

kansan kouluttamisessa on tehtävä loppu kuomintangilaisen hengen sävyttämästä opetusjärjestelmästä[4], kehitettävä kansallista, tieteellistä sekä joukkoluontoista kulttuuri- ja valistustyötä;

on turvattava opettajien ja oppilaitosten toimihenkilöiden aineellinen toimeentulo ja taattava tieteellisen tutkimustyön vapaus;

on puolustettava nuorison, naisten ja lasten etuja, annettava apua sivistyksen hankkimisessa sille nuorisolle, jolla ei ole mahdollisuuksia opiskeluun, autettava nuorison ja naisten järjestäytymistä ja heidän osallistumistaan tasavertaisin oikeuksin yhteiskunnan kaikkien muiden jäsenten kanssa erilaisiin toimintamuotoihin, jotka myötävaikuttavat menestykselliseen sodankäyntiin japanilaisia anastajia vastaan ja sosiaaliseen edistykseen; toteutettava avioliiton vapauden sekä miesten ja naisten tasa-arvoisuuden periaate; on järjestettävä hyödyllisten tietojen ja taitojen opetus nuorisolle ja lapsille;

on parannettava maamme vähemmistökansallisuuksien asemaa, myönnettävä kaikille vähemmistökansallisuuksille oikeus kansalliseen autonomiaan;

on puolustettava kiinalaisten emigranttien etuja ulkomailla ja autettava kotimaahan palanneita emigrantteja;

on myönnettävä turvapaikka ulkomaiden kansalaisille, jotka ovat paenneet Kiinaan japanilaisten anastajien sortoa, ja annettava näille kansalaisille apua heidän taistelussaan japanilaisia anastajia vastaan;

on parannettava neuvostoliittolais-kiinalaisia suhteita.

Kaiken tämän toteuttamiseksi on ennen kaikkea lopetettava kuomintangin yhden puolueen diktatuuri ja luotava koko maalle yhtenäinen väliaikainen demokraattinen kokoomuskeskushallitus, johon kuuluu edustajia kaikista japanilaisvastaisista puolueista ja ryhmistä sekä puolueettomia henkilöitä. Ilman tätä edellytystä ei minkäänlaisten merkittävien uudistusten toimeenpano kuomintangin herruuden alaisilla alueilla eikä siis myöskään yleiskansallisessa mitassa ole ajateltavissakaan.

Nämä vaatimukset vastaavat Kiinan laajojen kansanjoukko-

jen ja myös liittolaisvaltioiden laajojen demokraattisten kansalaispiirien tahtoa.

Konkreettinen vähimmäisohjelma, josta kaikki japanilaisvastaiset demokraattiset puolueet ja ryhmät ovat keskenään sopineet, on aivan välttämätön, ja me olemme valmiit ryhtymään neuvotteluihin kaikkien näiden puolueiden ja ryhmien kanssa edellä esitetyn ohjelman pohjalla. Kullakin puolueella voi olla omat erikoisvaatimuksensa, mutta niiden kaikkien tulisi sopia keskenään yhteisestä ohjelmasta.

Kuomintangin valta-alueilla tämä ohjelma on toistaiseksi vielä vain vaatimusohjelma; vihollisen miehittämillä alueilla tämä ohjelma voidaan — sitä kohtaa lukuunottamatta, joka koskee maanalaisen armeijan järjestämistä ja valmistautumista aseellisiin kapinoihin — toteuttaa vasta näiden alueiden vapautuksen jälkeen; vapautetuilla alueilla taas sitä on jo kauan toteutettu käytännössä ja sitä on toteutettava vastaisuudessakin.

Kiinan kansan nykyiset vaatimukset, eli ohjelmamme konkreettiset vaatimukset, joista olen puhunut, käsittävät monia sodan ja sodanjälkeisen kauden tärkeitä kysymyksiä; nämä kysymykset on täällä selvitettävä. Selvittäessämme näitä kysymyksiä tulemme arvostelemaan eräitä kuomintangin varsinaisen hallitsevan koplan virheellisiä katsomuksia ja siten hälventämään siellä täällä ilmenevää epäselvyyttä.

1. Japanilaiset anastajat on murskattava täydellisesti, sopimuksen tekoa puolitiessä ei saa sallia

Kairon konferenssissa [5] tehtiin päätös siitä, että japanilaiset anastajat on pakotettava antautumaan ilman ehtoja. Se on oikein. Mutta japanilaiset anastajat harjoittavat nyt kulis-

sientakaista toimintaa yrittäen saada aikaan kompromissirauhan.

Samaan aikaan tekevät kuomintangin hallituksessa olevat japanilaisystävälliset ainekset Nankingin nukkehallituksen välityksellä tuttavuutta Japanin salaisten lähettien kanssa, eikä tästä heidän toiminnastaan kukaan tee loppua. Sentähden ei puolitiessä tehtävän sopimuksen vaara ole vielä kokonaan ohi. Kairon konferenssissa päätettiin myös palauttaa Kiinalle neljä koillismaakuntaa, Taivanin saari ja Penghun (Pescadorien) saaret. Se on oikein hyvä. Mutta kun otetaan huomioon kuomintangin hallituksen nykyinen politiikka, ei sen varaan jättäytyen ole ajattelemistakaan etenemistä taistellen Jalu-joelle ja kaikkien menetettyjen alueiden palauttamista. Mihin Kiinan kansan pitää tällaisen asiaintilan vallitessa ryhtyä? Kiinan kansan tulee vaatia kuomintangin hallitukselta, että sen on murskattava täydellisesti japanilaiset anastajat ja että se ei saa tehdä sopimusta puolitiessä. Kaikki tällaiseen sopimukseen tähtäävät juonittelut on heti lopetettava. Kiinan kansan tulee vaatia, että kuomintangin hallitus luopuu nykyisestä passiivisen sodankäynnin politiikastaan ja käyttää kaikkia asevoimiaan aktiivisten sotatoimien suorittamiseen japanilaisia anastajia vastaan. Kiinan kansan tulee suurentaa omia asevoimiaan, 8. armeijaa, Uutta 4. armeijaa ja muita kansan sotaväen muodostelmia; kaikkialla minne japanilaiset anastajat ovat tunkeutuneet, on kansan itsenäisesti kehitettävä japanilaisvastaisia asevoimiaan ollakseen valmiina vapauttamaan taistelutoimillaan välittömässä vuorovaikutuksessa liittolaisvaltojen kanssa kaikki miehitetyt alueet. Sen ei suinkaan pidä luottaa vain kuomintangiin. Japanilaisten anastajien murskaaminen on Kiinan kansan pyhä oikeus. Jos taantumusainekset yrittävät riistää Kiinan kansalta tämän sen pyhän oikeuden, jos ne yrittävät tukahduttaa sen taistelun japanilaisia anastajia vastaan ja horjuttaa sen voimia, jotka käyvät

tätä taistelua, niin Kiinan kansan on pakko ammennettuaan loppuun kaikki vakuuttamiskeinonsa, turvautua itsepuolustukseen ja antaa taantumuksellisille päättävä vastaisku, sillä nämä kiinalaisten taantumuksellisten toimenpiteet, jotka ovat kansallisten etujen kavaltamista, koituisivat kokonaan japanilaisten anastajien hyödyksi.

2. Kuomintangin yhden puolueen diktatuuri on poistettava, on muodostettava demokraattinen kokoomushallitus

Japanilaisten anastajien murskaamiseksi lopullisesti on kaikkialla maassa toteutettava demokraattisia uudistuksia. Mutta tämä ei ole mahdollista, ellei poisteta kuomintangin yhden puolueen diktatuuria ja muodosteta demokraattista kokoomushallitusta.

Niin sanottu kuomintangin yhden puolueen diktatuuri on itse asiassa kuomintangin kansanvastaisen koplan diktatuuria, diktatuurikomentoa, joka horjuttaa kansallista yhteenliittymistä, syyllistyy kuomintangin rintamalla kärsimiin sotilaallisiin tappioihin ja on pääesteenä japanilaisia anastajia vastaan taistelevien Kiinan kansan voimien liikkeelle nostamisen ja yhdistämisen tiellä. Kiinan kansa on kahdeksan sotavuoden katkerasta kokemuksesta syvästi vakuuttunut tämän diktatuurikomennon rikollisuudesta ja vaatii, mikä on täysin luonnollista, sen poistamista viipymättä. Tähän kansanvastaiseen diktatuuriin sisältyy samalla uuden kansalaissodan uhka. Ellei tätä diktatuuria viipymättä poisteta ovat uuden kansalaissodan onnettomuudet väistämättömiä.

Kiinan kansan vaatimus tämän kansanvastaisen diktatuurin poistamisesta kuuluu kaikkialla ja niin äänekkäänä, ettei kuomintangin johto itsekään enää voi olla julkisesti myöntämättä välttämättömäksi »poliittisen holhouksen kauden lopettamista

ennen määräaikaa». Tästä ei ole vaikea käsittää, kuinka vastenmieliseksi »poliittinen holhous» eli »yhden puolueen diktatuuri» on tullut kansalle ja kuinka se on häväissyt itsensä kansan silmissä. Kiinassa ei kukaan enää rohkene puhua sen jonkinlaisista myönteisistä puolista tai väittää, ettei tätä »poliittista holhousta» tai »yhden puolueen diktatuuria» pitäisi poistaa tai »lopettaa». Tämä todistaa tilanteen muuttuneen Kiinassa merkittävästi.

Että »lopetettava» on, se on ratkaistu asia, eikä siitä voi olla epäilyksiä. Mutta kysymys onkin siitä, miten on »lopetettava»? Siitä alkavatkin erimielisyydet. Toiset sanovat: on lopetettava heti muodostamalla väliaikainen demokraattinen kokoomushallitus; toiset taas sanovat: on maltettava hieman, kutsumme koolle Kansalliskokouksen ja silloin myös »palautamme vallan kansalle», mutta emme suinkaan luovuta sitä kokoomushallitukselle.

Mistä tässä on kysymys? Kysymys on siitä, että on kaksi tapaa suhtautua kysymykseen — vilpitön ja ulkokultainen.

Edellinen suhtautumistapa on vilpitön: on viipymättä julistettava kuomintangin yhden puolueen diktatuuri poistetuksi ja muodostettava väliaikainen keskushallitus, johon tulee edustajia kuomintangista, Kiinan Kommunistisesta puolueesta ja Demokraattisesta liitosta sekä puolueettomia henkilöitä ja joka julkaisisi demokraattisen ohjelman poliittisista toimenpiteistä, siihen tapaan kuin me olemme esittäneet Kiinan kansan nykyiset vaatimukset, päämääränä kansallisen yhtenäisyyden palauttaminen ja japanilaisten anastajien murskaaminen. Näiden kysymysten käsittelyä varten on kutsuttava koolle pyöreän pöydän konferenssi, johon osallistuvat kaikkien puolueiden, ryhmien ja puolueettomien kansalaisten edustajat, päästävä sopimukseen ja käytävä käsiksi tehtäviin. Tämä on yhtenäisyyteen tähtäävä suunta, joka saa Kiinan kansan päättävän kannatuksen.

Toinen suhtautumistapa on ulkokultainen: laajojen kansanjoukkojen ja kaikkien demokraattisten puolueiden sekä ryhmien vaatimuksista vähääkään välittämättä olisi mielivaltaisesti ja omin luvin kutsuttava koolle niin sanottu »Kansalliskokous», jossa kuomintangin kansanvastainen kopla isännöisi miten haluaisi; tässä kokouksessa hyväksyttäisiin niin sanottu »perustuslaki», joka tosiasiassa tulisi tukemaan diktatuuria ja suuntautumaan demokratiaa vastaan, ja puettaisiin siten laillisuuden verhoon laiton niin sanottu »Kansallinen hallitus», jonka vain muutamat kymmenet kuomintangilaiset ovat salakammioissaan nimittäneet, joka ei lainkaan nojaa kansan tahtoon ja joka on väkisin istutettu kansan niskaan; asia esitettäisiin siinä valossa, että »valta palautetaan kansalle», mutta todellisuudessa »valta palautetaan» jälleen kuomintangin kansanvastaiselle koplalle. Niitä taas, jotka eivät suostuisi tällaisiin toimenpiteisiin, syytettäisiin »demokratian» horjuttamisesta ja »yhtenäisyyden» rikkomisesta ja tätä käytettäisiin »perusteena» rankaisuretken julistamiselle heitä vastaan. Tämä on hajotukseen tähtäävä suunta, jonka Kiinan kansa päättävästi tuomitsee.

Ne toimenpiteet, joihin kansanvastaiset »sankarimme» aikovat ryhtyä tällaista hajoitussuuntausta noudattaen, uhkaavat suistaa kuiluun heidät itsensä. He valmistautuvat vetämään silmukkaa omaan kaulaansa ja lisäksi niin, ettei sitä enää koskaan voi ottaa pois. Tämän silmukan nimi on »Kansalliskokous». He aikovat käyttää »Kansalliskokousta» maagillisena keinona ensinnäkin kokoomushallituksen boikotoimiseen, toiseksi diktatuurikomentonsa säilyttämiseen ja kolmanneksi aiheen saamiseen kansalaissodan valloilleen päästämiselle. Historian logiikka vaikuttaa kuitenkin päinvastaiseen suuntaan kuin he haaveilevat: »kiven nostettuaan he taittavat omat jalkansa». Sillä nythän tietää jo jokainen, että kuomintangin valta-alueilla on kansalta riistetty vapaus, että japanilaisten

rosvojen miehittämien alueiden väestö ei saa osallistua vaaleihin ja että kuomintangin hallitus ei tunnusta Kiinan vapautettuja alueita, joilla kansa on saanut vapauden. Mistä sitten otettaisiin tällaisten olosuhteiden vallitessa kansakunnan edustajat, mistä otettaisiin Kansalliskokous? Kansalliskokous, jonka koolle kutsumisesta pidetään niin kovaa melua, on sama »Kansalliskokous», jonka kuomintangin diktatuurihallitus omavaltaisesti kyhäsi kokoon kahdeksan vuotta sitten, jo kansalaissodan aikana. Jos tällainen »Kansalliskokous» kutsutaan koolle, niin koko kansa nousee sitä vastaan. Sallittaneen kysyä, miten meidän kansaa vastustavat »sankarimme» silloin selviytyvät tilanteesta? Lopuksi käy niin, että jos he todella kutsuvat koolle tämän väärennetyn »Kansalliskokouksen», he työntävät itse itsensä kuiluun.

Jotta kuomintangin yhden puolueen diktatuurista tehtäisiin loppu, me kommunistit ehdotamme, että suoritettaisiin peräkkäin seuraavat kaksi toimenpidettä: ensiksi muodostettaisiin nykyisessä vaiheessa väliaikainen kokoomushallitus kaikkien puolueiden, ryhmien ja puolueettomien kansalaisten edustajien välisen sopimuksen pohjalla; toiseksi kutsuttaisiin seuraavassa vaiheessa koolle vapailla, esteettömillä vaaleilla valittu Kansalliskokous, joka asianmukaisessa järjestyksessä muodostaa kokoomushallituksen. Sanalla sanoen kummankin hallituksen tulee olla kokoomushallitus, koota yhteen kaikkien niiden luokkien ja puolueiden edustajat, jotka tahtovat niihin osallistua, käydä yhteisen demokraattisen ohjelman pohjalla taistelua tällä hetkellä sen puolesta, että sota japanilaisia anastajia vastaan viedään loppuun, ja tulevaisuudessa uuden Kiinan rakentamisen puolesta.

Riippumatta siitä, mitä kuomintangilaiset tai mitkä puolueet, ryhmät ja yksityishenkilöt tahansa tästä ajattelevat, Kiina voi kulkea vain tätä tietä, tahtovat ne sitä tai eivät, tajuavat ne sen tai eivät. Sellainen on historian laki, sellainen

on tapahtumien välttämätön ja väistämätön kehityssuunta, eikä sitä voi mikään voima muuttaa.

Tästä ja muista demokraattisia uudistuksia koskevista kysymyksistä me kommunistit julistamme: siitä huolimatta, että kuomintangin johto yhä vielä pitää tällä hetkellä sitkeästi kiinni vahingollisesta politiikastaan ja käyttää neuvotteluja keinona ajan voittamiseen sekä yleisen mielipiteen harhaan johtamiseen, me olemme valmiit ryhtymään uudelleen neuvotteluihin sen kanssa heti, kun se luopuu nykyisestä vahingollisesta politiikastaan ja suostuu toteuttamaan demokraattisia uudistuksia. Neuvottelujen perustaksi on kuitenkin otettava yleinen suunta sotaan japanilaisia anastajia vastaan, maan yhtenäistämiseen ja demokratisoimiseen. Emme voi suostua mihinkään »toimenpiteisiin», »suunnitelmiin» ja muihin senkaltaisiin tyhjiin puheisiin, jotka menevät ristiin tämän yleisen sunnan kanssa, olivatpa ne verhottuja kuinka kauniiseen muotoon tahansa.

3. Vapautta kansalle

Tällä hetkellä suuntautuu Kiinan kansan vapaustaistelun kärki ensi sijassa ja pääasiallisesti japanilaisia anastajia vastaan. Kuomintangin hallitus riistää kuitenkin kansalta vapauden ja sitoo sen käsistä ja jaloista, yrittäen tehdä mahdottomaksi sen taistelun japanilaisia anastajia vastaan. Niin kauan kuin kansa ei ole vapaa, on mahdotonta panna liikkeelle ja yhdistää yleiskansallisessa mitassa kaikkia niitä voimia, jotka taistelevat japanilaisia anastajia vastaan. Juuri kansan vapauttamiseksi sitä sitovista kahleista ja vapauden hankkimiseksi sille taistelua varten japanilaisia anastajia vastaan sekä yhteenliittymisen ja demokratian turvaamiseksi me esitimmekin ohjelmassamme vaatimuksen yhden puolueen diktatuu-

rin lopettamisesta, kokoomushallituksen muodostamisesta, salaisen poliisin lakkauttamisesta, vapautta kuristavien lakien kumoamisesta, kansallisten petturien, vakoilijoiden, japanilaisystävällisten fasististen ainesten, lahjuksia ottavien ja valtion varoja kavaltavien virkamiesten rankaisemisesta, poliittisten vankien vapauttamisesta, kaikkien demokraattisten puolueiden ja ryhmien laillistamisesta, vapautettuja alueita piirittävien ja niitä vastaan hyökkäilevien joukkojen poistamisesta sekä »pao-tšia» järjestelmän lakkauttamisesta samoin kuin useita muita talouselämää, kulttuuria ja joukkoliikettä koskevia vaatimuksia.

Vapauden valloittaa kansa itse, sitä ei kukaan sille lahjoita. Vapautettujen alueiden väestö on jo valloittanut vapauden, ja muidenkin alueiden väestö voi valloittaa vapauden ja sen pitää se valloittaa. Mitä enemmän vapautta Kiinan kansa valloittaa, mitä vankemmiksi tulevat sen järjestyneet demokraattiset voimat, sitä enemmän on mahdollisuuksia yhtenäisen väliaikaisen kokoomushallituksen muodostamiseen. Ja heti kun tällainen hallitus on luotu, se tulee puolestaan suomaan kansalle kansalaisvapaudet täydellisinä ja siten entistä enemmän vahvistamaan perustaansa. Vain tässä tapauksessa voidaan japanilaisten hyökkääjien murskaamisen jälkeen toimeenpanna vapaat ja esteettömät vaalit koko maassa, kutsua koolle demokraattinen Kansalliskokous ja muodostaa asianmukaisessa järjestyksessä yhtenäinen kokoomushallitus. Ellei kansalle suoda vapautta, ei voi olla todellista kansan valitsemaa Kansalliskokousta eikä voi olla todellista kansan valitsemaa hallitusta. Eikö tämä vielä ole selvää?

Sanan-, paino- kokoontumis-, yhdistymis-, vakaumuksen ja uskonnon vapaus sekä henkilökohtainen koskemattomuus — nämä ovat tärkeimmät vapaudet. Kiinassa nämä vapaudet on täysin toteutettu vain vapautetuilla alueilla.

Vuonna 1925 Sun Jat-sen lausui jälkisäädöksessään: »Olen

omistanut neljäkymmentä vuotta kansallisen vallankumouksen asialle vapauden ja tasa-arvoisuuden saavuttamiseksi Kiinalle. Neljänkymmenen vuoden kokemuksen perusteella olen tullut syvästi vakuuttuneeksi siitä, että tämän päämäärän saavuttamiseksi on nostettava kansanjoukot ja käytävä taistelua liitossa niiden maailman kansojen kanssa, jotka kohtelevat meitä vertaisinaan». Sun Jat-senin kelvottomat perilliset, jotka ovat kavaltaneet hänen asiansa, eivät nosta kansanjoukkoja, vaan sortavat niitä, he ovat riistäneet kansanjoukoilta kokonaan sanan-, paino-, kokoontumis-, yhdistymis-, vakaumuksen ja uskonnon vapauden, riistäneet niiltä henkilökohtaisen koskemattomuuden sekä muut oikeudet ja vapaudet; kommunistista puoluetta, 8. armeijaa ja Uutta 4. armeijaa sekä vapautettuja alueita, jotka todenteolla nostavat kansanjoukkoja ja todenteolla seisovat kansan vapauksien ja oikeuksien vartiossa, he nimittävät »petturipuolueeksi», »petturiarmeijoiksi» ja »petturialueiksi».

Me tahtoisimme, että se aika olisi pian ohi, jolloin kaikki on pantu seisomaan päälaellaan. Jos taas näin tulee yhä jatkumaan, niin Kiinan kansan kärsivällisyys loppuu.

4 Kansan yhtenäisyys

Japanilaisten anastajien murskaamiseksi, kansalaissodan ehkäisemiseksi ja uuden Kiinan rakentamiseksi on välttämätöntä tehdä pirstotusta Kiinasta yhtenäinen Kiina. Tämä on Kiinan kansan historiallinen tehtävä.

Mutta miten yhtenäisyys on saavutettavissa? Minkälaista tämän yhtenäisyyden tulisi olla — diktaattorin määräämää despoottista yhtenäisyyttä, vai kansan luomaa demokraattista yhtenäisyyttä? Juan Ši-kain ajoista lähtien ovat pohjoiset militaristit sitkeästi pyrkineet despoottiseen yhtenäisyyteen. Mikä

on ollut tuloksena? Vastoin näiden militaristien laskelmia yhtenäisyyden sijasta tuli hajaannus ja loppujen lopuksi he itse lensivät näyttämöltä. Kuomintangin kansanvastainen kopla kävi Juan Ši-kain vanhaa latua kulkien ja despoottista yhtenäisyyttä tavoitellen kokonaiset kymmenen vuotta kansalaissotaa. Se kävi sitä niin kauan, että maahan tunkeutuivat japanilaiset anastajat tämän koplan itsensä piiloutuessa Omein [6] vuorelle. Tältä vuorelta se taas saarnaa despoottisen yhtenäisyyden teoriaa. Kenen puoleen se oikeastaan kääntyy? Löytyykö yhtäkään rehellistä isänmaallista kiinalaista, joka sitä kuuntelisi? Koettuaan kuusitoista vuotta pohjoisten militaristien herruutta ja kahdeksantoista vuotta kuomintangin diktatuuria kansa on saanut riittävästi kokemusta ja tarkkanäköisyyttä. Se vaatii laajojen kansanjoukkojen toteuttamaa demokraattista yhtenäisyyttä eikä diktaattorin määräämää despoottista yhtenäisyyttä. Me kommunistit esitimme jo vuonna 1935 tunnuksen japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman muodostamisesta emmekä siitä lähtien ole päiväksikään lakanneet taistelemasta sen toteuttamisen puolesta. Vuonna 1939, kun kuomintang alkoi suorittaa taantumuksellisia »toimenpiteitä vieraiden puolueiden toiminnan rajoittamiseksi» ja loi antautumisen, hajotuksen ja taantumisen uhan, kuomintangilaisten saarnatessa voimaperäisesti despoottisen yhtenäisyyden teoriaansa, me julistimme jälleen, että yhtenäisyyttä ei ole etsittävä antautumisesta, vaan sodasta japanilaisia anastajia vastaan, ei hajotuksesta vaan yhteen liittymisestä, ei taaksepäin kulkemisesta vaan etenemisestä ja että vain tällainen yhtenäisyys on todellista yhtenäisyyttä, kaikki muu yhtenäisyys on näennäistä yhtenäisyyttä. Siitä on kulunut vielä kuusi vuotta, mutta asia ei vain ole liikahtanut paikaltaan.

Ja onko yhtenäisyyttä ajateltavissakaan ilman vapautta kansalle, ilman kansan demokraattista järjestelmää? Kun nämä edellytykset ovat olemassa, saadaan heti myös yhtenäisyys

aikaan. Kiinan kansan liike vapauden, demokratian ja kokoomushallituksen puolesta on samalla liikettä yhtenäisyyden puolesta. Kun me esitämme ohjelmassamme monia konkreettisia vaatimuksia, jotka tähtäävät vapauden ja demokratian valloittamiseen sekä kokoomushallituksen muodostamiseen, me taistelemme silloin myös yhtenäisyyden aikaansaamisen puolesta. Ellei kuomintangin kansanvastaisen koplan diktatuuria lopeteta, ellei muodosteta demokraattista kokoomushallitusta, on mahdotonta toteuttaa kuomintangin valta-alueilla yleensä mitään demokraattisia uudistuksia ja panna liikkeelle kaikkia sotajoukkoja ja koko kansaa murskaamaan japanilaisia anastajia, on myös mahdotonta välttää kansalaissodan kauhuja. Hyvin monille on tämä totuus käynyt ilmeiseksi. Miksi niin monet eri puolueisiin kuuluvat ja myös puolueiden ulkopuolella olevat demokraatit, heidän joukossaan monet demokraattiset ainekset itse kuomintangissa, vaativat yksimielisesti kokoomushallituksen muodostamista? Juuri siksi, että he ovat täysin selvillä nykyisestä kriisistä ja tajuavat, että millään muilla keinoin sen voittaminen ei ole mahdollista enempää kuin yhtenäisyydenkään aikaansaaminen taistelua varten vihollista vastaan ja valtion rakentamiseksi.

5. Kansanarmeija

Kiinan kansa ei voi saavuttaa vapautta ja yhtenäisyyttä, se ei voi saada aikaan kokoomushallituksen muodostamista, se ei voi lopullisesti murskata japanilaisia anastajia eikä rakentaa uutta Kiinaa, ellei sillä tule olemaan armeijaa, joka on kansan kannalla. Nykyisin ovat vankasti kansan kannalla vain miesvahvuudeltaan suhteellisen vähäiset vapautettujen alueiden armeijat, 8. ja Uusi 4. armeija. Tämä ei riitä vielä läheskään. Mutta kuomintangin kansanvastainen kopla ei muuta

ajattelekaan kuin vapautettujen alueiden armeijain voimien heikentämistä, niiden tuhoamista. Vuonna 1944 kuomintangin hallitus lausui »toivomuksen», että kommunistit »laskisivat hajalle määräaikaan mennessä» neljä viidennestä vapautettujen alueiden kaikista sotavoimista. Ja vuonna 1945, viimeksi käytyjen neuvottelujen aikana, se vaati jo kommunisteja luovuttamaan itselleen vapautettujen alueiden kaikki sotajoukot kokonaisuudessaan, luvaten sen jälkeen »laillistaa» kommunistisen puolueen.

Nuo miehet sanovat kommunisteille: »Luovuttakaa te meille sotajoukkonne, niin me annamme teille vapauden». Tästä »teoriasta» seuraa, että niiden puolueiden ja ryhmien, joilla ei ole sotajoukkoja, pitäisi saada nauttia vapautta. Vuonna 1924—1927 oli Kiinan Kommunistisella puolueella kuitenkin vain kourallinen sotaväkeä, mutta heti kun kuomintangin hallitus alkoi harjoittaa »puolueen puhdistuksen» ja verilöylyjen politiikkaa, ei vapaudesta jäänyt jälkeäkään. Tällä hetkellä ei Demokraattisella liitolla ja kuomintangin demokraattisilla aineksilla ole minkäänlaisia joukkoja, mutta niillä ei ole myöskään minkäänlaisia vapauksia. Työläisillä, talonpojilla, opiskelijoilla, kulttuurin ja valistusalan edistyksellisillä toimihenkilöillä ja kaupallisten piirien edistyksellisillä edustajilla ei kuomintangin valta-alueilla ole minkäänlaista sotaväkeä, mutta kahdeksaantoista vuoteen ei heillä ole ollut myöskään minkäänlaisia vapauksia. Siitäkö syystä näiltä demokraattisilta puolueilta ja ryhmiltä sekä väestön eri kerroksilta kielletään vapaudet, että ne ovat kenties järjestäneet jonkin armeijan, toimineet »feodaalisten perintötilojen luomiseksi», muodostaneet »petturialueita», rikkoneet »hallituksen määräyksiä ja sotilaskäskyjä»? Ei suinkaan, vaan niiltä on riistetty vapaudet päinvastoin juuri sentähden, että ne eivät ole tätä kaikkea tehneet.

Sanotaan: »Armeijan tulee kuulua valtiolle». Se on aivan

oikein. Koko maailmassa ei ole sellaista armeijaa, joka ei kuuluisi valtiolle. Mutta minkälaiselle valtiolle sen tulee kuulua — suurten tilanherrojen, suurpankkiirien ja suurten compradorien feodaalis-fasistiselle diktatuurivaltiolle vai laajojen kansanjoukkojen uusdemokraattiselle valtiolle? Kiinan tulee luoda nimenomaan uusdemokraattinen valtio ja sen pohjalla uusdemokraattinen kokoomushallitus. Tällaisen valtion tällaiselle hallitukselle tuleekin Kiinan kaikkien sotajoukkojen kuulua, jotta ne puolustaisivat kansan vapautta ja kävisivät tehokkaasti taistelua vierasmaalaisia anastajia vastaan. Heti kun Kiinassa muodostetaan uusdemokraattinen kokoomushallitus, tullaan sille viipymättä luovuttamaan vapautettujen alueiden sotajoukot. Sille on kuitenkin samanaikaisesti luovutettava myös kaikki kuomintangin sotajoukot.

Vuonna 1924 Sun Jat-sen sanoi: »Tästä lähtien täytyy kansallisen vallankumouksen astua uuteen aikakauteen... Ensimmäinen askel on asevoimien sulattaminen yhteen kansakunnan kanssa; toinen askel on tehdä asevoimista kansallisia» [7]. 8. ja Uusi 4. armeija saavuttavatkin voittoja juuri sentähden, että niistä on tätä linjaa noudattaessaan tullut »kansallisia asevoimia», ts. niistä on tullut kansanarmeija. Kuomintangin joukot ottivat Pohjoisen sotaretken ensimmäisessä vaiheessa sen »ensimmäisen askeleen», josta Sun Jat-sen puhui, ja siksi ne voittivatkin; mutta jo Pohjoisen sotaretken viimeisestä vaiheesta alkaen ja aina tähän päivään saakka ne ovat jopa tällaisesta »ensimmäisestä askeleesta» luovuttuaan ja asetuttuaan kansanvastaiselle kannalle päivä päivältä yhä enemmän rappeutuneet ja luisuvat alaspäin; »kansalaissodan mestareiksi» jäädessään niistä ei ole voinut tulla muuta kuin »maallikoita taistelussa ulkoista vihollista vastaan».

Kaikkien kuomintangin sotaväen upseerien joukossa olevien rehellisten isänmaanystävien tulee herättää armeijassa jälleen Sun Jat-senin henki ja kunnostaa uudelleen väkensä. Tätä

työtä suoritettaessa on asian vaatimalla tavalla kasvatettava uudelleen myös kaikki ne upseerit, jotka ovat näin kasvatettavissa, autettava heitä irtautumaan vanhoista käsityksistään ja omaksumaan oikeat käsitykset, jotta he myöhemmin voisivat palvella edelleen kansan armeijassa.

Taistelu Kiinan kansanarmeijan luomiseksi on koko Kiinan kansan velvollisuus. Ilman kansanarmeijaa ei voi olla mitään kansalle kuuluvaa. Tässä asiassa ei saa missään nimessä rajoittua tyhjään jaaritteluun.

Me kommunistit olemme valmiit tukemaan Kiinan armeijan uudistamista. Meidän 8. armeijamme ja Uuden 4. armeijamme tulee pitää ystävällismielisinä armeijoina kaikkia niitä armeijoita, jotka pyrkivät yhtymään kansaan ja taistelemaan japanilaisia anastajia vastaan, ja jotka eivät käy taistelua Kiinan vapautettuja alueita vastaan, ja antaa niille tarpeellista apua.

6. Maakysymys

Japanilaisten anastajien murskaamiseksi ja uuden Kiinan rakentamiseksi on välttämätöntä toteuttaa maanomistussuhteita koskevia uudistuksia, vapauttaa talonpoikaisto orjuudesta. Sun Jat-senin tunnus »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa» on oikea tunnus porvarillis-demokraattisen vallankumouksen nykyisessä vaiheessa.

Miksi me sanomme nykyistä vallankumousta luonteeltaan porvarillis-demokraattiseksi? Siksi, että tämä vallankumous ei suuntaudu porvaristoa vastaan yleensä, vaan vierasmaalaista kansallista sortoa ja kotimaista feodaalista sortoa vastaan. Tämän vallankumouksen toimenpiteet eivät suuntaudu yksityisomistuksen kumoamiseen yleensä, vaan sen suojelemiseen. Tämän vallankumouksen tuloksena työväenluokka saa mahdollisuuden voimia koottuaan ohjata Kiinan sosialistisen

kehityksen tielle; suhteellisen pitkän ajan kuluessa tulee kuitenkin myös kapitalismi tarpeellisessa määrässä kehittymään. Tunnus »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa» merkitsee maan siirtämistä feodaalisten riistäjien käsistä talonpoikien käsiin ja feodaalitilanherrojen yksityisomaisuuden muuttamista talonpoikien yksityisomaisuudeksi, jotta talonpojat voitaisiin vapauttaa feodaalisista maanomistussuhteista ja taata siten Kiinalle mahdollisuus muuttua maatalousmaasta teollisuusmaaksi. Sentähden on tunnus »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa» luonteeltaan porvarillis-demokraattinen eikä proletaaris-sosialistinen. Tämä on kaikkien vallankumouksellisten demokraattien eikä yksin meidän tunnuksemme, kommunistien tunnus. Ero on vain siinä, että Kiinan olosuhteissa me kommunistit yksin suhtaudumme tähän tunnukseen täysin vakavasti emmekä ole vain sanoissa sen kannalla, vaan toteutamme sitä käytännössäkin.

Ketkä kuuluvat vallankumouksellis-demokraattisiin joukkoihin? Paitsi proletariaattia, joka on kaikkein johdonmukaisin vallankumouksellis-demokraattinen voima, niihin kuuluu talonpoikaisto, joka on lukumääräisesti kaikkein suurin vallankumouksellis-demokraattinen voima. Talonpoikien valtaenemmistö, täsmällisemmin sanoen kaikki talonpojat niitä suurtalonpoikia lukuunottamatta, jotka laahaavat perässään feodaalisten suhteiden jäännöstä, vaativat tiukasti, että jokaisella kyntäjällä olisi oma peltonsa. Myös kaupunkien pikkuporvaristo on vallankumouksellis-demokraattinen voima. Sille on »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa»-tunnuksen toteuttaminen edullista, koska se johtaa tuotantovoimien kehittymiseen maataloudessa. Kansallinen porvaristo on horjuva luokka. Se tarvitsee markkinoita, ja sentähden sekin yhtyy tunnukseen »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa». Koska sen enemmistö kuitenkin on sidottu maanomistukseen, pelkäävät sen monet edustajat jokaisen kyntäjän saavan oman peltonsa. Sun Jat-

sen oli Kiinan ensimmäinen vallankumouksellinen demokraatti. Toteuttaessaan aseellisen kumouksen kansallisen porvariston sekä kaupunkien pikkuporvariston ja talonpoikaiston vallankumouksellisten kerrosten edustajana hän esitti tunnukset »yhtäläinen oikeus maahan» ja »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa». Valitettavasti hän ei kuitenkaan vallassa ollessaan tehnyt aloitetta maanomistussuhteiden uudistamisesta. Siitä lähtien, kun valta joutui kuomintangin kansanvastaisen koplan käsiin, on tämä kopla kokonaan pettänyt Sun Jat-senin jälkisäädöksen. Sitä vastaan, että jokaisella kyntäjällä olisi oma peltonsa, nousee nyt päättävästi juuri tämä kansanvastainen kopla, sillä se edustaa suuria tilanherroja, suurpankkiireja ja suuria compradoreja. Kiinassa ei ole puoluetta, joka edustaisi yksinomaan talonpoikaiston etuja. Kansallisen porvariston puolueilla ei ole radikaalista agraariohjelmaa. Sentähden on vain Kiinan Kommunistisesta puolueesta, joka on laatinut radikaalisen agraariohjelman ja toteuttaa sitä, joka todella käy taistelua talonpoikaiston etujen puolesta ja on siten voittanut laajat talonpoikaisjoukot puolelleen suurena liittolaisena, tullut talonpoikaiston ja kaikkien vallankumouksellisdemokraattisten voimien johtaja.

Vuosien 1927 ja 1936 välisenä aikana Kiinan Kommunistinen puolue pani toimeen täydellisen maanomistusjärjestelmän uudistuksen toteuttaen käytännössä Sun Jat-senin tunnusta »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa». Mutta kokonaisen vuosikymmenen ajan on kuomintangin kansanvastainen kopla, Sun Jat-senin kelvottomien perillisten ja hänen jälkisäädöksensä pettäjien joukkio käynyt hurjalla raivolla sotaa kansaa vastaan, sitä vastaan, että jokaisella kyntäjällä olisi oma peltonsa. Japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan aikana Kiinan Kommunistinen puolue teki suuren myönnytyksen suostuessaan korvaamaan tunnukselle »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa» rakentuvan politiikan vuokramaksun ja lainauskoron

alentamispolitiikalla. Tämä myönnytys oli oikea; se antoi kuomintangille sysäyksen sotaan osallistumiseen ja johti myös siihen, että vapautettujen alueiden tilanherrat alkoivat vähemmän vastustaa meidän ponnistuksiamme, jotka tähtäsivät talonpoikaisjoukkojen liikkeelle saamiseen tähän sotaan. Ellei erityisiä esteitä ilmene, olemme valmiit noudattamaan tätä politiikkaa sodanjälkeiselläkin kaudella: tulemme aluksi käymään taistelua vuokramaksun ja lainauskoron alentamisen puolesta kaikkialla maassa ja sitten toteuttamalla asian vaatimia toimenpiteitä pääsemään vähitellen siihen, että jokaisella kyntäjällä olisi oma peltonsa.

Sun Jat-senin asian kavaltajat eivät kuitenkaan vastusta ainoastaan sitä, että jokaisella kyntäjällä olisi oma peltonsa, vaan he vastustavat jopa vuokramaksun ja lainauskoron alentamistakin. Kuomintangin hallitus ei itse noudata säätämiään lakeja, esimerkiksi sellaisia kuin lakia vuokramaksun alentamisesta 25 %:lla. Tätä lakia noudatamme vain me vapautetuilla alueilla, ja juuri tässä nähdään rikos, juuri tämän tähden vapautettuja alueita nimitetäänkin »petturialueiksi».

Japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan aikana on syntynyt niin sanottu »teoria vallankumouksen kahdesta vaiheesta» — kansallisuuden periaatteen toteuttamisen vaiheesta ja demokratismin sekä kansan menestyksen periaatteiden toteuttamisen vaiheesta. Se on vahingollinen »teoria». Niin kauan kuin meillä on vastassamme mahtava vihollinen, ei meidän, näettekö, pitäisi asettaa kysymystä uudistuksista demokratismin ja kansan menestyksen periaatteiden pohjalla; tämä kysymys voitaisiin nostaa esiin vasta sen jälkeen, kun japanilaiset ovat lähteneet — tällainen on kuomintangin kansanvastaisen koplan järjetön teoria. Se merkitsee, ettei sodassa japanilaisia anastajia vastaan toivota saavutettavan täydellistä voittoa. Ja on sellaisiakin ihmisiä, jotka tarttuvat tähän järjettömään teoriaan ja seuraavat sitä sokeasti.

Hetkellä, jolloin meillä on vastassamme mahtava vihollinen, meidän on tiukasti pyrittävä toteuttamaan demokratismi ja kansan menestys, sillä muuten on mahdotonta perustaa tukialueita ja lyödä takaisin japanilaisten anastajien hyökkäystä — sellainen on Kiinan Kommunistisen puolueen näkökanta, jota se jo toteuttaa saavuttaen erinomaisia tuloksia.

Japanilaisia anastajia vastaan käynnissä olevan sodan aikana alennetaan vuokramaksua ja lainauskorkoa sekä suoritetaan kaikkia muita demokraattisia uudistuksia japanilaisia anastajia vastaan käytävää taistelua silmällä pitäen. Tilanherrojen vastustuksen heikentämiseksi taistelussa japanilaisia anastajia vastaan toimeenpannaan vain vuokramaksun ja lainauskoron alentaminen, tilanherrojen maanomistusta sensijaan ei kumota; tämän ohella kannustetaan tilanherroja sijoittamaan pääomansa teollisuuteen, edistyneimpiä šenšejä taas vedetään osallistumaan yhdessä muiden väestökerrosten edustajien kanssa erilaisissa muodoissa yhteiskunnalliseen toimintaan ja siihen työhön, jota vallan elimet suorittavat japanilaisia anastajia vastaan käynnissä olevan taistelun hyväksi. Mitä taas suurtalonpoikiin tulee, niin heitä kannustetaan laajentamaan tuotantoa. Kaikkea tätä edellyttää suuntaus demokraattisten uudistusten päättävään toimeenpanoon maaseudulla, kaikki tämä on aivan välttämätöntä.

Näin on siis olemassa kaksi linjaa: toinen tähtää päättävään taisteluun sitä vastaan, että Kiinan talonpoikaisto toteuttaisi demokratismin ja kansan menestyksen periaatteet, ts. linja, joka tuomitsee noudattajansa mädäntymiseen ja voimattomuuteen, täydelliseen kyvyttömyyteen sodan käymisessä japanilaisia anastajia vastaan; toinen linja tähtää talonpoikaiston päättävään tukemiseen näiden periaatteiden toteuttamisessa, se on linja, joka turvaa meille valtavan, koko väestöstä 80 % käsittävän liittolaisen ja siis takaa mahtavien taisteluvoimien järjestämisen. Edellinen linja on kuomintangin

hallituksen linja, jälkimmäinen Kiinan vapautettujen alueiden linja.

Jos horjutaan näiden kahden linjan välillä — ollaan sanoissa talonpoikaiston tukemisen kannalla, mutta teoissa ei noudateta päättävästi vuokramaksun ja lainauskoron alentamisen politiikkaa, ei aseisteta talonpoikia eikä muodosteta demokraattisen vallan elimiä maaseudulle — niin se merkitsee opportunismin tielle lähtemistä.

Kuomintangin kansanvastainen kopla ottaa kaikki voimansa liikkeelle pannen käytäntöön Kiinan Kommunistista puoluetta vastaan kaikkein inhottavimmat taistelukeinot — julkiset ja salaiset, sotilaalliset ja poliittiset, veriset ja verettömät. Kiista kahden puolueen välillä on sosiaaliselta sisällöltään olennaisesti kiistaa maanomistussuhteista. Millä me oikeastaan olemme saaneet osaksemme kuomintangin kansanvastaisen koplan kiukun? Emmeköhän vain kannanotollamme juuri tässä kysymyksessä? Eivätkö japanilaiset anastajat hyväksy ja kannusta kuomintangin kansanvastaista koplaa sentähden, että se politiikallaan tässä kysymyksessä pelaa perusteellisesti heidän pussiinsa? Syytös siitä, että kommunistinen puolue »vahingoittaa japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan asiaa ja horjuttaa valtiota», haukkumanimet »petturipuolue», »petturiarmeija» ja »petturialueet», syytös »tottelemattomuudesta hallituksen määräyksiä ja sotilaskäskyjä kohtaan» — eikö tätä kaikkea ole keksitty nimenomaan siitä syystä, että juuri maanomistussuhteita koskevassa kysymyksessä Kiinan Kommunistinen puolue on tehnyt suurtyön, joka todella vastaa kansakunnan etuja?

Talonpojat ovat se ympäristö, josta Kiinan työläiset ovat lähteneet. Tulevaisuudessa virtaa vielä kymmeniä miljoonia talonpoikia kaupunkeihin ja asettuu tehtaisiin. Kun Kiinalle on tarpeen luoda vankka kansallinen teollisuus ja rakentaa monia suuria uudenaikaisia kaupunkeja, on sen vielä käytävä

läpi pitkäaikainen prosessi maaseutuväestön muuttamisessa kaupunkilaisväestöksi.

Talonpoika on tärkein hahmo Kiinan teollisuuden markkinoilla: vain hän voi toimittaa runsain mitoin elintarvikkeita ja raaka-aineita ja kuluttaa valtavia määriä teollisuustavaroita.

Talonpojat ovat Kiinan armeijan muodostamisen lähde. Sotamiehet ovat sotilaspukuun puettuja talonpoikia; he ovat japanilaisten anastajien verivihollisia.

Talonpojat ovat perusvoima, joka käy taistelua demokraattisen järjestelmän puolesta Kiinassa tässä vaiheessa. Kiinan demokraatit eivät saa mitään aikaan, elleivät he nojaa 360-miljoonaisen talonpoikaiston joukkojen tukeen.

Talonpojat ovat niitä, joiden tähden liike kulttuurin puolesta Kiinassa nykyisessä vaiheessa pääasiallisesti kehittyy. Eivätkö kaikki puheet lukutaidottomuuden hävittämisestä, yleisestä oppivelvollisuudesta, kirjallisuudesta ja taiteesta joukoille, kansan terveydenhoidosta muutu tyhjäksi jaaritteluksi, jos käännetään selkä 360-miljoonaiselle talonpoikaistolle?

Asettaessani kysymyksen näin se ei lainkaan merkitse, että aliarvioin väestöön kuuluvien muiden 90 miljoonan tärkeätä osuutta politiikassa, talouselämässä ja kulttuurissa, ja vielä vähemmän se merkitsee, että aliarvioisin työväenluokan, poliittisesti kaikkein tietoisimman luokan osuutta, jonka kutsumuksena tästä syystä on johtaa vallankumouksellista liikettä kokonaisuudessaan. Tämän suhteen ei pitäisi olla mitään epäilyksiä.

Kaiken tämän ymmärtäminen on aivan välttämätöntä paitsi Kiinan kommunisteille myös kaikille demokraateille.

Heti kun pannaan toimeen maanomistusjärjestelmän uudistuksia, vaikka ne olisivat vain sellaisia vähimmäisuudistuksia kuin vuokramaksun ja lainauskoron alentaminen, tulee talonpoikien kiinnostus tuotannon lisäämiseen kasvamaan. Jos ta-

lonpojille tämän jälkeen annetaan apua heidän järjestäytymisessään vähitellen vapaaehtoisella pohjalla maataloudellisiin tuotanto- ja muihin osuuskuntiin, niin tämä johtaa tuotantovoimien kasvuun. Toistaiseksi nämä maataloudelliset tuotanto-osuuskunnat voivat olla vain talonpoikien yksilöllisen talouden pohjalle (talonpoikien yksityisomistuksen pohjalle) perustuvia yhteistyön ja keskinäisavun järjestöjä, esimerkiksi keskinäisen työavun prikaateja, keskinäisavun ryhmiä tai työartteleita. Mutta jo tämäkin aiheuttaa työn tuottavuuden hämmästyttävää kasvua ja talouden tuottavuuden lisäystä. Kiinan vapautetuilla alueilla tämä järjestelmä on jo tullut laajaan käyttöön ja vastaisuudessa sitä on kaikin voimin laajennettava.

Tässä on sanottava, että keskinäisen työavun prikaatien kaltaisia osuuskunnallisia järjestöjä on talonpoikien keskuudessa ollut jo aikaisemminkin. Silloin ne ovat kuitenkin olleet vain yhtenä keinona, johon talonpojat ovat turvautuneet helpottaakseen olemassaolonsa traagillisia olosuhteita. Nyt ovat keskinäisen työavun prikaatit Kiinan vapautetuilla alueilla muuttuneet sekä muodoltaan että sisällöltään aivan toisiksi; niistä on tullut keino talonpoikaisjoukkojen taistelussa tuotannon kehittämisen ja vauraan elämän puolesta.

Kysymyksen, mikä osuus tällä tai tuolla Kiinan poliittisella puolueella on Kiinan kansan elämässä, onko tämä osuus myönteinen vai kielteinen, onko se suuri vai pieni, ratkaisee loppujen lopuksi se, missä määrin tämän puolueen politiikka ja käytäntö edistävät Kiinan kansan tuotantovoimien kehitystä, kahlehtivatko ne tuotantovoimia vai antavatko tilaa niiden kehitykselle. Vain japanilaisten anastajien murskaaminen, maauudistusten toteuttaminen, talonpoikaiston vapauttaminen, uudenaikaisen teollisuuden kehittäminen, riippumattoman, vapaan, demokraattisen, yhtenäisen, rikkaan ja mahtavan uuden Kiinan rakentaminen — vain kaiken tämän toteut-

taminen voi antaa tilaa kiinalaisen yhteiskunnan tuotantovoimien kehitykselle ja saa Kiinan kansan hyväksymisen.

On mainittava myös siitä, että niiden sivistyneistön edustajien, jotka lähtevät kaupungeista työhön maaseudulle, ei ole helppo ymmärtää sitä nykyisen kiinalaisen maaseudun erikoisuutta, että sen taloudellisen elämän perustan muodostaa toistaiseksi vielä hajanainen ja takapajuinen yksityistalous; vapautetuilla alueilla on sitä paitsi otettava huomioon vielä muuan maaseudun elämän erikoisuus, joka on se, että nämä alueet ovat toistaiseksi vielä vihollisen toisistaan erottamia ja elävät sissisodan oloissa. Juuri sen vuoksi, ettei näitä erikoisuuksia ymmärretä, tällaiset sivistyneistön edustajat suhtautuvat usein väärin maaseudun ongelmiin ja käyttävät työssään maaseudulla sitä mittapuuta, joka heille on muovautunut elämässä ja työssä kaupunkien olosuhteissa. Sentähden he irtautuvat Kiinan maaseudun todellisuudesta eivätkä voi sulautua yhteen talonpoikaiston kanssa. Tällaiset ilmiöt on voitettava kasvatustyön menetelmien avulla.

Kiinan vallankumouksellisen sivistyneistön laajojen kerrosten tulee tajuta välttämättömäksi läheinen yhteen liittyminen talonpoikaiston kanssa. Talonpoikaisto tarvitsee niitä, ja talonpoikaisto odottaa niiltä apua. Niiden on innolla mentävä maaseudulle, vaihdettava intellektuellin pukunsa karkeisiin talonpojan vaatteisiin, ne eivät saa kaihtaa aluksi mitättömimpiäkään asioita, niiden on ymmärrettävä talonpoikaiston tarpeita, autettava sitä kohottamaan tietoisuuttaan, autettava sitä järjestäytymään taisteluun sellaisten tehtävien täyttämiseksi, joilla on tavattoman suuri merkitys demokraattisen vallankumouksen asialle Kiinassa, demokraattisen vallankumouksen toteuttamiselle maaseudulla.

Sen jälkeen, kun japanilaiset anastajat on murskattu, on heidän maansa ja suurten kansallisten petturien maat taka-

varikoitava ja jaettava maattomien ja liian vähän maata omistavien talonpoikien kesken.

7. Teollisuuden kysymyksiä

Japanilaisten anastajien murskaamiseksi ja uuden Kiinan rakentamiseksi on kehitettävä teollisuutta. Mutta kuomintangin hallituksen vallan alla ollessaan Kiina on kaikessa riippuvainen ulkomaista. Kuomintangin hallituksen raha- ja talouspolitiikka jäytää kansamme koko taloudellista elämää. Jo muutenkin on suurin osa kuomintangin valta-alueella olevista äärimmäisen vähälukuisista pienistä teollisuuslaitoksista perikadon partaalla. Ilman poliittisia uudistuksia ovat kaikki tuotantovoimat häviöön tuomittuja. Tällainen kohtalo odottaa niin maataloutta kuin teollisuuttakin.

Ellei Kiinasta tule riippumaton, vapaa, demokraattinen ja yhtenäinen, niin teollisuudenkin kehitys käy Kiinassa yleensä mahdottomaksi. Japanilaisten anastajien murskaaminen tulee merkitsemään riippumattomuuden valloittamista; kuomintangin yhden puolueen diktatuurin lopettaminen, demokraattisen yhtenäisen kokoomushallituksen muodostaminen, maan kaikkien sotajoukkojen muuttaminen kansan asevoimiksi ja talonpoikaiston vapauttaminen tulevat merkitsemään vapauden, demokratian ja yhtenäisyyden valloittamista. Ilman riippumattomuutta, vapautta, demokratiaa ja yhtenäisyyttä on mahdotonta todella luoda suurteollisuutta. Ilman teollisuutta ei voida turvata maan vankkaa puolustusta, ilman teollisuutta ei voi olla puhettakaan kansan hyvinvoinnista, siitä, että maasta tehtäisiin rikas ja mahtava. Koko niiden sadan viiden vuoden historia, jotka ovat kuluneet vuoden 1840 oopiumisodasta, ja erittäinkin kuomintangin valtaan tulosta kuluneiden viimeisten kahdeksantoista vuoden historia ovat osoittaneet Kii-

nan kansalle tämän ajatuksen oikeaksi. Kiina lakkaa olemasta köyhä ja heikko maa ja siitä tulee rikas ja mahtava maa vasta silloin, kun se muuttuu siirto- ja puolisiirtomaasta riippumattomaksi maaksi, puolifeodaalisesta maasta vapaaksi ja demokraattiseksi maaksi, pirstotusta maasta yhtenäiseksi maaksi. Kuinka monet ihmiset ovatkaan vuosikausien kuluessa unelmoineet teollisuuden kehittämisestä tässä puolisiirtomaan asemassa olevassa puolifeodaalisessa, pirstotussa Kiinassa, maan puolustuskyvyn lujittamisesta, kansan hyvinvoinnin kohottamisesta, Kiinan tekemisestä rikkaaksi ja mahtavaksi valtioksi! Mutta heidän unelmansa ovat aina romahtaneet. Monet rehelliset valistustyöntekijät, tiedemiehet ja ylioppilaat ovat kokonaan omistautuneet työlleen tai opiskelulleen; politiikkaa harrastamatta he ovat luulleet voivansa palvella maata tiedoillaan, mutta kaikki tämä on osoittautunutkin uneksi, joka ei ole toteutunut, kaikki heidän kuvitelmansa ovat kärsineet romahduksen. Tämä ei muuten ole ollut pahaksi: lapsellisten harhakuvitelmien romahtaminen on ollut lähtökohtana taistelulle rikkaan ja mahtavan Kiinan puolesta. Japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan aikana Kiinan kansa on oppinut paljon. Se on tullut vakuuttuneeksi siitä, että japanilaisten anastajien murskaamisen jälkeen on välttämätöntä rakentaa uuden demokratian Kiina — riippumaton, vapaa, demokraattinen, yhtenäinen, rikas ja mahtava Kiina; kaikki nämä ehdot kytkeytyvät toisiinsa, ja jokainen niistä on välttämätön. Jos Kiina tähän pääsee, niin sen eteen avautuu valoisa tulevaisuus. Kiinan kansan tuotantovoimat vapautuvat kahleista ja saavat täyden liikkuma-alan kehitykselleen vasta silloin, kun koko Kiinassa vallitsevat uuden demokratian poliittiset olosuhteet. Päivä päivältä kasvaa niiden ihmisten lukumäärä, jotka tämän ymmärtävät.

Sen jälkeen kun on saavutettu uuden demokratian poliittiset olosuhteet, on Kiinan kansan ja sen hallituksen ryhdyt-

tävä tehokkaisiin toimenpiteisiin raskaan ja kevyen teollisuuden luomiseksi useiden vuosien kuluessa askel askeleelta ja Kiinan muuttamiseksi maatalousmaasta teollisuusmaaksi. Uusdemokraattinen valtio voidaan tehdä vankaksi vain siinä tapauksessa, että sille lasketaan vankka taloudellinen perusta, edistyneen, nykyistä huomattavasti kehittyneemmän maatalouden ja sellaisen suurteollisuuden perusta, jolla on ehdottomasti vallitseva asema maan talouselämässä ja jonka yhteydessä kulkulaitos, kauppa, rahan kiertokulku jne. ovat vastaavasti kehittyneet.

Me kommunistit olemme valmiit taistelemaan tämän päämäärän puolesta yhdessä kaikkien demokraattisten puolueiden ja ryhmien sekä kaikkien liike-elämän piirien kanssa. Kiinan työväenluokan on esitettävä mitä suurinta osaa tämän tehtävän täyttämisessä.

Jo ensimmäisen maailmansodan aikoina astui Kiinan työväenluokka näyttämölle täysin tietoisena voimana taistelemaan riippumattomuuden ja kansan vapauttamisen puolesta. Vuonna 1921 syntyi Kiinan työväenluokan etujoukko, Kiinan Kommunistinen puolue. Tästä ajasta alkoi Kiinassa vapaustaistelun uusi vaihe. Kolmen vaiheen — Pohjoisen sotaretken, vallankumouksellisen agraarisodan ja japanilaisia anastajia vastaan käynnissä olevan sodan — aikana Kiinan työväenluokka ja kommunistinen puolue ovat omistaneet tavattoman paljon voimia Kiinan kansan vapautuksen asialle ja antaneet tämän asian hyväksi verrattoman panoksen. Kiinan työväenluokan osuus taistelussa japanilaisten anastajien murskaamiseksi lopullisesti ja erityisesti taistelussa suurten kaupunkien ja tärkeimpien yhteyslinjojen vapauttamiseksi on tavattoman suuri. Voidaan ennustaa, että sen jälkeen, kun sota on päättynyt, Kiinan työväenluokan ponnistukset ja sen panos tulevat olemaan vielä merkittävämpiä. Kiinan työväenluokan tehtävänä ei ole ainoastaan taistelu uusdemokraattisen valtion

luomisen puolesta, vaan myös taistelu Kiinan teollistamisen ja sen maatalouden uudistamisen puolesta uudella perustalla.

Uusdemokraattisen valtiojärjestelmän vallitessa tullaan noudattamaan työn ja pääoman välisten suhteiden säätelyn politiikkaa. Toisaalta tullaan suojelemaan työläisten etuja; konkreettisesta tilanteesta riippuen tullaan saattamaan voimaan 8 tai 10 tunnin työpäivä, samoin tullaan antamaan asianmukaista apua työttömille, toteuttamaan sosiaalivakuutus ja suojelemaan ammattiyhdistysten oikeuksia. Toisaalta taas tullaan takaamaan voiton saanti järkevissä rajoissa valtion, yksityisten ja osuuskuntien tuotantolaitosten järkiperäisestä käytöstä. Tämä kaikki tulee tähtäämään siihen, että niin valtio kuin yksityishenkilötkin, niin työ kuin pääomakin yhdessä ponnistelisivat teollisuustuotannon kehittämiseksi.

Japanilaisten anastajien murskaamisen jälkeen on japanilaisten anastajien ja suurten kansallisten petturien tuotantolaitokset ja omaisuus takavarikoitava ja luovutettava hallituksen käyttöön.

8. Kysymys kulttuurista, valistuksesta ja sivistyneistöstä

Niiden kärsimysten joukkoon, joita Kiinan kansa saa vierasmaalaisen ja feodaalisen sorron johdosta kokea, kuuluvat sen kansallista kulttuuria kohdanneet onnettomuudet. Erityisen raskaasti ovat joutuneet kärsimään edistyksellinen kulttuuri ja opetustyö, kulttuurin ja opetusalan edistykselliset toimihenkilöt. Vierasmaalaisen ja feodaalisen sorron hävittämiseksi, uusdemokraattisen valtion rakentamiseksi tarvitaan monien kansanvalistustyöntekijäin, kansan opettajien, insinöörien, teknikkojen, lääkärien, lehtimiesten, kirjailijain, kirjallisuuden ja taiteen alalla työskentelevien sekä kulttuuririntaman rivi-

työntekijäin ponnistuksia, heidän vaikeata työtään, jota he suorittaisivat kansan palvelemisen hengen innoittamina. Kaikkien kansan palvelemisessa ansioituneiden sivistyneistön edustajien on saatava osakseen kunnioitusta, ja heitä on pidettävä valtion ja yhteiskunnan arvokkaana pääomana. Kiina on kulttuuriin nähden takapajuinen maa, mikä on seurausta vierasmaalaisesta ja feodaalisesta sorrosta. Kiinan kansa tarvitsee kipeästi vapaustaistelussaan sivistyneistöä, ja tästä syystä saa sivistyneistökysymys erityisen tärkeän merkityksen. Viime puolen vuosisadan aikana ovat vallankumouksellisen sivistyneistön laajat kerrokset esittäneet merkittävää osaa Kiinan kansan vapaustaistelussa ja erittäinkin siinä taistelussa, jota on käyty »toukokuun 4 päivän liikkeen» ajoista lähtien, samoin kuin kahdeksan vuotta kestäneen sodan aikana japanilaisia anastajia vastaan. Tulevassa taistelussa ne esittävät vieläkin merkittävämpää osaa. Sentähden tulee kansanhallituksen suunnitelmallisesti kasvattaa sivistyneistöä, eri tiedonalojen asiantuntijoita laajojen kansanjoukkojen keskuudesta ja samalla kiinnittää huomiota kaikkien niiden nykyisen sivistyneistön edustajien kokoamiseen ja uudelleen kasvattamiseen, jotka tuottavat hyötyä kansalle.

Lukutaidottomuuden hävittäminen väestöstä 80 % muodostavan osan keskuudessa on yksi uuden Kiinan tärkeistä tehtävistä.

On ryhdyttävä asian vaatimiin päättäviin toimenpiteisiin siirtomaa-, feodaalisen ja fasistisen kulttuurin ja opetuksen lopettamiseksi täydellisesti.

On ryhdyttävä tarmokkaisiin toimenpiteisiin tautien ennakkotorjunnan ja väestön lääkintähuollon alalla, laajennettava kansan terveydensuojelutoimintaa.

Vastaavien menetelmien avulla on kasvatettava uudelleen vanhan kulttuurin ja opetustoimen alalla toimivat työnteki-

jät sekä vanhan koulun lääkärit, jotta he uudet katsomukset ja uudet työmenetelmät omaksuttuaan palvelisivat kansaa.

Kansan kulttuurin ja kansan opetuksen tulee Kiinassa olla suuntaukseltaan uusdemokraattista. Toisin sanoen Kiinan on luotava oma kansallinen, tieteellinen joukkokulttuurinsa sekä uusi opetusjärjestelmänsä.

Mitä tulee suhtautumiseemme ulkomaiseen kulttuuriin, niin olisi väärin hyljätä se summittaisesti. Meidän on otettava itsellemme mahdollisimman paljon edistykselliseltä ulkomaiselta kulttuurilta käyttäen ottamaamme Kiinan uuden kulttuurin kehittämiseen. Mutta väärin on myös lainata mekaanisesti. On lainattava kriitillisesti ottamalla huomioon Kiinan kansan käytännölliset tarpeet. Neuvostoliitossa luodun uuden kulttuurin tulee olla meille esikuvana kansan kulttuurin rakentamisessa. Mitä taas tulee vanhaan kulttuuriin, niin sitäkään ei pidä summittaisesti hyljätä, mutta sen käyttöön ei pidä myöskään suhtautua mekaanisesti. Se on omaksuttava kriitillisesti, Kiinan uuden kulttuurin kehittämisen etua silmällä pitäen.

9. Kysymys vähemmistökansallisuuksista

Kuomintangin kansanvastainen kopla kieltää monien kansallisuuksien olemassaolon Kiinassa pitäen kaikkia Kiinassa asuvia kansallisuuksia, hanilaisia lukuunottamatta, »sukuyhteisöinä» [8]. Kaikkia vähemmistökansallisuuksia kohtaan tuo kopla harjoittaa taantumuksellista politiikkaa, joka on kokonaisuudessaan peritty Mantšu-suvun hallitukselta ja pohjoisten militaristien hallitukselta, hirvittävän sorron ja hirvittävän riiston politiikkaa. Tätä todistavat se verilöyly, joka vuonna 1943 pantiin toimeen Ih-tšun piirikunnan mongolilaisen väestön kes-

kuudessa, Sinkiangin vähemmistökansallisuuksien nousun tukahduttaminen asevoimin, mitä on jatkunut vuodesta 1944 tähän päivään saakka, ja vainotoimenpiteet dungaaneja vastaan Kansussa muutaman viime vuoden aikana. Tämä on suurvaltahenkistä väärää suhtautumista kansallisuuskysymykseen ja väärää kansallisuuspolitiikkaa.

Vuonna 1924 Sun Jat-sen kirjoitti kuomintangin 1. edustajakokouksen Manifestissa: »Kansallisuuden periaatteella on kuomintangissa kaksinainen merkitys: ensinnäkin itse kiinalaisen kansakunnan vapautus, toiseksi kaikkien Kiinassa asuvien kansallisuuksien tasa-arvoisuus». Ja edelleen: »... kuomintang julistaa juhlallisesti, että kaikille Kiinassa asuville kansallisuuksille tunnustetaan itsemääräämisoikeus; sen jälkeen, kun vallankumous on saavuttanut voiton imperialisteista ja militaristeista, perustetaan vapaa, yhtenäinen (kaikkien kansallisuuksien vapaaehtoisen liiton pohjalla muodostettu) Kiinan tasavalta.»

Kiinan Kommunistinen puolue yhtyy täysin tähän Sun Jat-senin kansallisuuspolitiikkaan. Kommunistien tulee antaa aktiivista tukea vähemmistökansallisuuksien laajojen kansanjoukkojen taistelulle tämän politiikan toteuttamiseksi. Kommunistien tulee auttaa vähemmistökansallisuuksien laajoja kansanjoukkoja, myös niiden johtajien joukosta niitä, joilla on läheiset yhteydet kansanjoukkoihin, niiden taistelussa poliittisen, taloudellisen ja sivistyksellisen vapautuksen ja kehityksen puolesta sekä vähemmistökansallisuuksien omien sotajoukkojen muodostamisessa kansanjoukkojen etuja suojelemaan. Vähemmistökansallisuuksien kieltä, kirjallisuutta, tapoja, tottumuksia ja uskonnollisia katsomuksia on kunnioitettava.

Useiden vuosien kuluessa on Šensin — Kansun — Ningsian Raja-alueella ja Pohjois-Kiinan vapautetuilla alueilla noudatettu oikeata politiikkaa mongolien ja dungaanien suhteen, ja työ on tällä alalla jo tuottanut tuloksia.

10. Ulkopolitiikan kysymyksiä

Kiinan Kommunistinen puolue hyväksyy Atlantin julistuksen sekä Moskovan, Kairon, Teheranin ja Krimin konferenssien päätökset, koska nämä päätökset edistävät fasististen hyökkääjien murskaamista sekä rauhan aikaansaamista ja ylläpitämistä kaikkialla maailmassa.

Kiinan Kommunistisen puolueen pääperiaatteita ulkopolitiikan alalla ovat diplomaattisten suhteiden solmiminen ja kehittäminen kaikkien maiden kanssa ja kaikkien keskinäisiä suhteita — esimerkiksi sotatoimien yhtenäistämistä, rauhankonferenssia, kauppaa, pääomansijoituksia jne. — koskevien kysymysten ratkaiseminen siltä pohjalta, että japanilaisten anastajien täydellinen murskaaminen on välttämätöntä, että on säilytettävä kansainvälinen rauha, että valtiot kunnioittavat toistensa riippumattomuutta ja tasa-arvoisuutta, että valtioiden ja kansojen etuja edistetään vastavuoroisesti ja että ystävyyttä niiden välillä lujitetaan.

Kiinan Kommunistinen puolue yhtyy täysin Dumbarton Oaksissa pidetyn konferenssin ehdotuksiin ja Krimin konferenssin päätöksiin sellaisen elimen perustamisesta, joka takaisi kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden sodan jälkeen. Kiinan Kommunistinen puolue tervehtii ilolla San Franciscossa pidettävää Yhdistyneiden Kansakuntien konferenssia. Kommunistinen puolue on lähettänyt Kiinan valtuuskuntaan kuuluvan edustajansa San Franciscon konferenssiin tuodakseen julki Kiinan kansan tahdon [9].

Olemme sitä mieltä, että kuomintangin hallituksen on luovuttava vihamielisestä suhtautumisestaan Neuvostoliittoon ja viipymättä parannettava kiinalais-neuvostoliittolaisia suhteita. Neuvostoliitto luopui ensimmäisenä epätasa-arvoisista sopimuksista ja solmi Kiinan kanssa uudet, tasa-arvoiset sopimukset. Sun Jat-senin vuonna 1924 koolle kutsuman kuomin-

tangin 1. edustajakokouksen aikana ja myöhemmin, Pohjoisen sotaretken aikana, Neuvostoliitto oli ainoa valtio, joka antoi tukea Kiinan vapaussodalle. Kun vuonna 1937 oli alkanut sota japanilaisia anastajia vastaan, Neuvostoliitto tuli jälleen ensimmäisenä Kiinan avuksi sen taistelussa hyökkääjää vastaan. Kiinan kansa lausuu kiitoksensa neuvostohallitukselle ja neuvostokansalle kaikesta tästä avusta. Olemme sitä mieltä, että Tyynen valtameren ongelmien lopullinen ja täydellinen ratkaisu ei ole mahdollinen, ellei Neuvostoliitto siihen osallistu.

Me vaadimme, että liittolaisvaltojen hallitukset, ennen kaikkea USA:n ja Englannin hallitukset, kuuntelevat tarkkaan ja vakavasti Kiinan kansan laajojen joukkojen ääntä eivätkä salli ulkopolitiikkansa joutua ristiriitaan Kiinan kansan tahdon kanssa ja siten aiheuttaa vahinkoa näiden valtojen ystävyydelle Kiinan kansan kanssa. Meidän käsityksemme mukaan jokainen vieraan maan hallitus tekisi mitä karkeimman virheen, jos se lähtisi tukemaan Kiinan taantumuksellisia ja käymään taistelua Kiinan kansan demokraattisia pyrkimyksiä vastaan.

Kiinan kansa tervehtii ilolla useiden vieraiden maiden hallitusten luopumista Kiinan kanssa solmituista epätasa-arvoisista sopimuksista ja toimenpiteitä, joihin ne ovat ryhtyneet uusien, tasa-arvoisten sopimusten solmimiseksi maamme kanssa. Tasa-arvoisten sopimusten solmiminen ei meidän käsityksemme mukaan kuitenkaan vielä merkitse sitä, että Kiina jo todella olisi saavuttanut täydellisen tasa-arvoisuuden. Todellista, aitoa tasa-arvoisuutta ei voida yksinkertaisesti vain saada vieraiden maiden hallitusten käsistä, vaan se on Kiinan kansan valloitettava ennen kaikkea omilla ponnistuksillaan; nämä ponnistukset taas on suunnattava Kiinan muuttamiseen uusdemokraattiseksi valtioksi poliittisessa, taloudellisessa ja sivistyksellisessä mielessä. Päinvastaisessa tapauksessa Kii-

nasta tulee riippumaton ja tasa-arvoinen valtio vain muodollisesti, mutta ei tosiasiallisesti. Toisin sanoen, sellaisella politiikalla, jota kuomintangin hallitus nyt harjoittaa, Kiina ei missään tapauksessa voi saavuttaa todellista riippumattomuutta eikä todellista tasa-arvoisuutta.

Olemme sitä mieltä, että japanilaisten hyökkääjien murskaamisen ja heidän ehdottoman antautumisensa jälkeen tulee olemaan välttämätöntä — japanilaisen fasismin ja militarismin sekä näiden syntymisen aiheuttaneiden poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten syiden hävittämiseksi täydellisesti — auttaa Japanin kansan demokraattisia voimia luomaan omaan maahansa demokraattinen järjestelmä. Niin kauan kuin Japanin kansa ei ole luonut maahansa demokraattista järjestelmää, on mahdotonta hävittää japanilaista fasismia ja militarismia, on mahdotonta turvata rauhaa Tyynellä valtamerellä.

Pidämme oikeana Kairon konferenssin päätöstä Korean riippumattomuutta koskevassa kysymyksessä. Kiinan kansan tulee auttaa Korean kansaa saavuttamaan vapautuksensa.

Haluaisimme Intian tulevan riippumattomaksi, sillä riippumaton demokraattinen Intia ei ole tarpeen ainoastaan Intian kansalle itselleen, vaan rauhan asialle koko maailmassa.

Etelämerien maihin, Birmaan, Malakkaan, Indonesiaan, Vietnamiin ja Filippiineihin nähden haluaisimme, että näiden maiden kansat saisivat japanilaisten anastajien murskaamisen jälkeen oikeuden muodostaa omat riippumattomat demokraattiset valtionsa. Mitä Tai-maahan tulee, niin sen suhteen on meneteltävä samoin kuin Euroopan fasististen satelliittimaiden suhteen.

* * *

Tässä on kaikki oleellinen siitä, mikä koskee ohjelmamme konkreettisia vaatimuksia.

Toistan vielä: näitä konkreettisia vaatimuksia ei voida me-

nestyksellisesti toteuttaa käytännössä koko Kiinassa, ellei luoda koko maalle yhtenäistä demokraattista kokoomushallitusta.

Kiinan kansan kaksikymmentäneljä vuotta kestäneen vapaustaistelun aikana Kiinan Kommunistinen puolue on vallannut itselleen sellaisen aseman, että jos jotkin poliittiset puolueet tai sosiaaliset ryhmät, jotkin kiinalaiset tai ulkomaalaiset yrittäisivät olla ottamatta huomioon sen mielipidettä Kiinaa koskevissa kysymyksissä, niin ne tekisivät mitä karkeimman virheen ja tuomitsisivat itsensä epäonnistumiseen. On ollut ja on vielä tälläkin hetkellä ihmisiä, jotka ovat yrittäneet ja yrittävät edelleenkin omavaltaisesti toteuttaa käytännössä omia katsomuksiaan ottamatta huomioon meidän mielipidettämme. Tuloksena on kuitenkin ollut, etteivät he ole koskaan saaneet eivätkä saa mitään aikaan. Mikä on tähän selityksenä? Tämän selittää yksinomaan se, että meidän katsomuksemme ovat Kiinan kansan laajojen joukkojen etujen mukaisia. Kiinan Kommunistinen puolue on Kiinan kansan etujen uskollisin ilmaisija. Ken ei ota huomioon Kiinan Kommunistista puoluetta, hän ei tosiasiassa ota huomioon Kiinan laajoja kansanjoukkoja ja on varmasti kärsivä tappion.

Tehtävämme kuomintangin valta-alueilla

Edellä olen yksityiskohtaisesti selostanut puolueemme ohjelman yleisiä perusajatuksia ja konkreettisia vaatimuksia. On aivan varmaa, että tämä ohjelma tullaan toteuttamaan koko Kiinassa; koko tilanne — niin kansainvälinen kuin kotimainenkin — valaa Kiinan kansaan toivoa, että juuri näin tapahtuu. Mutta koska tilanne kuomintangin valta-alueilla, vihollisen miehittämillä alueilla ja vapautetuilla alueilla on tällä hetkellä erilainen, niin emme voi olla käsittelemättä eri tavoin tämän ohjelman toteuttamista eri alueilla. Eroavuus ti-

lanteessa määrää eroavuuden tehtävissä. Eräitä näistä tehtävistä olen jo kosketellut, mutta eräisiin toisiin on syytä vielä puuttua.

Kuomintangin valta-alueilla on kansalta riistetty isänmaallisen toiminnan vapaus, ja demokraattinen liike katsotaan siellä lainvastaiseksi. Mutta sielläkin kehittyy joka päivä aktiivista toimintaa, johon osallistuvat mitä erilaisimmat väestökerrokset, monet demokraattiset puolueet ja ryhmät ja monet demokraattiset toimihenkilöt. Kiinan Demokraattinen liitto antoi tämän vuoden tammikuussa julkilausuman, jossa se vaatii kuomintangin yhden puolueen diktatuurin lopettamista ja kokoomushallituksen muodostamista. Samankaltaisia julkilausumia ovat esittäneet myös monien muiden yhteiskuntapiirien edustajat.

Kuomintangin keskuudessakin ilmaisevat monet yhä enemmän epäilyksiä johtavien elintensä politiikan oikeellisuuden suhteen ja tyytymättömyyttä tähän politiikkaan, tajuavat yhä selvemmin vaaran puolueensa eristymisestä Kiinan kansan laajoista joukoista ja vaativat tiukasti ajankohdan vaatimuksia vastaavia demokraattisia uudistuksia. Tšunkingissa ja muilla paikkakunnilla on kehittymässä demokraattinen liike työläisten, talonpoikien, kulttuurin edustajien, opiskelijoiden, valistustyöntekijäin, naisten, kauppa- ja teollisuuspiirien, valtion virkailijain, jopa sotilashenkilöidenkin erään osan keskuudessa. Kaikki tämä ennakoi sitä, että väestön kaikkien sorrettujen kerrosten demokraattinen liike on vähitellen sulautuva yhdeksi vyöryksi, joka suuntautuu samaan päämäärään. Tällä hetkellä on tämän liikkeen heikko kohta siinä, että siihen eivät vielä osallistu laajassa mitassa yhteiskunnan alimmat kerrokset; talonpojat, sotamiehet, valtion pikkuvirkailijat ja opettajat eivät vielä ole järjestäytyneet; kaikilla heillä on tavattoman tärkeä osansa yhteiskunnan elämässä ja heidän aineellinen asemansa on uskomattoman raskas. Liikkeen

toinen heikko kohta tällä hetkellä on se, että siihen osallistuvien demokraattisten ainesten joukossa on vielä ihmisiä, jotka toistaiseksi eivät ole ottaneet selvää ja päättävää asennetta kysymyksessä, joka koskee perussuuntausta taistelun kehittämiseen vallitsevan tilanteen muuttamiseksi, taistelun, jota on käytävä demokraattisten periaatteiden pohjalla. Objektiivisen tilanteen vaikutuksesta yhteiskunnan sorretut kerrokset, puolueet, ryhmät ja yhteiskunnalliset järjestöt heräävät kuitenkin vähitellen ja liittyvät yhä tiiviimmin yhteen. Minkäänlaiset kuomintangin hallituksen vainotoimenpiteet eivät voi pysähdyttää tämän liikkeen kehitystä.

Kuomintangin valta-alueilla tulee yhteiskunnan kaikkien sorrettujen kerrosten, puolueiden, ryhmien ja järjestöjen demokraattisen liikkeen saada laajat mittasuhteet ja liittää vähitellen yhteen kaikki tällä hetkellä hajallaan olevat voimat taisteluun kansallisen yhtenäisyyden puolesta, kokoomushallituksen muodostamisen puolesta, japanilaisten anastajien murskaamisen ja uuden Kiinan rakentamisen puolesta. Kiinan Kommunistisen puolueen vapautettujen alueiden väestön tulee antaa tälle liikkeelle kaikin tavoin apua.

Kuomintangin valta-alueilla tulee kommunistien vastaisuudessakin noudattaa laajaan japanilaisvastaiseen kansalliseen yhteisrintamaan tähtäävää politiikkaa. On oltava yhteistyössä kaikkien ja kaikenlaisten ihmisten kanssa, niidenkin, jotka vielä eilen esiintyivät meitä vastaan, jos he vain tänä päivänä ovat lopettaneet nämä esiintymiset, on oltava yhteistyössä taistelun nimessä yhteisten päämäärien saavuttamiseksi.

Tehtävämme vihollisen miehittämillä alueilla

Vihollisen miehittämillä alueilla on kommunistien kehoitettava kaikkia niitä, jotka kannattavat taistelua japanilaisia anastajia vastaan, liittymään yhteen Ranskan ja Italian isän-

maanystävien esimerkin mukaan erilaisiin järjestöihin, muodostamaan maanalaisen armeijan ja valmistautumaan aseelliseen kapinaan tuen antamiseksi sopivan hetken tullen rintamalla hyökkääville joukoille ja japanilaisten anastajien murskaamiseksi yhtenäistetyin iskuin rintamalta ja selustasta. Japanilaiset anastajat ja heidän uskolliset kätyrinsä panevat toimeen verilöylyjä, ryöstöjä ja väkivallantekoja, loukkaavat veljiämme ja sisariamme miehitetyillä alueilla. Tämä herättää koko Kiinan kansassa polttavaa suuttumusta. Tilinteon hetki ei enää ole kaukana. Euroopan sotatoimien näyttämöllä saavutettujen voittojen samoin kuin 8. ja Uuden 4. armeijan voittojen vaikutuksesta ovat kansanjoukkojen japanilaisvastaiset mielialat vihollisen miehittämillä alueilla tavattomasti kasvaneet, ja joukot tuntevat kipeätä järjestäytymisen tarvetta, jotta vapauteen päästäisiin mahdollisimman pian. Sentähden on meidän tästä lähtien annettava työlle vihollisen miehittämillä alueilla yhtä tärkeä merkitys kuin työlle vapautetuillakin alueilla. Miehitetyille alueille on lähetettävä suuri joukko työntekijöitä. Itse paikalla suoritettavaa työtä varten on koulutettava joukkomitassa ja nostettava esiin aktiivisia työntekijöitä näiden alueiden väestön keskuudesta. Kaikista vihollisen miehittämistä alueista on sen ikeen alla kärsinyt muita kauemmin neljä koillismaakuntaa. Nämä maakunnat ovat sitäpaitsi japanilaisille anastajille sotateollisuuden perustana. Meidän on ehdottomasti tehostettava siellä maanalaista työtä. Samalla on koottava tiiviimmin yhteen koillisesta tulleet pakolaiset valmistamalla heitä taisteluun menetetyn alueen palauttamiseksi.

Kaikilla miehitetyillä alueilla on kommunistien noudatettava laajan japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman politiikkaa. Kaikki jotka vastustavat japanilaisia anastajia ja heidän uskollisia kätyreitään, on yhdistettävä taisteluun yhteisen vihollisen murskaamiseksi.

On annettava varoitus kaikille nukkehallituksen sotajoukoille, sen poliisille ja muille aineksille, jotka auttavat vihollista taistelemaan maanmiehiämme vastaan. Niiden pitää mahdollisimman pian tajuta toimintansa rikollisuus, ajatella asiaa ennen kuin se on myöhäistä ja alkaa antaa maanmiehilleen apua taistelussa vihollista vastaan sovittaakseen siten syyllisyytensä. Päinvastaisessa tapauksessa niillä ei ole odotettavissa kansakunnan oikeudelta armoa vihollisen tultua murskatuksi.

Kommunistien on suoritettava selvitystyötä joukkopohjalle rakentuvissa nukkehallituksen alueella toimivissa järjestöissä saadakseen harhaan johdetut joukot siirtymään kansallista vihollista vastaan käytävän taistelun asemiin. Samanaikaisesti on merkittävä muistiin ne paatuneet petturit, jotka ovat tehneet erittäin raskaita rikoksia eivätkä halua katua, jotta he saisivat lainmukaisen rangaistuksen menetettyjen alueiden tultua palautetuiksi.

Mitä tulee kuomintangin taantumuksellisiin aineksiin, jotka ovat kavaltaneet kansakunnan edut ja järjestäneet kansallisia pettureita taisteluun Kiinan kansaa vastaan, Kiinan Kommunistista puoluetta vastaan, 8. ja Uutta 4. armeijaa sekä muita kansan asevoimia vastaan, niin niitä on varoitettava ja kehoitettava mahdollisimman pian katumaan rikoksiaan. Päinvastaisessa tapauksessa ne joutuvat menetettyjen alueiden palautuksen jälkeen yhdessä kansallisten petturien kanssa syytteeseen rikoksistaan eivätkä tule saamaan armoa.

Tehtävämme vapautetuilla alueilla

Vapautetuilla alueilla toteutetaan puolueemme koko uusdemokraattista ohjelmaa jo käytännössä, ja siinä on jo saavutettu eittämätöntä menestystä; niillä on onnistuttu kokoamaan valtavia voimia taisteluun japanilaisia anastajia vastaan,

ja vastaisuudessa meidän on näitä voimia kaikin tavoin kartutettava ja lujitettava.

Vapautettujen alueiden sotavoimien on ryhdyttävä laajaan hyökkäykseen kaikkia niitä alueita vastaan, jotka ovat japanilaisten anastajien ja nukkehallituksen joukkojen miehittämiä ja jotka nykyisisä oloissa voidaan vallata takaisin viholliselta, ja näin laajennettava vapautettuja alueita vihollisen miehittämillä seuduilla.

Mutta samalla on pidettävä mielessä, että koska vihollinen vielä on voimakas, niin se voi ryhtyä hyökkäykseen vapautettuja alueita vastaan. Tästä syystä on näiden alueiden sotavoimien ja väestön aina oltava valmiina lyömään takaisin vihollisen hyökkäys. Niiden on myös kiinnitettävä suurta huomiota työhön vapautettujen alueiden vahvistamiseksi.

On lisättävä vapautettujen alueiden armeijan, sissijoukkojen, kansan nostoväen ja itsepuolustusosastojen miesvahvuutta, vahvistettava sotavoimia organisatorisesti ja suoritettava entistä voimaperäisempää koulutusta niiden taistelukunnon lisäämiseksi, jotta voimia olisi valmiina riittävästi anastajien lopulliseen murskaamiseen.

Vapautetuilla alueilla on armeijan kehitettävä liikettä vallan elinten tukemiseksi ja väestöstä huolehtimiseksi; demokraattisen vallan elinten on puolestaan johdettava väestön liikettä armeijan tukemiseksi ja japanilaisia anastajia vastaan taistelevien sotilashenkilöiden perheistä huolehtimiseksi, siinä mielessä, että näin saadaan armeijan ja väestön väliset suhteet paranemaan entisestäänkin.

Paikallisissa kokoomuksen pohjalle rakentuvissa vallan elimissä samoin kuin yhteiskunnallisissa järjestöissä toimivien kommunistien tulee jatkuvasti olla läheisessä yhteistyössä uusdemokraattisen ohjelman pohjalla kaikkien niiden demokraattisten ainesten kanssa, jotka ovat japanilaisia anastajia vastaan käytävän taistelun kannalla.

Samoin on kommunistien sotilaallisen työn alalla niin vapautettujen alueiden armeijassa kuin sen ulkopuolellakin saatava aikaan läheinen yhteistyö kaikkien niiden demokraattisten ainesten kanssa, jotka ovat japanilaisia anastajia vastaan käytävän taistelun kannalla ja haluavat olla yhteistyössä meidän kanssamme.

Työläisten, talonpoikien ja kaikkien työtätekevien joukkojen aktiivisuuden kohottamiseksi sodassa japanilaisia anastajia vastaan ja tuotannollisessa toiminnassa on noudatettava täydessä mitassa vuokramaksun ja lainauskoron alentamisen sekä työläisten ja toimihenkilöiden aineellisen aseman parantamisen politiikkaa. Vapautettujen alueiden työntekijäin on ponnistettava kaikki voimansa oppiakseen johtamaan taloudellista työtä. On pantava liikkeelle kaikki käytettävissä olevat voimat vapautettujen alueiden maatalouden, teollisuuden ja kaupan kehittämiseen laajassa mitassa armeijan ja väestön aineellisen aseman parantamiseksi. Sitä varten on kehitettävä työkilpailua, kannustettava Työn sankareita ja tuotannossa kunnostautuneita. Japanilaisten anastajien karkottamisen jälkeen kaupungeista työntekijäimme on nopeasti opittava johtamaan taloudellista työtä kaupunkien olosuhteissa.

Vapautettujen alueiden laajojen kansanjoukkojen, ennen kaikkea laajojen työläis-, talonpoikais- ja sotilasjoukkojen tietoisuustason kohottamiseksi sekä runsaiden työntekijävoimien kouluttamiseksi on vapautetuilla alueilla kehitettävä kulttuuri- ja valistustyötä. Kulttuuri- ja valistustyöntekijäin on näillä alueilla saatava työnsä muodot ja sisältö vastaamaan nykyajan maaseudun erikoisuuksia ja maaseutuväestön tarpeita ja vedettävä väestö vapaaehtoisuuden pohjalla osallistumaan suoritettaviin toimenpiteisiin.

Koko työssämme vapautetuilla alueilla meidän on suhtauduttava erittäin huolellisesti paikallisiin ihmis- ja ainevaroihin.

Kaikkialla on pidettävä lähtökohtana pitkän tähtäimen suunnitelmia, eikä ole suvaittava näiden varojen tuhlausta eikä haaskausta. Tämä on välttämätöntä sekä japanilaisten anastajien murskaamisen että myös uuden Kiinan rakentamisen kannalta.

Koko työssämme vapautetuilla alueilla meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota avun antamiseen väestölle paikallisten asioiden hoidossa ja paikallisten työntekijäin kasvattamiseen joukkomitassa väestön parhaiden edustajien joukosta. Ulkopuolelta tulleet työntekijät eivät voi täyttää demokraattisen vallankumouksen suurta tehtävää maaseudulla, elleivät he sulaudu yhteen paikallisen väestön kanssa, elleivät he paikalliset olosuhteet huomioon ottaen palavalla innolla ja suurella uutteruudella auta paikallisia työntekijöitä ja vaali näitä kuin veljiään ja sisariaan.

8. armeijan, Uuden 4. armeijan ja muiden kansan asevoimien tulee antaa kaikkialla minne saapuvat viipymättä paikalliselle väestölle apua, ei ainoastaan kansan nostoväen ja itsepuolustusjoukkojen järjestämisessä, vaan myös alueellisten joukko-osastojen ja joukkoyhdistelmien järjestämisessä, jolloin kumpienkin johtajiksi on asetettava paikallisia työntekijöitä. Tämä on tavattoman tärkeä tehtävä. Ellei sitä täytetä, on mahdotonta muodostaa vankkoja tukialueita vastarintaa varten japanilaisille anastajille ja on mahdotonta myös laajentaa kansan asevoimia.

On itsestään selvää, että koko paikallisen väestön on otettava lämpimästi vastaan muilta alueilta saapuvat vallankumoukselliset kaaderit ja kansan sotajoukot sekä annettava niille apua.

On kiinnitettävä enemmän huomiota kysymykseen siitä, miten on meneteltävä sellaisten ainesten suhteen, jotka suorittavat salaista myyräntyötä kansakuntaa vastaan. Avoimet viholliset, ihmiset, jotka julkisesti suorittavat myyräntyötä

kansakuntaa vastaan, on kyllä helppo oppia tuntemaan ja heidän suhteensa on siis helppo ryhtyä toimenpiteisiin; sensijaan piilossa olevia vihollisia, ihmisiä, jotka suorittavat salaista myyräntyötä kansakuntaa vastaan, ei ole helppo oppia tuntemaan eikä siis ole myöskään helppo ryhtyä toimenpiteisiin. Sentähden on viimemainittujen suhteen aina oltava valppaina, ja ryhdyttäessä toimenpiteisiin heidän suhteensa on oltava erityisen varovaisia.

Uskonnon vapauden periaatteen mukaisesti on Kiinan vapautetuilla alueilla jokaisen uskonnon tunnustaminen sallittua. Kansanhallitus suojelee protestantteja, katolilaisia, muhamettilaisia, buddhalaisia ja kaikkia muita uskontoja tunnustavia sillä ehdolla, että he kunnioittavat kansanhallituksen lakeja. Jokainen on vapaa tunnustamaan mitä uskontoa tahansa tai olla yleensä mitään uskontoa tunnustamatta; minkäänlaista pakoitusta tai erottelua ei tässä suhteessa saa suvaita.

Meidän edustajakokouksemme tulee ehdottaa kaikkien vapautettujen alueiden väestölle, että mahdollisimman lyhyen ajan kuluessa kutsuttaisiin koolle Jenaniin Kiinan vapautettujen alueiden kansan edustajien konferenssi käsittelemään kysymystä siitä, miten kaikkien vapautettujen alueiden toiminta on yhdistettävä, tehostettava niissä japanilaisvastaista toimintaa, annettava apua väestön japanilaisvastaiselle demokraattiselle liikkeelle kuomintangin valta-alueilla, annettava apua liikkeelle maanalaisten armeijain perustamiseksi vihollisen miehittämillä alueilla sekä edistettävä koko kansan yhteenliittymistä ja kokoomushallituksen muodostamista [10]. Kiinan vapautetuista alueista on jo nyt tullut keskus koko maan laajojen kansanjoukkojen taistelussa japanilaisia anastajia vastaan, kotimaan pelastuksen puolesta. Maamme laajat kansanjoukot asettavat meihin kaiken toivonsa. Meidän velvollisuutemme on täyttää nämä toiveet. Kiinan vapautettujen alueiden kansan edustajien konferenssin koollekutsuminen on antava

voimakkaan sysäyksen Kiinan kansan kansallisen vapautuksen asialle.

V. On liityttävä yhteen taistelussa puolueen tehtävien täyttämiseksi

Toverit! Olemme selvittäneet itsellemme tehtävämme ja ne poliittiset toimenpiteet, jotka olemme viitoittaneet näiden tehtävien täyttämiseksi. Miten meidän sitten on tehtävä työtä suorittaaksemme käytännössä nämä toimenpiteet ja täyttääksemme nämä tehtävät?

Nykyinen kansainvälinen ja kotimainen tilanne avaa eteemme, koko Kiinan kansan eteen valoisan tulevaisuuden ja luo ennen näkemättömän suotuisat olosuhteet. Tämä on ilmeistä ja eittämätöntä. Mutta tämän ohella meillä on edessämme vielä myös vakavia vaikeuksia. Ken näkee vain valoisat puolet eikä huomaa vaikeuksia, hän ei voi käydä menestyksellä taistelua puolueen edessä olevien tehtävien täyttämiseksi.

Kulkiessaan yhdessä Kiinan kansanjoukkojen kanssa historiansa kaikkien kahdenkymmenenneljän vuoden ajan ja erityisesti kahdeksan vuoden ajan sodassa japanilaisia anastajia vastaan meidän puolueemme on luonut Kiinan kansalle valtavia voimia. Työmme menestykset ovat ilmeisiä ja eittämättömiä. Mutta tämän ohella siinä on vielä myös puutteita. Ken näkee vain menestykset eikä huomaa puutteita, hän ei myöskään voi käydä menestyksellä taistelua puolueen edessä olevien tehtävien täyttämiseksi.

Kaksikymmentäneljä vuotta kestäneen historiansa aikana, syntymishetkestään vuonna 1921, Kiinan Kommunistinen puolue on läpäissyt kolmen suuren taistelun koetuksen: Pohjoisen sotaretken, vallankumouksellisen agraarisodan ja nykyisin vielä jatkuvan japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan. Puolueemme toiminnan perustana on sen olemassaolon ensim-

mäisestä päivästä lähtien aina ollut marxilais-leniniläinen teoria, sillä tämä teoria on maailman proletariaatin kaikkein oikeimman, kaikkein vallankumouksellisimman tieteellisen ajattelun tuote. Marxilais-leniniläisen teorian yhdistäminen Kiinan vallankumouksen konkrettiseen käytäntöön muutti heti itse Kiinan vallankumouksen muodon: alkoi uusi historiallinen vaihe — uuden demokratian vaihe. Marxilais-leniniläisellä teorialla aseistettuna Kiinan Kommunistinen puolue toi Kiinan kansalle uuden työtyylin, jonka peruspiirteitä ovat teorian yhdistäminen käytäntöön, mitä läheisin yhteys kansaan ja itsearvostelu.

Kun marxilais-leniniläinen oppi, joka heijastaa maailman proletariaatin kaiken taistelun kokemusta, yhtyy Kiinan proletariaatin ja laajojen kansanjoukkojen vallankumouksellisen taistelun konkreettiseen käytäntöön, tulee siitä ase, joka tekee Kiinan kansan voittamattomaksi. Juuri näin on Kiinan Kommunistinen puolue menetellytkin. Kehityksestään ja saavutuksistaan puolueemme saa kiittää sitä, että se on kehittynyt ja kulkenut eteenpäin leppymättömässä taistelussa dogmatismin ja empirismin kaikkia ja kaikenlaisia ilmiöitä vastaan, jotka ovat ristiriidassa marxismin-leninismin kanssa. Dogmatismi on irrallaan konkreettisesta käytännöstä, empirismi erehtyy pitäessään osittaista kokemusta yleisenä totuutena; nämä opportunistiset katsomukset ovat marxilaisuuden kanssa ristiriidassa. Kaksikymmentäneljä vuotta kestäneessä taistelussaan puolueemme on voittanut ja voittaa nämä väärät katsomukset, ja tämä on mittaamattomasti lujittanut sitä ideologisessa suhteessa. Nyt on puolueessamme jo 1.210.000 jäsentä, joiden valtava enemmistö on liittynyt siihen japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan aikana. Heidän keskuudessaan esiintyy erilaisia virheellisiä katsantokantoja. Tätä on havaittavissa niidenkin kommunistien keskuudessa, jotka ovat liittyneet puolueeseen jo ennen sotaa. Muutamien viime vuosien aikana puo-

lueessamme suoritettu työ tyylin oikaisemiseksi on tuottanut suuria tuloksia ja auttanut merkittävästi hävittämään näitä vääriä katsantokantoja juuriaan myöten. Tätä työtä on suoritettava vastaisuudessakin, ja noudattamalla periaatteita »menneisyys on pantava maksamaan tulevaisuuden oppirahat» ja »sairasta on hoidettava, että hänet saataisiin pelastetuksi», on kehitettävä vielä laajemmaksi työ puolueen jäsenten aatteellisen kasvatuksen alalla. Puoluejärjestöjen kaikissa renkaissa tulee johdon ehdottomasti ymmärtää, että teorian ja käytännön välinen läheinen yhteys on yksi niistä selvästi näkyvistä erikoisuuksista, jotka erottavat meidät kommunistit kaikista muista poliittisista puolueista. Sentähden on aatteellisen kasvatuksen oikea järjestäminen keskeinen tehtävä koko puolueemme yhteenliittämisessä sen suureen poliittiseen taisteluun. Ellei tätä tehtävää ratkaista, emme voi täyttää muitakaan puolueemme edessä olevia poliittisia tehtäviä.

Toinen selvästi näkyvä erikoisuus, joka erottaa meidät kommunistit kaikista muista puolueista, on mahdollisimman läheinen yhteys laajoihin kansanjoukkoihin. On palveltava kansaa kaikesta sydämestään ja mielestään irtautumatta hetkeksikään joukoista; kaikessa on pidettävä silmällä kansan etua eikä yksityisten henkilöiden tai jonkin pienen ihmisryhmän etuja; on oltava vastuussa sekä kansalle että puolueen johtaville elimille — tästä me aina lähdemme. Kommunistin on aina oltava valmiina puolustamaan päättävästi totuutta, sillä totuus käy aina yhteen kansan etujen kanssa. Kommunistin on aina oltava valmiina korjaamaan virheitä, sillä jokainen virhe loukkaa kansan etuja. Puolueemme kaksikymmentäneljävuotinen kokemus osoittaa, että tehtävien asettelu, poliittiset asettamukset ja työtyyli ovat oikeita vain silloin, kun ne vastaavat kansan vaatimuksia kullakin hetkellä ja kyseisissä olosuhteissa sekä perustuvat yhteyteen joukkojen kanssa; ja päinvastoin, jos tehtävien asettelu, poliittiset asettamukset ja työtyyli ovat

ristiriidassa joukkojen vaatimusten kanssa kyseisellä hetkellä ja kyseisissä olosuhteissa, eivätkä perustu yhteyteen joukkojen kanssa, niin ne ovat vääriä. Sellaiset virheelliset ilmiöt kuin dogmatismi, empirismi, kylmä hallinnollinen määräileminen, joukkojen perässä laahustaminen, lahkolaisuus, byrokratismi ja omahyväisyys koituvat työlle aina vahingoksi eivätkä koskaan ole luvallisia juuri sentähden, että nämä viat ovat ilmausta joukoista irtautumisesta, ja juuri sentähden on niitä potevien ihmisten ehdottomasti voitettava ne. Meidän edustajakokouksemme täytyy kehoittaa koko puoluetta alinomaa valvomaan, ettei ainoakaan toveri irtautuisi joukoista, olipa hän missä työssä tahansa. On opetettava jokaista toveria rakastamaan lämpimästi kansanjoukkoja, kuuntelemaan tarkkaavasti niiden ääntä; on opetettava jokaista toveria, olipa hän missä tahansa, liittymään kiinteästi joukkoihin, olemaan nostamatta itseään joukkojen yläpuolelle, menemään joukkojen keskelle; häntä on opetettava, ottamalla huomioon joukkojen jo saavuttama tietoisuuden taso, kehittämään ja kohottamaan tätä tasoa, auttamaan joukkoja täyden vapaaehtoisuuden periaatteen pohjalla vähitellen järjestäytymään ja vähitellen kehittämään niitä välttämättömiä taistelun muotoja, jotka kunkin paikkakunnan ja kunkin hetken sisäiset ja ulkoiset olosuhteet tekevät mahdollisiksi. Pelkkä hallinnollinen määräileminen on vahingollinen menetelmä kaikessa työssä, koska se ei ota huomioon joukkojen tietoisuuden tasoa ja loukkaa vapaaehtoisuuden periaatetta — se on ilmaus sairaudesta, jota sanotaan hoppuilemiseksi. Tovereittemme ei pidä luulla, että kaiken minkä he ymmärtävät, ymmärtävät myös laajat joukot. Ymmärtävätkö joukot jonkin ajatuksen, ovatko joukot valmiit toteuttamaan sen käytännössä — sen voi osoittaa vain joukkojen keskuudessa suoritettu tarkistus. Näin menetellen me voimme välttää pelkkää hallinnollista määräilemistä. Väärää on kaikessa työssä myös perässälaahustaminen, koska se

merkitsee jäämistä jälkeen joukkojen tietoisuustasosta ja loukkaa sitä periaatetta, jonka mukaan johtajan on aina vietävä joukkoja eteenpäin. Perässälaahustaminen on ilmaus sairaudesta, jota sanotaan hidasteluksi. Tovereittemme ei pidä luulla, että jos he itse eivät vielä jotakin asiaa ymmärrä, niin sitä eivät ymmärrä myöskään joukot. Hyvin usein sattuu, että joukot menevät edellemme ja vaativat tinkimättä etenemistä, mutta toverimme eivät pysty niitä johtamaan; tällaiset toverit, jotka ilmentävät eräiden takapajuisten ainesten näkökantoja ja pitävät erheellisesti näitä takapajuisia näkökantoja laajojen joukkojen näkökantoina, maleksivat päinvastoin takapajuisten ainesten perässä. Sanalla sanoen, jokaisen toverin pitää tajuta, että kommunistin ylimpänä kriteeriona kaikissa hänen esiintymisissään ja toimissaan on se, missä määrin hänen sanansa ja tekonsa vastaavat laajimpien kansanjoukkojen korkeimpia etuja, missä määrin laajat kansanjoukot antavat niille kannatuksensa. Jokaisen toverin tulee ymmärtää, että jos me vain nojaamme kansaan, jos uskomme vankasti kansanjoukkojen ehtymättömiin luoviin voimiin ja siis uskomme kansaan ja sulaudumme sen kanssa yhdeksi kokonaisuudeksi, niin me pystymme voittamaan kaikenlaiset vaikeudet, eikä mikään vihollinen voi meitä voittaa; päinvastoin me voimme silloin voittaa minkä vihollisen tahansa.

Vielä eräs selvästi näkyvä erikoisuus, joka erottaa meidät muista puolueista, on aito itsearvostelu. Olemme jo sanoneet, että huone on alituisesti lakaistava, muuten siihen kerääntyy roskaa; on peseydyttävä säännöllisesti, muuten kasvot peittyvät likaan. Meidän tovereittemme päihin ja puolueemme työhön voi myös kerääntyä roskaa, ja sentähden niitä on puhdistettava ja pestävä. Sananparsi »juokseva vesi ei ummehdu, ovensaranaan ei mato pesiydy» merkitsee, että alituinen liike estää erilaisten mikrobien ja loiseläinten tunkeutumisen ja syövyttävän toiminnan. Työn alituinen tarkistaminen, demo-

kraattisen työtyylin soveltaminen laajassa mitassa tähän tarkistukseen, pelkäämätön arvostelu ja itsearvostelu ja sellaisten Kiinan kansan opettavaisten sananparsien noudattaminen kuin »Jos tiedät, niin sano, ja jos sanot, niin sano kaikki», »Ei moitteeksi varoittajalle, vaan kuuntelevalle opiksi» ja »Jos sinulla on virheitä, niin korjaa ne, ellei ole virheitä, niin toimi vielä paremmin» — tämä on meillä ainoa tehokas keino taistelussa sitä vastaan, että kaikenlainen poliittinen roska ja poliittiset mikrobit likaisivat tovereittemme päät ja puolueemme elimistön. Se liike työtyylin korjaamiseksi, joka tarkoittaa, että »menneisyys on pantava maksamaan tulevaisuuden oppirahat» ja että »sairasta on hoidettava, että hänet saataisiin pelastetuksi», on tuottanut suuria tuloksia juuri sentähden, että tämän liikkeen aikana olemme kehittäneet oikeata eikä väärää, aitoa eikä muodollista arvostelua ja itsearvostelua. Kiinan kansan kaikkein laajimpien joukkojen ylimpiä etuja ohjeenamme pitäen ja varmoina oikeasta asiastamme me kiinalaiset kommunistit emme kaihda uhraamasta tämän asian tähden kaikkea henkilökohtaista ja olemme aina valmiit antamaan sen hyväksi henkemme — olisivatko silloin mahdollisia sellaiset ajatukset, katsomukset, mielipiteet ja menetelmät, joista kommunistit eivät voisi sanoutua irti elleivät ne vastaa kansan vaatimuksia! Voisimmeko me sallia, että jonkinlainen poliittinen törky tai poliittiset mikrobit ryvettäisivät puhtaat kasvomme ja myrkyttäisivät terveen elimistömme? Niiden lukemattomien vallankumouksen taistelijain muisto, jotka ovat uhranneet henkensä kansan etujen nimessä, täyttää tuskalla elävien sydämen. Voisiko meillä siis olla sellaisia henkilökohtaisia etuja, joita emme voisi uhrata, sellaisia virheitä, joista emme voisi sanoutua irti!

Toverit, edustajakokouksemme jälkeen lähdemme rintamalle ja tulemme edustajakokouksen päätösten mukaisesti taistelemaan japanilaisten anastajien lopullisen murskaamisen

puolesta. Tämän päämäärän saavuttamiseksi meidän on liityttävä yhteen koko kansan kanssa. Toistan vielä kerran, että meidän on mentävä liittoon kaikkien luokkien, puolueiden, yhteiskuntaryhmien ja yksityisten henkilöiden kanssa, jos he vain ilmoittavat kannattavansa japanilaisten anastajien murskaamista ja uuden Kiinan rakentamista. Tämän päämäärän saavuttamiseksi meidän on liitettävä kaikki puolueemme voimat tiiviisti yhteen demokraattisen sentralismin järjestöperiaatteiden ja kurin pohjalla. Meidän on pyrittävä yhteenliittymiseen kaikkien tovereiden kanssa, jos he vain ovat valmiit noudattamaan puolueen ohjelmaa, sääntöjä ja päätöksiä. Pohjoisen sotaretken aikana ei puolueemme jäsenmäärä ollut enempää kuin 60 000, ja myöhemmin murskasivat vihollisemme suurimman osan puoluejärjestöistä. Vallankumouksellisen agraarisodan aikana ei puolueemme jäsenmäärä ollut enempää kuin 300 000; myöhemmin murskasivat viholliset samoin suurimman osan järjestöistä. Tällä hetkellä meillä on yli 1 200 000 puolueen jäsentä, eikä tällä kertaa saa missään tapauksessa sallia sitä, että vihollinen voisi lyödä meidät hajalle. Jos otamme huomioon näiden kolmen kauden kokemuksen, jos esiinnymme vaatimattomasti, ilman ylvästelyä, jos liitämme puolueemme entistä lujemmin yhteen ja puolueen ulkopuolella yhdymme entistä kiinteämmin koko kansaan, niin voimme olla varmoja paitsi siitä, että vihollinen ei voi lyödä meitä hajalle, myös siitä, että me itse tuhoamme päättävästi, loppuun saakka, perinpohjin ja täydellisesti japanilaiset anastajat sekä heidän uskolliset kätyrinsä ja rakennamme niiden tuhoamisen jälkeen uusdemokraattisen Kiinan.

Kolmen vallankumouksen kokemus ja erityisesti japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan kokemus on saanut meidät ja koko Kiinan kansan vakuuttuneeksi siitä, että ilman Kiinan Kommunistisen puolueen ponnistuksia, ilman kiinalai-

sia kommunisteja, Kiinan kansan selkärankaa, on mahdotonta saavuttaa Kiinan riippumattomuutta ja vapautusta, samoin kuin on mahdotonta saada aikaan Kiinan teollistamista ja sen maatalouden rakentamista uudelle pohjalle.

Toverit, uskon lujasti, että sellaisen puolueen avulla kuin on Kiinan Kommunistinen Puolue, jolla on kolmen vallankumouksen kokemus, me voimme täyttää edessämme olevat suuret poliittiset tehtävät.

Tuhannet ja taas tuhannet taistelijat ovat jo sankareina uhranneet henkensä kansan etujen nimessä. Kohottakaamme korkeammalle heidän lippunsa, kulkekaamme eteenpäin heidän verensä punaamaa tietä!

Lähellä on jo se päivä, jona uuden demokratian Kiina syntyy! Siis eteenpäin, tätä suurta päivää kohden!

Huomautuksia

[1] »Kiinan kansallisen vapaustaistelun etujoukko» — vallankumouksellinen nuorisojärjestö, jonka isänmaalliseen »joulukuun 9 päivän liikkeeseen» osallistunut edistyksellinen nuoriso oli perustanut syyskuussa 1936 Kiinan Kommunistisen puolueen johdolla. Japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan alettua monet tämän järjestön edustajat osallistuivat sotatoimiin ja tukialueiden luomiseen vihollisen selustassa. Tšiang Kai-šekin hallitus hajoitti »Kiinan kansallisen vapaustaistelun etujoukon» kuomintangin valta-alueella olevat järjestöt vuonna 1938. Vapautetuilla alueilla »Etujoukon» järjestöt yhtyivät suureen nuorison joukkojärjestöön — »Kotimaan pelastuksen nuorisoliittoon».

[2] Kenraali Scobie — Kreikkaan tunkeutuneiden englantilaisten imperialistien sotajoukkojen komentaja. Lokakuussa 1944, jolloin saksalaiset rosvot alkoivat kärsiä Euroopan mantereella tappioita ja perääntyä, Scobie lähti Kreikkaan englantilaisten sotajoukkojen johtajana, ottaen mukaansa Lontooseen paenneen Kreikan taantumuksellisen hallituksen. Tämä hallitus aloitti Scobien usuttamana hyökkäyksen Kreikan Kansallista vapausarmeijaa vastaan, joka oli pitkän ajan kuluessa taistellut sankarillisesti saksalaisia anastajia vastaan, pani toimeen kreikkalaisten isänmaanystävien joukkomurhia ja syöksi Kreikan verisen terrorin kouriin.

[3] »Paotšia» — yhteisvastuulle rakentuva järjestelmä, joka oli hallintokoneiston alin elin. Kuomintangin taantumuskopla toteutti sen avulla fasistista valtaansa. Elokuun 1 pnä 1932 Tšiang Kai-šek

julkaisi kolmea maakuntaa — Honania, Hupea ja Anhueita varten »Asetuksen väestön järjestämisestä ja tarkistuksesta piirikunnissa kymmenen ja sadan talon ryhmiin»; tässä asetuksessa sanottiin:

»Pao-tšia»-järjestelmää luotaessa otetaan yksiköksi talo, jonka johdossa on talon vanhin, 10 taloa muodostaa 'tšian', jonka johtoon asetetaan kymmenysmies, kymmenen 'tšiaa' muodostaa sadan talon ryhmän, 'paon', jonka johtoon asetetaan sadanpäämies.» Tällä tavoin saatettiin voimaan yhteisvastuu, väestö velvoitettiin urkkimaan toisiaan ja tekemään ilmiantoja; saman järjestelmän avulla suoritettiin erilaisia toimenpiteitä vastavallankumouksen hyväksi työvelvollisuuden nojalla. Marraskuun 7 pnä 1934 kuomintangin hallitus ilmoitti virallisesti tämän fasistisen hallintojärjestelmän ulottamisesta kaikkiin sen vallassa oleviin maakuntiin ja kaupunkeihin.

[4] Tarkoitetaan kuomintangin hallituksen toteuttamaa fasistista feodaalien ja compradorien opetusjärjestelmää.

[5] Kairon konferenssi — Kiinan, USA:n ja Englannin edustajien konferenssi, joka pidettiin Egyptin pääkaupungissa Kairossa marraskuussa 1943. Tässä konferenssissa julkaistiin kolmen vallan — Kiinan, USA:n ja Englannin — Kairon julistus, jossa selvästi sanottiin, että Taivanin saari ja muut Kiinalta otetut maat tullaan palauttamaan Kiinalle. Kesäkuussa 1950 USA:n hallitus rikkoi avoimesti tämän sopimuksen ja lähetti sotalaivastonsa Taivanin rannikolle ottaen tämän saaren valvontaansa ja yrittäen riistää Kiinalta sen suvereeniset oikeudet Taivaniin.

[6] Omeišanin vuori on Setšuanin maakunnan lounaisosan vuoristoseudulla. Mao Tse-tung mainitsee tämän vuoristoseudun Tšiang Kai-šekin viimeisenä turvapaikkana sodassa japanilaisia anastajia vastaan.

[7] »Julistus pohjoiseen tehdyn matkan johdosta», jonka Sun Jatsen julkaisi marraskuun 10 pnä 1924.

[8] Tätä mieletöntä sanontaa on käytetty Tšiang Kai-šekin vastavallankumouksellisessa kirjassa »Kiinan kohtalot».

[9] Elokuusta lokakuuhun 1944 neljän vallan — SNTL:n, USA:n, Englannin ja Kiinan — edustajat neuvottelivat Dumbarton Oaksissa USA:ssa Moskovan ja Teheranin konferenssien päätösten mukaisesti ja hahmoittelivat Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan luonnoksen. Huhti—kesäkuussa 1945 San Franciscossa USA:ssa pidettiin Yhdistyneitten Kansakuntien konferenssi, johon osallistuivat viidenkymmenen valtion edustajat. Kiinan vapautettujen alueiden edustajana osallistui tähän konferenssiin Tung Pi-vu.

[10] Kiinan Kommunistisen puolueen VII edustajakokouksen jälkeen muodostettiin »Vapautettujen alueiden kansan edustajien neuvottelukokouksen koollekutsumista valmisteleva komitea»; kutsuttiin koolle valmistelukomitean perustava kokous, johon osallistui edustajia kaikilta vapautetuilta alueilta. Japanin antautumisen jälkeen tilanne maassa muuttui eikä mainittua neuvottelukokousta pidetty.